

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
ธัญญาภรณ์ พยอม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้
แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิทยานิพนธ์
ของ
ธัญญาภรณ์ พยอม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
พฤษภาคม 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITIES FOR CHINESE FOR COMMUNICATION
SUBJECT TO IMPROVE LISTENING AND SPEAKING SKILLS USING BLENDED
LEARNING MANAGEMENT WITH COMMUNICATIVE LANGUAGE
TEACHING FOR MATHAYOMSUKSA 4 STUDENTS

BY
TUNYAPORN PAYORM

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University

May 2023

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ ธีัญญาภรณ์ พยอม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ ..... กรรมการสอบและ
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.จรี พชรนันท์ ก้าว) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.จิระพร ราชสิงห์) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ดร.พจมาน ชำนาญกิจ)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณา และเอาใจใส่อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนันท์ ก้าว กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ เอาใจใส่ในการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวัฒน์ กุลโพบุตร ดร.พัทธนันท์ ชมภูณัฐ นางสุพร สิงห์ศรี และ Miss Liu Yu Qiong ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ให้คำแนะนำในการแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอนทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิทยาการความรู้ ทักษะและให้ประสบการณ์ที่ดีและมีคุณค่า แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ นายวินัย เปี่ยมลาภโชติกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนปลาปากวิทยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจน คณะครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนโรงเรียนปลาปากวิทยา ทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเข้าร่วมกิจกรรมและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน รุ่นที่ 13 ที่เป็นกำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และขอขอบคุณ คุณศิวาภรณ์ เก่งสุวรรณ เจ้าหน้าที่ประจำสาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน ที่อำนวยความสะดวกในการศึกษา ตลอดหลักสูตร

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และบูรพาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาอบรมสั่งสอน ให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดี ตลอดจน ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ จนผู้วิจัยบรรลุผลสำเร็จดังมุ่งหวัง

ธัญญาภรณ์ พยอม

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย	ธัญญาภรณ์ พยอม
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ ดร.จรี พชรนันท์ ก้ว
ปริญญา	ค.ม. (วิจัยหลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน ก่อนและหลังเรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบการฟังและการพูด ภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่ ชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.85/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50)

คำสำคัญ: ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

TITLE	Development of Learning Activities for Chinese for Communication Subject to Improve Listening and Speaking Skills Using Blended Learning Management with Communicative Language Teaching for Mathayomsuksa 4 Students
AUTHOR	Tunyaporn Payorn
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith Dr. Juree Pacharanan Guo
DEGREE	M.Ed. (Research of Curriculum and Instruction)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2023

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop learning activities for Chinese for Communication subject to improve listening and speaking skills for Mathayomsuksa 4 students using blended learning with communicative language teaching to meet the efficiency criteria of 75/75, 2) to compare the students' listening and speaking skills before and after the intervention, and 3) to examine the students' satisfaction toward the developed learning activities. The sample, obtained through cluster random sampling, consisted of 30 Mathayomsuksa 4 students at Plapakwittaya School under Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom in the second semester of the academic year 2022. The research tools included lesson plans, an achievement test in Chinese listening and speaking, and a student satisfaction evaluation form. Statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Dependent Samples t-test.

The findings were as follows:

1. The efficiency of learning activities for Chinese for Communication subject to improve listening and speaking skills using blended learning management with communicative language teaching for Mathayomsuksa 4 students met the efficiency of 90.85/83.89, which was higher than the established criteria of 75/75.

2. The students' Chinese listening and speaking skills were higher than those before the intervention at the .01 level of significance.

3. The students' satisfaction with the developed learning activities was overall at the highest level ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50).

Keywords: Chinese Listening and Speaking Skills, Blended Learning Management, Communicative Language Teaching

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	7
ความมุ่งหมายของการวิจัย	8
สมมติฐานของการวิจัย	8
ความสำคัญของการวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดของการวิจัย	10
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา (ภาษาจีน) 2565	17
วิสัยทัศน์	17
หลักการ	17
จุดมุ่งหมาย	17
สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน	18
คุณลักษณะอันพึงประสงค์	19
โครงสร้างรายวิชา	19
คำอธิบายรายวิชา	24
การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย	25
ทักษะการฟัง	27
ความหมายของทักษะการฟัง	27
การพัฒนาทักษะการฟัง	28
การสอนทักษะการฟัง	29
แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง	30
การวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟัง	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ทักษะการพูด	33
ความหมายของทักษะการพูด	33
การพัฒนาทักษะการพูด	34
การสอนทักษะการพูด	36
แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด	38
การวัดและประเมินผลด้านทักษะการพูด	39
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	42
ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	43
ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	44
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	46
แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	48
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน	51
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	52
ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	52
แนวคิดและหลักการจัดกิจกรรมของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	52
ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	54
แผนการจัดการเรียนรู้	58
ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้	58
ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้	59
ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	60
รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้	62
ความพึงพอใจ	63
ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	63
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ	64
การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ	65
การหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	71
งานวิจัยในประเทศ	71
งานวิจัยต่างประเทศ	77
3 วิธีดำเนินการวิจัย	81
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	81
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	96
การวิเคราะห์ข้อมูล	97
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	98
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	101
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	101
การวิเคราะห์ข้อมูล	102
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	102
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	107
สรุปผล	107
อภิปรายผล	108
ข้อเสนอแนะ	112
บรรณานุกรม	115
ภาคผนวก	125
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์	127
ภาคผนวก ข ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลและตารางคะแนนของนักเรียน	135

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	145
ภาคผนวก ง การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	181
ประวัติย่อของผู้วิจัย	191

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	20
2 โครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา จ 31214 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง	20
3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ	68
4 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	86
5 วิเคราะห์เนื้อหาในการฟังภาษาจีน	87
6 วิเคราะห์เนื้อหาในการพูดภาษาจีน	91
7 เกณฑ์คะแนนการพูดภาษาจีน	93
8 แบบแผนการทดลอง	96
9 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	102
10 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน	103
11 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	104
12 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนจากการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาจีน	137
13 บันทึกคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนกิจกรรมการเรียนรู้	139
14 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁) ของกิจกรรมการเรียนรู้	141
15 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₂)	141
16 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรม การเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น	142

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ	183
18 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบทดสอบวัดทักษะทักษะ การฟัง การพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากผู้เชี่ยวชาญ	185
19 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ	186
20 ผลคะแนนระหว่างเรียน	187
21 ผลคะแนนทักษะการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน	189

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	10

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคปัจจุบันโลกแห่งการศึกษาได้ก้าวหน้าและพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว และเป้าหมายหลักในการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็น บุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคล และสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคล เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2560, หน้า 15-16) การที่จะพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามวัตถุประสงค์ ดังกล่าวต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 ที่เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่

การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูผู้สอนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้งกระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ที่จะส่งผลต่อ วิธีการดำรงชีพในสังคมต่อไป ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีทักษะ สำหรับการออกไปดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ นั่นคือ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะจำเป็น ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ ทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ทุกคนจะต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ การเรียนรู้ 3R8C ทักษะการเรียนรู้ 3R คือ Reading (อ่านออก), (W) Riting (เขียนได้) และ (A) Rithematics (คิดเลขเป็น) ส่วนทักษะการเรียนรู้ 8C ประกอบด้วย Critical Thinking and Problem Solving (ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา) Creativity and Innovation (ทักษะด้านการสร้างสรรค์ และ นวัตกรรม) Cross-cultural Understanding (ทักษะด้านความเข้าใจความต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์) Collaboration, Teamwork and Leadership (ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ) Communications, Information, and Media Literacy

(ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ) Computing and ICT Literacy (ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) Career and Learning Skills (ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้) และ Compassion (มีความเมตตา กรุณา มีคุณธรรม และมีระเบียบวินัย) ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการชั้นเรียน แนวใหม่ เพื่อที่จะพัฒนาผู้เรียนยุคใหม่ได้ อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน บรรลุเป้าหมาย ในการสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

กระทรวงศึกษาธิการที่กำหนดความสามารถของผู้เรียนในการใช้เทคโนโลยี เป็นสมรรถนะที่สำคัญที่ผู้เรียนพึงมีและปฏิบัติได้ รวมทั้งผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน และการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องและเหมาะสม (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2557, หน้า 1-3) ทั้งนี้ ยังสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาตาม มาตรา 22 ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ สำหรับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ระบุว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุ มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และ 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 6-7)

จากเหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้สถานศึกษาหลาย ๆ แห่งและหลายระดับของไทย ต่างให้ความสำคัญและความสนใจเกี่ยวกับการศึกษาตลอดชีวิต เน้นการศึกษารายบุคคล เน้นการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2) นอกจากนี้ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้บทบาทของเทคโนโลยีในการศึกษาปรับเปลี่ยนรูปแบบไปมีการนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการศึกษามากขึ้นในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instructor) (ปฏิมาพร บุญเกิด, 2554, หน้า 63-65) การเรียนการสอน ผ่านเว็บ (Web-based Instruction) ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาและไม่จำกัด

ผู้เรียน (ณัฐคนันท์ พัดศรี, 2560, หน้า 49–53) การเรียนประกอบกับสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ที่มีบทบาทในการดำเนินชีวิตของทุกคน รวมไปถึงผู้เรียน (นฤมล บุญส่ง, 2561, หน้า 2875) รวมทั้งการใช้ Google classroom หรือแอปพลิเคชัน Google Apps for Education คือ นวัตกรรมทางการศึกษายุคดิจิทัล ซึ่งเป็นชุดเครื่องมือเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่ให้บริการฟรี ได้รับการออกแบบมาเพื่อช่วยให้ครูสร้างและเก็บงานได้โดยไม่ต้องสิ้นเปลืองกระดาษ มีคุณลักษณะที่ช่วยประหยัดเวลา และผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา (เอกวิทย์ สิทธิวะ และวรรณันท์ ชูทอง, 2558, หน้า 1–38) การใช้สื่อเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและเข้าไปใช้งานจำนวนมาก รวมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการแสดงทักษะการคิด และการปฏิบัติงานได้หลากหลาย โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน จากการใช้เทคโนโลยี ซึ่งลักษณะเด่นของสื่อเหล่านี้ช่วยในการส่งเสริมการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นสื่อที่สื่อสารประเภทสองทาง ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนได้ทันที อีกทั้งยังเป็นสื่อที่สามารถนำสื่อหลากหลายมาผสมผสานเข้าด้วยกัน เช่น รูปภาพบทความ วีดีโอ เสียงบันทึก เสียงดนตรี (กรวรรณ สีสสม และคณะ, 2560, หน้า 119)

จากข้อมูลดังกล่าวเบื้องต้น อาจสรุปได้ว่าเทคโนโลยีเปลี่ยนบทบาทจากการเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาสาระแทนผู้สอนมาสู่การเรียนรู้กับเทคโนโลยี ที่เรียนจากการคิดของตนเอง โดยมีเทคโนโลยีมาเป็นสิ่งสนับสนุนและส่งเสริมการคิด ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) เป็นการผสมผสานของการเรียนแบบดั้งเดิมในชั้นเรียน โดยการใช้เทคโนโลยีสื่อคอมพิวเตอร์แบบออนไลน์มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทั้งนอกและในชั้นเรียน การเรียนแบบดั้งเดิมในชั้นเรียน หรือที่เรียกว่าเป็นการเรียนแบบเผชิญหน้า ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนนั้นมีข้อดีหลายประการ เช่น การถ่ายทอดเนื้อหาสาระจากครูผู้สอนโดยตรง ประเมินผลจากเนื้อหาสาระที่เรียนไปได้สะดวก ซึ่งสอดคล้องกับ คำหมาน คนไค (2544, หน้า 3) กล่าวว่า ครูควรใช้สื่อและเทคโนโลยีแต่ละอย่างให้คุ้มค่าต่อการพัฒนา และมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนมากเพราะเป็นเครื่องช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้โดยที่ครูไม่จำเป็นต้องสอนโดยการพูดเองทั้งหมดทุกอย่าง แต่ครูควรเป็นสื่อการสอนหนึ่งที่เชื่อมโยงประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการจัดระบบที่ดีในการผลิตสื่อการสอน

ฉะนั้นการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) น่าจะเป็นการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลาและสะดวกในการเรียน รวมทั้งมีเวลาในการคิดแก้ปัญหา (ชีวิน ดินนังวัฒนะ, 2555, หน้า 23) ซึ่งสถาบันการศึกษาในประเทศไทยระดับมัธยมศึกษาได้นำเทคนิควิธีการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning) มาใช้ในการเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะการฟังและการพูดประสบความสำเร็จ ดังเช่นงานวิจัยของ Bingling Zhong (2019, pp. 1–15) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขึ้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการเรียนรู้แบบออนไลน์และส่วนที่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีสัดส่วน 30:70 ได้แก่ 1) การเรียนรู้แบบออนไลน์ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ เตรียมความพร้อมการเรียนออนไลน์ ศึกษาปัญหาทำแบบฝึกหัด ค้นคว้าเพิ่มเติม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการ 7 ขั้นตอน คือ ทบทวนความรู้เดิม สะท้อนผลการเรียนรู้ออนไลน์ เสนอสาระสำคัญ เนื้อหา ฝึกฝนให้ชำนาญ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล และสรุปสาระสำคัญการเรียนรู้ อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนภาษา ยังคงต้องมีเทคนิควิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในภาษาโดยเฉพาะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ พัฒนาตนเอง ในการเรียน การศึกษาต่อ การดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพในอนาคต รวมทั้งเป็นการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างประเทศได้ ดังนั้นวงการการศึกษาไทยโดยเฉพาะการสอนภาษา ได้นำเทคนิควิธีสอนหลากหลายมาประยุกต์ใช้ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยี และประสบความสำเร็จ เช่น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวคิดซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะ ทางภาษา และความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อสาร โดยลักษณะพื้นฐาน คือ เน้นการเรียนโดยวิธีสื่อสารผ่านการปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษาเป้าหมาย เน้นการใช้สื่อและเนื้อหาที่เป็นของจริง เน้นทั้งทักษะภาษา และกระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน (ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง) และเชื่อมต่อระหว่างการเรียนภาษาในชั้นเรียนกับการเรียนและการใช้ภาษาในห้องเรียน (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 134–135) และสถานศึกษาไทยโดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาได้นำเทคนิควิธี

ดังกล่าวนำมาใช้และประสบผลสำเร็จ ดังเช่นงานวิจัยของ อมรรัตน์ เศษฤทธิ์ (2563, หน้า 65–74) ได้ทำการศึกษาการใช้ Google Classroom ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกลุ่มตัวอย่างบนแอปพลิเคชัน Google Classroom ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการพูดของนักเรียน การให้นักเรียนทุกคนใช้โทรศัพท์มือถือของตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนทำให้นักเรียน สนุกกับการเรียนมากขึ้น และมีความพึงพอใจต่อบทเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ออนไลน์ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการเรียนนอก ชั้นเรียนทำให้นักเรียนมีความมั่นใจ ในการพูดภาษาอังกฤษ ลดความเขินอาย มีความกระตือรือร้นมากกว่า การเรียน ในรูปแบบปกติ

นอกจากภาษาอังกฤษที่นับว่าเป็นภาษาสื่อสารสากลแล้ว ภาษาจีนยังเป็น ภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ เนื่องจากจีนมีการพัฒนา ทางด้านเศรษฐกิจจนก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจไล่ตามสหรัฐอเมริกา และยุโรป สาเหตุที่ สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ มีผู้ใช้ภาษาจีนอยู่ทั่วโลกหลายร้อยล้านคน จึงไม่น่าแปลกใจ เลยว่า การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย จะได้รับความนิยมเป็นอันดับสองรอง จากภาษาอังกฤษจากกระแสความนิยมของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย (เขียน ชีระวิทย์, 2551, บทคัดย่อ) ซึ่งประเทศไทยเปิดการสอนจีนเป็นเวลานาน โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญต่อการจัดเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย และได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปี พ.ศ. 2557 เพื่อมุ่งเน้น ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ สามารถใช้ ทักษะภาษาจีนด้านการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานสากล มีการ เปิดศูนย์สถาบันภาษาจีน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International: TOCLCI หรือ HANBAN) ซึ่งเป็น หน่วยงานในการส่งผู้เรียนชาวจีนและอาจารย์ชาวจีน เข้าเรียนและสอนในสถานศึกษาของ ประเทศไทย จำนวน 707 แห่ง รวมทั้งสิ้น 1,500 คน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, หน้า 33–37)

ปัจจุบันปัญหาหลักสูตรภาษาจีนที่ใช้ในสถานศึกษาของไทยมีมากมาย และมี งานวิจัยเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาจีน พบว่าคนไทยที่เรียนจบภาษาจีน 80% ไม่สามารถนำไปใช้จริง อีกทั้งพบว่าภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่ไม่มีหลักสูตร

ต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถพัฒนาทักษะภาษาจีนได้ พร้อมทั้งการจัดทำตำราเรียนภาษาจีนต่อเนื่องที่เหมาะสมกับสังคมไทย (Aiping, 2016, p. 2) นอกจากนี้จากการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศ ในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลापากวิทยา ที่ผ่านมาพบว่าผู้เรียนไม่สนใจเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร และพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนไม่ดีนัก จึงเกิดปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนมาโดยตลอด และอีกปัญหาพื้นฐานของการเรียน คือ การขาดทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทักษะคู่แรกที่ควรได้รับการพัฒนา ก็คือ ทักษะการฟังพูด เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการสื่อสารภาษาจีนได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามหลักภาษา และมีพัฒนาการที่ดีขึ้นจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเพื่อศึกษาต่อได้ (โรงเรียนปลापากวิทยา, 2565, หน้า 12) ดังนั้นสถานศึกษาควรปรับการเรียนให้เข้มข้นมากขึ้น เพราะหากเรียนแบบปูพรม จะทำให้ผู้เรียนไม่สนใจเรียน ไม่สามารถใช้ภาษาได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะเหมือนหรือซ้ำรอยกับปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่จบปริญญาตรีแล้ว แต่ยังไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ต้องไปเรียนเพิ่มเติม ส่วนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น ต้องการปรับปรุงแก้ไข การจัดทำมาตรฐานหลักสูตร การสร้างและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและวัฒนธรรม การจัดทำหลักสูตรให้ชัดเจน รวมทั้งการออกแบบหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ สนุกสนาน ใช้สื่อเทคโนโลยีมากขึ้น (จินตนา ภูธนาสรณ์, 2552, หน้า 3)

ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาจีนให้ประสบผลสำเร็จ เพื่อสามารถสื่อสารได้ และเอื้อประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจกันระหว่างประเทศรวมทั้งธุรกิจในอนาคต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมการเรียนรู้ที่มีเทคโนโลยีเป็นสื่อ จึงเป็นความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ต้องนำใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Communication Technology: ICT) ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner Centeredness) เช่น การให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ตการเรียนด้วยตนเองผ่านระบบอีเลิร์นนิง (E-learning) หรือไฮบริดเลิร์นนิง (Hybrid Learning) โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนหรือให้คำปรึกษา ครูจึงเปลี่ยนบทบาทกลายเป็นผู้ให้แนวทางหรือเป็นที่เล็งอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน ในขณะที่นักเรียนจะพัฒนาตนเองเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีไอซีทีในการค้นหา เรียนรู้จัดทำนำเสนอ และสะท้อนความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งต่างจากวิธีสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นให้ครูเป็นศูนย์กลางในการเป็นผู้บรรยายอธิบายหรือสาธิตฝ่ายเดียว ครูจึงควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้าน ICT

ซึ่งผู้วิจัยสรุปวิธีการสอนแบบผสมผสาน (Blended Learning) กับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยเฉพาะการฟังและการพูดภาษาจีน เป็นการผสมผสานในการจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียนที่เอื้อการเรียนการสอนภาษาจีนให้ประสบผลสำเร็จอีกทางหนึ่ง (ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี, 2555, หน้า 2; กรวรรณ จุ้ยต่าย, 2558, หน้า 5; สาวิตรี เถาว์โท, 2558, หน้า 183-184; สุรไกร นันทบุรมย์, 2560, หน้า 50; พิทยรัศมี แยมประยูร, 2563, หน้า 3; เดชชาติ ทองดี, 2566, หน้า 1)

ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมานั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สามารถพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ และปัญหาที่ผู้วิจัยมีความสนใจคือ ทำอย่างไรจึงจะให้ผู้เรียนมีทักษะการฟัง-พูดเพื่อการสื่อสารพัฒนาดีขึ้นจนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเพื่อศึกษาต่อได้ ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ คือ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่แบ่งตามสัดส่วนที่เท่ากันในการจัดการเรียนการสอน มาพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ให้กับผู้เรียน และเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริงต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 หรือไม่ อย่างไร
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมากขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีความสำคัญตามประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. เป็นแนวทางสำหรับครูหรือผู้สนใจอื่น ๆ ในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ให้กับกลุ่มเป้าหมายในตัวแปรต่าง ๆ เช่น อื่นนอกเหนือจากทักษะการอ่านภาษาจีน ทักษะการเขียนภาษาจีน หรือทักษะในการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เนื่องจากการจัดห้องเรียนแต่ละห้องมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการฟังภาษาจีน

2.2.2 ทักษะการพูดภาษาจีน

2.2.3 ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ มีทั้งหมด 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 การแนะนำและให้ข้อมูลของตนเองเพื่อนและครอบครัว จำนวน 5 ชั่วโมง

3.2 การบอกวันและเดือน จำนวน 6 ชั่วโมง

3.3 อาหาร การสั่งอาหาร จำนวน 6 ชั่วโมง

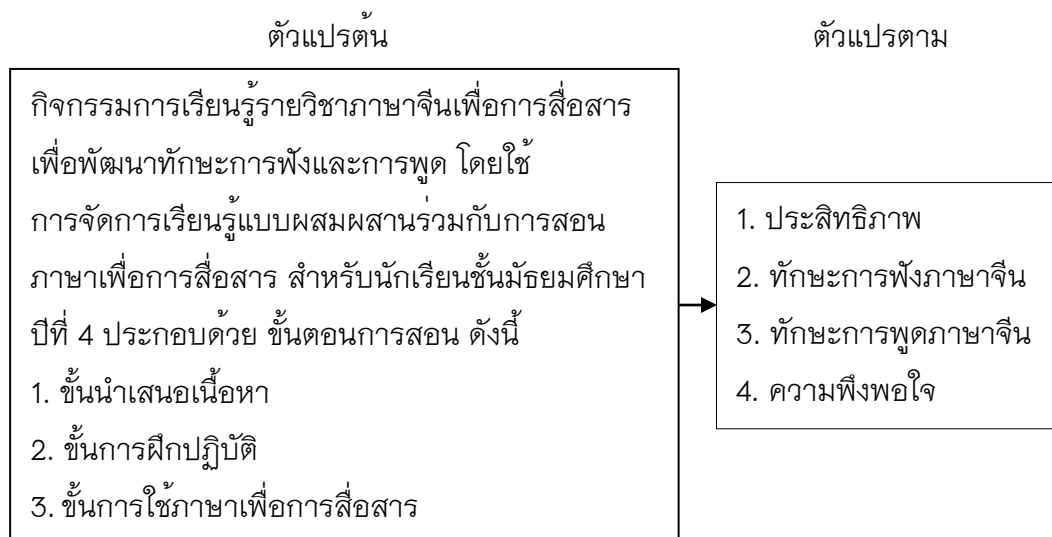
3.4 การซื้อขาย และการต่อรองราคาสินค้า จำนวน 3 ชั่วโมง

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการทดลองใช้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ 2 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลัก จากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ผู้ฟังต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร เข้าใจถึงความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และนำสิ่งที่ได้จากการฟังนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การฟังเพื่อรับรู้ (Listening for Perception) คือ การรับรู้ หรือความสามารถในการจำแนกของเสียงต่าง ๆ ได้ และการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension) เป็นการฟัง

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ได้รับฟัง หรือเข้าใจในเสียงภาษาต่างประเทศและสื่อสารได้ โดยใช้แบบทดสอบปรนัย จำนวน 15 ข้อ 15 คะแนน

2. ทักษะการพูด หมายถึง กระบวนการการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก ความต้องการ ของผู้พูดสื่อสารไปยังผู้ฟังและเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ ของผู้พูด ผู้ฟังจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่พูดด้วยโดยใช้แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ 15 คะแนน

3. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง การเรียนการสอนแบบปกติ ที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียน และการเรียนรู้แบบออนไลน์ ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นที่กำหนดในหลักสูตรของการเรียนรู้แต่ละครั้ง มีกิจกรรม การสอน 2 กิจกรรม ได้แก่ 1) การเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนปกติ (Face to Face Instruction) โดยมีปริมาณของการใช้เนื้อหา 30% 2) การเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ (Online Instruction) โดยมีปริมาณของการใช้เนื้อหา 70% เช่น Google classroom ที่ประกอบด้วยวีดีโอออนไลน์ กระดานข่าว เว็บบอร์ด อีเมล และห้องสนทนา (Chat room)

4. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้น ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร ประกอบด้วย กิจกรรมการเล่นเกม กิจกรรม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา และกิจกรรมสถานการณ์จำลองในชีวิตจริง ที่จะปรากฏอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยสรุปได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) เป็นขั้นที่นำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียน ได้รับความรู้และทำความเข้าใจกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้จริง

4.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียน มาใหม่ จากการฝึกควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก มุ่งเน้นที่ ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก

4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุด ขั้นหนึ่ง เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่สถานการณ์จริง นอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง

5. กิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง การเรียนการสอนแบบปกติที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียน และการเรียนรู้แบบออนไลน์ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นที่กำหนดในหลักสูตรของการเรียนรู้แต่ละครั้ง โดยในชั้นเรียนจะใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเข้ามาร่วมในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยสรุปได้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่นำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้จริง โดยเป็นการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนปกติ ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาของบทเรียนที่แล้ว หลังจากนั้นครูนำเสนอคำศัพท์ บทสนทนา ของบทเรียนใหม่ ครูเปิดเสียงคำศัพท์และบทสนทนา ให้นักเรียนฟังและออกเสียงตาม หรือนักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำกิจกรรมที่มอบหมาย

5.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียนมาใหม่จากการฝึกควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก มุ่งเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก ประกอบด้วย 2 กิจกรรม คือ การเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ (Online Instruction) โดยมีปริมาณของการใช้เนื้อหา 70% ที่ประกอบด้วยวีดีโอออนไลน์ กระดานข่าว เว็บไซต์ อีเมล และห้องสนทนา (Chat room) และกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนปกติ โดยให้นักเรียนทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย มีลักษณะดังนี้ บทเรียนที่ 1 เนื้อหาการแนะนำและให้ข้อมูลของตนเองเพื่อนและครอบครัว จำนวน 5 ชั่วโมง โดยใช้บทเรียนออนไลน์ วีดีโอออนไลน์และห้องสนทนา บทเรียนที่ 2 เนื้อหาการบอกวันและเดือน จำนวน 6 ชั่วโมง โดยใช้บทเรียนออนไลน์ และวีดีโอออนไลน์ บทเรียนที่ 3 เนื้อหาอาหาร การสั่งอาหาร จำนวน 6 ชั่วโมง โดยใช้บทเรียนออนไลน์ วีดีโอออนไลน์ เว็บไซต์ อีเมล และกระดานข่าว บทเรียนที่ 4 เนื้อหาการซื้อขาย และการต่อรองราคาสินค้า จำนวน 3 ชั่วโมง โดยใช้บทเรียนออนไลน์ วีดีโอออนไลน์และห้องสนทนา ทั้งนี้ห้องเรียนปกติจะมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กิจกรรม CLT ในการฝึกฟังจากวีดิทัศน์ และการพูดเป็นคู่และกลุ่มย่อย โดยใช้การเล่าเรื่องการแสดงบทบาทสมมติหรือสถานการณ์จำลองที่กำหนด

5.3 ชั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่สถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอบทสนทนา หรือผลการสืบค้นข้อมูล หน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขในการทำกิจกรรม การสนทนาหรืออัตคิลิปวีดีโอ ในกรณีที่มีการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนจะอัตคิลิปวีดีโอ และอัปโหลดส่งงานใน Google classroom หลังจากนั้นครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และทำกิจกรรมที่มอบหมาย

6. ความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความรู้สึก ความคิด การกระทำ หรือพฤติกรรมที่ชื่นชอบหรือพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านกิจกรรมการเรียน การสอน และ 3) ด้านครูผู้สอน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ค่าร้อยละที่ได้จากการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในแต่ละแผนการเรียนรู้ และค่าร้อยละที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการฟังและพูดภาษาจีน หลังเรียน ที่กำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

75 ตัวแรก (E₁) ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้การปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน และคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบย่อยในแต่ละกิจกรรมได้คะแนนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75

75 ตัวหลัง (E₂) ประสิทธิภาพของผลลัพธ์วัดได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำได้จากการทำแบบทดสอบวัดการฟังและพูดภาษาจีน หลังเรียน ได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา (ภาษาจีน) 2565
  - 1.1 วิสัยทัศน์
  - 1.2 หลักการ
  - 1.3 จุดมุ่งหมาย
  - 1.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
  - 1.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์
  - 1.6 โครงสร้างรายวิชา
  - 1.7 คำอธิบายรายวิชา
  - 1.8 การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย
2. ทักษะการฟัง
  - 2.1 ความหมายของทักษะการฟัง
  - 2.2 การพัฒนาทักษะการฟัง
  - 2.3 การสอนทักษะการฟัง
  - 2.4 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง
  - 2.5 การวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟัง
3. ทักษะการพูด
  - 3.1 ความหมายของทักษะการพูด
  - 3.2 การพัฒนาทักษะการพูด
  - 3.3 การสอนทักษะการพูด
  - 3.4 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด
  - 3.5 การวัดและประเมินผลด้านทักษะการพูด

4. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
  - 4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
  - 4.2 ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
  - 4.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
  - 4.4 แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

แบบผสมผสาน

- 4.5 การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน
5. การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 5.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 5.2 แนวคิดและหลักการจัดกิจกรรมของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - 5.3 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
6. แผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.3 ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
  - 6.4 รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้
7. ความพึงพอใจ
  - 7.1 ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
  - 7.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ
  - 7.3 การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ
8. การหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา (ภาษาจีน) 2565

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรโรงเรียนปลาปากวิทยามุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้มีความรู้ คู่คุณธรรมเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยภายใต้ภูมิปัญญาไทย เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

2. หลักการ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา พุทธศักราช 2565 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรม และข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนือง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสม และมีคุณธรรม

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลกและรักษาวัดมรดกของท้องถิ่น ดังนี้

1. มีความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต โอบอ้อมอารี
3. มีวินัยและสุภาพเรียบร้อย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง
6. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย ใส่ใจในกิจกรรมชุมชน
8. มีจิตสาธารณะ

6. โครงสร้างรายวิชา

รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรโรงเรียนปลาปากวิทยา พ.ศ. 2565
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน

ตาราง 1 รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับชั้น	รหัส	ชื่อรายวิชา	เวลาเรียนตลอดภาคเรียน
ชั้น ม. 4	จ 31213	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)
ชั้น ม. 4	จ 31214	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)
ชั้น ม. 5	จ 31215	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 3	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)
ชั้น ม. 5	จ 31216	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 4	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)
ชั้น ม. 6	จ 31217	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 5	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)
ชั้น ม. 6	จ 31218	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 6	2 ชั่วโมง/สัปดาห์ (40 ช.ม./ภาคเรียน)

ตาราง 2 โครงสร้างรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 รหัสวิชา จ 31214

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	你好 Hello	<ol style="list-style-type: none"> 1. รู้และเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะและสระในรูปสัทอักษร 2. รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียง 3. รู้และเข้าใจการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน 4 เสียง 4. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการทักทาย 5. สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับการทักทาย 	5	12

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	汉语不太难 Chinese is not very difficult	1. รู้และเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะ และสระในรูปสัทอักษรพินอิน 2. รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่อง และการเปลี่ยนเสียง การแยกแยะ เสียง 3. สามารถสนทนาโต้ตอบพูดคุย เกี่ยวกับการเรียน 4. สามารถจำและอ่านตัวอักษรจีน และคำศัพท์ที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน 5. รู้เส้นขีดและลำดับขีดของอักษรจีน	5	12
3	明天见 See you tomorrow	1. รู้และเข้าใจการออกเสียง พยัญชนะและสระในรูปสัทอักษร 2. รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่อง และการเปลี่ยนเสียง 3. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะ ในการสื่อสารเกี่ยวกับการอำลา 4. สามารถสนทนาจากเรื่องใกล้ตัว ในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับ การเชื้อเชิญ 5. รู้เส้นขีดพื้นฐานและเส้นขีด ที่ใช้บ่อยของตัวอักษรจีน	5	12
4	你去哪儿 Where are you going?	1. รู้และเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะ และสระในรูปสัทอักษร 2. รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่อง และการเปลี่ยนเสียง	5	12

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		<p>3. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการสอบถามและการขอโทษ</p> <p>4. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการถามเรื่องวันและเดือน</p> <p>5. สามารถสนทนาเกี่ยวกับการบอกวันและเดือน</p> <p>6. สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับมารยาท</p>		
5	<p>这是王老师</p> <p>This is Mr. Wang</p>	<p>1. รู้และเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะและสระในรูปสัทอักษร</p> <p>2. รู้และเข้าใจการออกเสียงต่อเนื่องและการเปลี่ยนเสียง</p> <p>3. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการแนะนำ การเชื้อเชิญ และการขอบคุณ</p> <p>4. สามารถสนทนาโต้ตอบจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการใช้ชีวิต</p> <p>5. เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและคำศัพท์</p>	5	13

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
6	我学习汉语 I study Chinese	<ol style="list-style-type: none"> เข้าใจและสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการแนะนำตนเอง และการสอบถาม สามารถสนทนาโต้ตอบจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับการถามตอบข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ชื่อ นามสกุล และสัญชาติ รู้อักษรเดี่ยวและอักษรประสม สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับชนชาติ 	5	13
7	你吃什么 What would you like to eat?	<ol style="list-style-type: none"> เข้าใจหลักการการเปลี่ยนเสียงของ 一 (yī) สามารถสนทนาโต้ตอบจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม รู้หมวดคำและส่วนประกอบของอักษรจีน สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับอาหาร 	5	13

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ผลการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
8	苹果一斤多 少钱 How much is half a kilo of apples?	1. รู้และเข้าใจหน้าที่ของคำ ลักษณะนาม และหลักการใช้ 二 (èr), 两 (liǎng) ในลักษณะนามภาษาจีน 2. เข้าใจและสามารถใช้ทักษะ ในการสื่อสารเกี่ยวกับการซื้อขาย และการต่อราคาสินค้า 3. สามารถสนทนาโต้ตอบและ บอกความต้องการ 4. สามารถเปรียบเทียบ ความคล้ายคลึงและความแตกต่าง กับไทยเกี่ยวกับสกุลเงินจีน	5	13
รวมตลอดภาคเรียน			40	100

7. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาเพิ่มเติม

รหัสวิชา จ 31214 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลา 40 ชั่วโมง จำนวน 1.0 หน่วยกิต

คำอธิบายรายวิชา

อ่าน เขียน สัทอักษรโดยออกเสียงสระ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ
 ได้ถูกต้อง เขียนอักษรจีนถูกต้องตามหลักการเขียน ใช้ทักษะภาษาจีนในการฟัง พูด อ่าน
 เขียนคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำอธิบาย บทสนทนา ข้อความที่เป็นความเรียงและ
 ไม่เป็นความเรียง ตลอดจนเข้าใจภาษาท่าทางในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ
 โดยใช้สื่อเทคโนโลยีวิธีการและรูปแบบที่หลากหลายในการนำเสนอ แลกเปลี่ยนนำเสนอ
 ข้อมูลข่าวสารใช้ประโยคตามโครงสร้างไวยากรณ์ ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และใช้ประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้อง รู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจ ดีความ และแสดงความคิดเห็น ต่อข้อความ ข้อมูล เกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ผลการเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถรู้และเข้าใจการออกเสียงพยัญชนะ สระในรูป สัทอักษรพินอิน และหลักการการเปลี่ยนเสียง
2. นักเรียนสามารถใช้ทักษะในการสื่อสารเกี่ยวกับการทักทาย การอำลา การเชื้อเชิญ การแนะนำ การขอโทษการขอบคุณ บอกความต้องการ และการสอบถาม
3. นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับการเรียน การใช้ชีวิต เรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับวัน
4. นักเรียนสามารถถามตอบข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ชื่อ นามสกุล และสัญชาติ
5. นักเรียนสามารถสนทนาโต้ตอบพูดคุยเกี่ยวกับอาหารเครื่องดื่ม การซื้อขายและการต่อรองราคา
6. นักเรียนสามารถรู้ เข้าใจ และนำไวยากรณ์ภาษาจีนไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

รวมทั้งหมด 6 ผลการเรียนรู้

8. การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

ปัจจุบันโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทย ทั้งโรงเรียนในสังกัดของรัฐ และเอกชนต่างเปิดสอนภาษาจีนกันอย่างแพร่หลายและมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนที่ระบุในงานวิจัยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ในงานวิจัยของ ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ (2550, หน้า 64-82) ระบุว่าในเอกสารของ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการที่แจกใน “การประชุมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาจีนในประเทศไทย” เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2548 ได้สรุปไว้ว่าโรงเรียนที่เปิดสอน ภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานมีทั้งสิ้น 348 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 161 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 187 แห่ง ในงานวิจัยของ บุญเสริม สัมนาวงค์ (2553, หน้า 2-4) อ้างอิงข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ (พ.ศ. 2549-2553) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ระบุว่า มีโรงเรียน

ที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น 403 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 216 แห่ง และโรงเรียนเอกชน 187 แห่ง และในงานวิจัยของ ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชีย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551, หน้า 19-20) ระบุว่า มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนในระดับประถมและมัธยมศึกษาทั้งสิ้น 721 แห่ง แบ่งเป็นโรงเรียนรัฐ 458 แห่ง โรงเรียนเอกชน 138 แห่ง และโรงเรียนจีน 125 แห่ง จะเห็นได้ว่าโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่จำนวนข้างต้นเป็นจำนวนที่รวมทั้งโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา ยังไม่เคยมีการแยกจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนของระดับประถมและมัธยมศึกษา ออกมาอย่างชัดเจน

ด้านหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 85 ของสถานศึกษา มีการเปิดสอนภาษาจีนโรงเรียนรัฐเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาเลือก จำนวน 1-2 คาบ/สัปดาห์ โรงเรียนเอกชนเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาบังคับ จำนวน 1-2 คาบ/สัปดาห์ ส่วนโรงเรียนจีนเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา โดยจัดเป็นวิชาบังคับ จำนวน 3-10 คาบ/สัปดาห์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ร้อยละ 68 ของสถานศึกษา มีการเปิดสอนแผนการเรียน ศิลป์ภาษาจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนรัฐและเอกชนวิชาที่เรียนหลากหลายแต่เน้นภาษาจีนพื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา จำนวน 5-10 คาบ/สัปดาห์ สำหรับแผนการเรียนอื่น ๆ เปิดสอนภาษาจีนน้อยลงส่วนมากเป็นโรงเรียนรัฐที่เปิดสอนซึ่งเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาเลือก จำนวน 1-2 คาบ/สัปดาห์ ทั้งนี้ สถานศึกษาจะมีการจัดกิจกรรม ด้านภาษาจีนที่หลากหลาย เพื่อเสริมหลักสูตรให้แก่ นักเรียนทุกช่วงชั้น อย่างไรก็ตามจาก จำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนที่ลดน้อยลงตามช่วงชั้นที่สูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงปัญหา การขาดความต่อเนื่องในการเรียนภาษาจีนระหว่างช่วงชั้น สำหรับมาตรฐานตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้ภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางฯ ส่วนใหญ่จะเห็นว่ายากเกินไป และแม้จะมีหลักสูตรแบบต่อเนื่อง 3 ปี 6 ปี และ 12 ปี แต่ไม่ใช่ทุกโรงเรียนที่จะสามารถ เปิดสอนภาษาจีนได้ทุกช่วงชั้น และทุกระดับชั้น ดังนั้น จึงใช้อ้างอิงได้ยากและไม่สอดคล้อง กับสภาพการจัดการเรียนการสอนจริง

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยมีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วรวมทั้งโรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา โรงเรียนรัฐเน้นวิชาภาษาจีนพื้นฐาน โดยจัดเป็นวิชาเลือก จำนวน 1-2 คาบ/สัปดาห์ สำหรับแผนการเรียนศิลป์ภาษาจีน ร้อยละ 68 ของสถานศึกษา มีการเปิดสอนแผนการเรียน

ศิลปภาษาจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนรัฐและเอกชนวิชาที่เรียนหลากหลายแต่เน้นภาษาจีน พื้นฐานควบคู่กับวิชาทักษะทางภาษา จำนวน 5-10 คาบ/สัปดาห์ และสถานศึกษา จะมีการจัดกิจกรรมด้านภาษาจีนที่หลากหลาย เพื่อเสริมหลักสูตรให้แก่นักเรียน

ทักษะการฟัง

1. ความหมายของทักษะการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการฟังไว้ ดังนี้

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550, หน้า 151) ได้อธิบายไว้ว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสารผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับ โดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมายการฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่างกัน เช่น การฟังบทสนทนา ระหว่างเพื่อน ย่อมแตกต่างจากการฟังประกาศในสนามบิน เชื่อมโยงความคิดเห็นกับ ประสบการณ์เข้าด้วยกัน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 47)

ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟังในชีวิตประจำวัน เกิดขึ้นได้ใน 2 กรณี คือ การฟังที่ได้ยินโดยไม่ได้ตั้งใจในสถานการณ์รอบตัวทั่ว ๆ ไป (Casual Listening) และการฟังอย่างตั้งใจที่มีจุดมุ่งหมาย (Focused Listening) ซึ่งเป็นการรับรู้และทำความเข้าใจใน “สาร” ผู้อื่นสื่อความมาสู่เรา ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องให้ผู้เรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่ได้รับฟัง ครูผู้สอนควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการฟัง เพื่อจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จ

เดียนนภา ทองมาก (2558, หน้า 17) สรุปความหมายของทักษะการฟังไว้ว่า เป็นทักษะเชิงสร้างสรรค์ในการทำความเข้าใจคำพูดต้องมีการตีความหรือวิเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง ผู้ฟัง ให้ความสนใจและความพยายามเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ฟัง และได้ให้ความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร จึงจะนับว่าเป็นการฟังที่ประสบผลสำเร็จ

สุรชาติ บุรณศิริ (2558, หน้า 20) สรุปไว้ว่า ทักษะการฟังเป็นกระบวนการรับรู้สาร และวิเคราะห์สารนั้น ๆ เพื่อให้เข้าใจถึงความหมาย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั้น ๆ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ของทั้ง ผู้ส่งสารและผู้รับสาร ดังเช่น

ข้อความเดียวกันแต่ผู้ส่งสารมีความสนิทสนมต่างกัน ก็อาจตีความหมายของสารนั้น ๆ ผิดเพี้ยนก็เป็นได้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 140) สรุปไว้ว่า ทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ทักษะรับสารรับสารที่สำคัญทักษะหนึ่ง เป็นทักษะที่ใช้กันมาก และเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอนเพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อนจึงสามารถโต้ตอบ อ่าน หรือเขียนได้ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การฟัง นักเรียนจึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอและจริงจัง ทักษะการฟังเป็นทักษะสำคัญที่ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญ และมีความสามารถในการฟังอย่างเข้าใจในสารที่รับฟัง

จากความหมายของทักษะการฟัง ที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้สรุปได้ว่า ทักษะการฟังคือความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ผู้ฟังต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์ และความคิดเห็นของผู้พูด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร เข้าใจถึงความหมายที่ผู้ส่งสารต้องการถ่ายทอดให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และนำสิ่งที่ได้จากการฟังนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การฟังเพื่อรับรู้ (Listening for Perception) คือ การรับรู้ หรือความสามารถในการจำแนกของเสียงต่าง ๆ ได้ และการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension) เป็นการฟังเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ได้รับฟัง หรือเข้าใจในเสียงภาษาต่างประเทศและสื่อสารได้

2. การพัฒนาทักษะการฟัง

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 144) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการฟังนั้นถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะถ้าผู้เรียนไม่สามารถจะฟังให้เข้าใจแล้ว จะทำให้การพัฒนาไปสู่ทักษะอื่นได้ยาก ดังนั้น การที่เราจะสามารถพูด อ่าน และเขียนได้นั้นจะต้องเกิดจากการฟังให้เข้าใจเสียก่อน

ขั้นตอนในการพัฒนาทักษะการฟัง ดังนี้

1. เราควมสนใจของผู้เรียน โดยผู้สอนบอกจุดประสงค์ของการฟังว่าฟังแล้วต้องทำกิจกรรมอะไรบ้าง
2. เปิดแถบบันทึกเสียงของข้อความที่เตรียมไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังด้วยความเร็วปกติและเปิดซ้ำได้เมื่อต้องการฟังทบทวน
3. เมื่อฟังจบแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดตามที่ได้รับมอบหมาย

4. ผู้สอนให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยเฉลยคำตอบหรือให้ผู้เรียนได้แก้ไข
สิ่งที่ผิดพลาดด้วยตนเอง

3. การสอนทักษะการฟัง

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 140) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนทักษะการฟัง เป็นกระบวนการในการฝึกให้นักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักของภาษา โดยการฟังจากครูผู้สอนภาษาซึ่งมีความรู้ในเรื่องการออกเสียงอย่างถูกต้อง หรือถ้าสามารถจัดหาเทปทเรียนที่พูดโดยเจ้าของภาษาได้ ก็ควรนำมาใช้เป็นต้นแบบในการเลียนการออกเสียงของนักเรียน หรือถ้าสามารถเชิญเจ้าของภาษามาเป็นผู้ออกเสียงให้นักเรียนฟังได้จะเป็นการเรียนรู้เสียงที่ดีที่สุด ทักษะการฟังเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาภาษาของผู้เรียนไปสู่ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน

โดยทั่วไปการสอนทักษะการฟัง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การฟังเพื่อรับรู้ (Listening for Perception)
2. การฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening for Comprehension)

กิจกรรมการสอนทักษะการฟังทั้งสองลักษณะต่างก็มีความสำคัญ เพราะการฟังเพื่อการรับรู้จะเป็นพื้นฐานของการฟังเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการรับรู้ และการเข้าใจจึงจำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสม

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อรับรู้ ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ เช่น

1.1 การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระหรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ เช่น

- ครูบอกว่าถ้านักเรียนได้ยินเสียงสระในคำว่า “kick” ให้พูดว่า “one” ถ้าได้ยินเสียงสระในคำว่า “keep” ให้พูดว่า “two” แล้วครูออกเสียงคำต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง เช่น meat, sit, beef นักเรียนตอบว่า “one” หรือ “two”

- ครูให้นักเรียนบอกว่า คำศัพท์ที่ครูพูดแต่ละคู่มีเสียงเหมือน (same) หรือต่างกัน (different) เช่น ครูพูดว่า

meet – seat นักเรียนตอบว่า same

ship – chip นักเรียนตอบว่า different

1.2 การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค เช่น ประโยคคำถามประเภท Yes-No Question จะขึ้นเสียงสูงที่ท้ายประโยค ซึ่งต่างจากประโยคคำถามประเภท WH Question เช่น Can you swim? หรือ Where do you swim?

2. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

โดยทั่วไปการที่พยายามทำความเข้าใจเรื่องราวใด ๆ นั้นหมายความว่าเราต้องการทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ข้อมูลที่เราต้องการทราบส่วนมากแล้ว ได้แก่ ใคร (Who) ที่ไหน (Where) เมื่อไร (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) การที่นักเรียนจะทำความเข้าใจเรื่องราวตามข้อมูลดังกล่าวข้างต้นได้นั้น ครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อช่วยฝึกนักเรียนให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ในที่นี้จะแบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่การฟังที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนฟังเรื่องราวของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน และโน้มน้าวนักเรียนมาสู่บทเรียน

2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-Listening Activities) หรือระหว่างกิจกรรมการสอนฟัง ในขั้นตอนนี้ครูจะต้องให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่าหนึ่งครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจแก่นักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมการสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่จะช่วยสร้างกรอบแนวคิดให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังและจุดประสงค์ของการฟัง

2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening Activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถามหรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากเนื้อเรื่อง แต่ยังคงอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังมาช่วย

4. แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง

แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง มีกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพทางทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ได้แก่

1. ผู้เรียนฟังเรื่องราวจากแถบบันทึกเสียงแล้วตอบคำถามผู้สอน เช่น สรุปใจความสำคัญ บอกรายละเอียด บอกความหมายของคำศัพท์

2. ฟังเพลงแล้วเติมส่วนที่ขาดหายไปจากเนื้อเพลง
3. ฟังให้ผู้เรียนฟังข่าวหรือภาพยนตร์ที่ใช้ภาษา
4. ฟังการฟังโดยผู้เรียน จดบันทึกสั้น ๆ จากเรื่องที่ฟัง
5. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงบทบาทสมมติและการแสดงละคร
6. ฟังผู้เรียนให้ฟังคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษจากผู้สอนบ่อย ๆ
7. ฟังผู้เรียนออกเสียงคำคู่เปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างของเสียง
8. ฟังให้ผู้เรียนวาดภาพตามคำสั่งของผู้สอน
9. ฟังให้ผู้เรียนได้แข่งขันหรือเล่นเกมทางภาษา
10. ฟังให้ผู้เรียนวิจารณ์หลังฟังข้อความ เช่น บอกประโยชน์จากการฟัง

วิจารณ์ตัวละคร ฯลฯ

5. การวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟัง

การวัดและการประเมินผลด้านทักษะการฟัง เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางการฟังของผู้เรียน และเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด และประเมินความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียนด้วย บารุง โตรัตน์ (2524, หน้า 181-189 อ้างถึงใน นิภาพร บุญกุล, 2554, หน้า 23) กล่าวว่า ในการวัดหรือการทดสอบการฟัง มักเกี่ยวข้องกับประเด็น 2 ประเด็น ได้แก่ การทดสอบการฟังแยกเสียง (Discrimination) ซึ่งหมายถึงการทดสอบความสามารถในการบอกความแตกต่างและความคล้ายคลึงของเสียงในภาษาอังกฤษ และการทดสอบการฟังเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) ซึ่งจัดว่าผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาและจับใจความของเสียงพูดเป็นภาษาอังกฤษหรือไม่ การวัดผลทักษะการฟังภาษาอังกฤษสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การวัดความถูกต้องในการฟังเสียงตัวอักษร การฟังเสียงคำ การเน้นพยางค์ (Stress) การฟังเสียงประโยคว่าประโยคนั้นแสดงความหมายอะไร เช่น บอกเล่า คำถาม คำสั่ง แปลกใจ ตีใจ หรือเสียใจ การให้ผู้เรียนฟังสนทนาโต้ตอบ ฟังข้อความหรือเรื่องราวแล้วเข้าใจ สามารถตอบคำถามได้ ทำตามคำสั่งหรือวาดภาพตามข้อความที่ได้ยินได้

Hubbard (1983, pp. 263-265 อ้างถึงใน มณี แก้วมณี, 2554, หน้า 29-30)

ได้จำแนกการทดสอบการฟังภาษาอังกฤษไว้สรุปได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่

1. การทดสอบการฟังที่แท้จริง (pure listening test) เป็นการทดสอบการฟังและจำแนกเสียงของคำที่ได้ยิน เช่น

1.1 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียงทั้งที่เป็นคำและประโยค

1.2 การทดสอบการจำแนกเสียงโดยการจัดการฟังเสียงเน้นหนักในคำ (word stress) และในประโยค (sentence stress)

1.3 การทดสอบการฟังระดับสูงต่ำในประโยค

2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (listening comprehension test)

เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถามหรือลากเส้นแสดงทิศทางตามคำสั่งที่ได้ยินเป็นต้น ซึ่งสรุปการทดสอบความเข้าใจในการฟังไว้ ดังนี้

2.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียวแล้วให้ผู้เรียนบอกว่าถูกหรือผิดจากข้อความที่ฟัง

2.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

2.3 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ สำหรับผู้เริ่มเรียนคำถามอาจเป็นภาษาแม่

2.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดิน พร้อมทั้งบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้ผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทางแล้วผู้เรียนทำเครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทาง คือ ที่ไหนในแผนที่

2.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาคหรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอล หรืออื่น ๆ แล้วกรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

2.6 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลาหรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด เป็นต้น

2.7 การจดโน้ตสามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

2.8 การเขียนตามคำบอก แต่เดิมใช้กับภาษาแม่ เพื่อดูว่าสะกดและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องหรือไม่ และการบอกให้เขียนจะพูดเป็นประโยคอย่างช้า ๆ ไม่เป็นธรรมชาติ แต่การใช้การเขียนตามคำบอกกับผู้เรียนที่เขียนเป็นแล้ว จำนวนคำที่บอกให้เขียนจะยาวขึ้นเป็นประมาณ 7-10 คำ ตรงข้ามกับแบบเดิมซึ่งเป็น 3-5 คำเท่านั้น การอ่านจะกระทำด้วยความเร็วปกติ

สรุปได้ว่าการการวัดและประเมินผลด้านทักษะการฟังเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 2 แบบ คือ แบบการฟังเพื่อจำแนกเสียง และแบบการฟังเพื่อความเข้าใจ โดยการทดสอบแบบการฟังเพื่อจำแนกเสียงนั้นเป็นการวัดและประเมินทักษะการฟังเบื้องต้น เช่น การจำแนกเสียงของคำ ประโยค หรือคู่เทียบเสียง ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถที่จะบอกความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงกันของเสียงได้ และในส่วนของ การทดสอบแบบการฟังเพื่อความเข้าใจนั้นเป็นการวัดและประเมินทักษะการฟังที่ผู้เรียนจะต้องมีการจับใจความสำคัญ หรือเข้าใจเนื้อหาของสิ่งที่ฟัง โดยการการวัดและประเมินการฟังเพื่อความเข้าใจสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความที่ฟัง การสรุปข้อความที่ได้ฟัง หรือการเขียนตามคำบอก

ทักษะการพูด

1. ความหมายของทักษะการพูด

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการฟังไว้ ดังนี้

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 146) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพูดเป็นการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยการใช้เสียง ภาษาและท่าทางเพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เป็นกระบวนการที่ไม่ได้ดำเนินไปตามระเบียบแบบแผนที่กำหนดไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่าการพูดเป็นกระบวนการใส่ความหมาย เกิดขึ้นควบคู่กับการฟังซึ่งเป็นกระบวนการแปลความหรือถอดความ การพูดเป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ประสบความสำเร็จในงานอาชีพมักจะเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพในการพูด การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่ดีกว่าวิธีอื่น ๆ และนับว่าเป็นแกนกลางสำคัญยิ่งใหญ่ในการที่สร้างความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ เช่นเดียวกับการฟัง เป็นการกล่าวออกเสียงเป็นถ้อยคำ วลี หรือประโยค รวมถึงการใช้กิริยาท่าทางเพื่อถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึกและความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดการตอบสนอง

เช่นเดียวกับ วิไลพร ธนสุวรรณ (2530, หน้า 24 อ้างถึงใน นิภาพร บุญกุลศล, 2554, หน้า 28) ที่ได้ให้ความหมายของทักษะการพูดไว้ว่า การพูดเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญและเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ทักษะอื่นเช่นเดียวกับการฟัง

โดยการพูดนั้นหมายถึง การแสดงความออกซึ่งความคิดความต้องการทางวาจา โดยใช้ภาษาเป็นสื่อ

เฉลิม ทองนวล (2557, หน้า 23) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพูดเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ทักษะการพูดเบื้องต้นจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ตัวผู้สอนจะต้องให้ความสำคัญในด้านรูปแบบและเสียง

สรุปได้ว่า ความหมายของทักษะการพูด คือ กระบวนการการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ความรู้สึก ความต้องการ ของผู้พูดสื่อสารไปยังผู้ฟังและเพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ของผู้พูด ผู้ฟังจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่พูดด้วย

2. การพัฒนาทักษะการพูด

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 154) ได้กล่าวไว้ว่า ในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีเกี่ยวกับทักษะการพูด มีสิ่งสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่ง คือ ผู้สอนจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ, 2542, หน้า 154-155)

1. สร้างความเคยชินในการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

1.1 ทุกครั้งเมื่อเข้าชั้นเรียน ผู้สอนควรเริ่มต้นด้วยการทักทาย

เป็นภาษาอังกฤษด้วยรูปประโยคง่าย ๆ เพื่อให้เป็นการอุ่นเครื่องที่ดี เมื่อนักเรียนสามารถโต้ตอบด้วยประโยคง่าย ๆ ได้ จะมีกำลังใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงออก กล้าพูดภาษาอังกฤษโดยไม่รู้ตัว

1.2 เมื่อออกคำสั่งให้ผู้เรียนทำอะไรก็ตาม ผู้สอนควรเลือกใช้คำสั่ง

เป็นภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ที่เหมาะสมกับระดับชั้น หลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยที่ไม่จำเป็น ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนที่พูดไม่คล่องแคล่ว ช่วยให้ผู้เรียนกล้าพูดได้มากขึ้น

1.3 ฝึกให้ผู้เรียนใช้คำ หรือกลุ่มคำ หรือประโยคภาษาอังกฤษที่จำเป็น

2. การสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผู้สอนควรเลือกรูปประโยค

เหมาะสมกับผู้เรียน เลือกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น เพลง เกม การสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ อาจเป็นสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ หรือผู้เรียนแต่งเอง

3. สร้างความถูกต้องแม่นยำ นอกจากการสร้างไม่เคยชินและความสุขสนานแล้ว สิ่งที่คุณสอนมองข้ามไม่ได้ คือ ความถูกต้อง แม่นยำ ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์ กฎเกณฑ์ วิธีออกเสียงและสำเนียง มีความรู้เรื่องคำศัพท์ และการนำคำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นอย่างดีเพื่อจะเป็นรูปแบบที่ดีให้แก่ผู้เรียน

4. สร้างบรรยากาศ ผู้สอนต้องรู้จักการสร้างบรรยากาศ เริ่มตั้งแต่ผู้สอนก้าวเข้าชั้นเรียน โดยใช้กิจกรรมและสื่อต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ มีการเคลื่อนไหว เพลิดเพลิน สนุกสนาน มีความกระตือรือร้นที่จะพูดภาษาอังกฤษโดยอิสระ ไม่ต้องรอให้ผู้สอนบังคับนอกจากนี้ ผู้สอนจะต้องรู้จักจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการบรรยากาศการฝึกพูดภาษาอังกฤษ

5. สร้างความมั่นใจ ผู้สอนต้องสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน นับตั้งแต่ก้าวแรก ที่ผู้สอนก้าวเข้าชั้นเรียนด้วยบุคลิก ท่าทาง และน้ำเสียงที่น่าเชื่อถือ และศรัทธา สร้างความเป็นกันเอง ให้คำชมเชย เมื่อผู้เรียนพูดได้ถูกต้อง และผู้สอนควรมีความอดทนให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง เมื่อพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการพูดต้องให้โอกาส ให้กำลังใจ ผู้สอนควรหลีกเลี่ยงบรรยากาศที่เคร่งเครียดเกินไป พยายามให้ผ่อนคลายมากที่สุด เพื่อสร้างเจตคติที่ดีของผู้เรียนต่อการพูดภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ เฉลิม ทองนวล (2557, หน้า 25) ได้สรุป การพัฒนาทักษะการพูด ดังนี้

1. ออกเสียงคำเดี่ยว ๆ ตามแบบ และการใช้คำศัพท์ตามความหมายที่กำหนด

2. การพูดประโยคเลียนแบบ และใช้คำเทียบแทน (Substitute)

3. การพูดเป็นประโยคสั้น ๆ จากภาพ

4. การฝึกพูดประโยคแทนการเคลื่อนไหวของร่างกาย

5. การฝึกถาม-ตอบสั้น ๆ

6. สนทนาเป็นคู่ ๆ ตามบทบาทสมมติ

7. การฝึกพูดให้รายละเอียด

8. การพูดอย่างอิสระ

9. การอภิปรายและการโต้วาที

จากการศึกษาการพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาการพูดนั้น ผู้สอนจะต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินกับภาษา ใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้เรียนให้ได้มากที่สุด ผู้สอนจะต้องสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความสนุกสนาน เพื่อให้ไม่เกิดความตึงเครียดกับผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา และใช้ภาษาอย่างถูกต้องและแม่นยำ

3. การสอนทักษะการพูด

การสอนทักษะการพูด เป็นการสอนทักษะเบื้องต้นที่จำเป็นต้องเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อที่จะทำไปสู่การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ โดย เฉลิม ทองนวล (2557, หน้า 24) ได้กล่าวว่าการสอนทักษะการพูด เป็นการสอนทักษะที่ต้องแสดงออกทางภาษาสื่อสาร ความคิด ความรู้ ความรู้สึก อารมณ์ของตนเอง ให้ผู้ที่ปฏิสัมพันธ์อยู่ เข้าใจ หรือรับรู้ความคิด ความรู้สึก หรืออารมณ์ของผู้สื่อสาร ดังนั้นขั้นตอนการสอนทักษะการพูดควรดำเนินการดังนี้

1. Presentation เป็นการนำเสนอเนื้อหา โครงสร้าง รูปแบบหรือสถานการณ์ที่จะฝึก เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฟังก่อน เพื่อให้สิ่งที่ฟังนั้นเป็นแบบอย่างในการพูดต่อไป ดังนั้น แบบอย่างที่ควรคำนึงถึง คือ

1.1 ถูกต้อง ชัดเจน

1.2 ใช้เวลาในการฟังพอสมควร อย่าเร่งรีบ รวดเร็ว

1.3 ตระหนักในเรื่องระบบเสียง ควรให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดโดยตรง โดยเน้นเสียงใด ๆ ที่ควรเน้นแต่ไม่ควรวิตกกังวลการออกเสียงของผู้เรียนมากเกินไป เพราะเขามีโอกาสได้ใช้ภาษากับเจ้าของภาษาน้อยมาก การออกเสียงผิดพลาดไม่ใช่จะเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารอย่างร้ายแรงแต่ประการใด

2. Practice เป็นการฝึกทักษะการพูดที่บ่งบอกให้ผู้เรียนเกิดการรับรู้ เรียนรู้ภาษาจากต้นแบบหรือแนวทางที่ได้จัดให้ได้ดีเพียงใด กิจกรรมการฝึกทักษะการพูดที่ปฏิบัติกันอยู่ในปัจจุบัน มี 3 ลักษณะสำคัญ คือ

2.1 การฝึกเชิงควบคุม (Controlled Practice)

2.2 การฝึกเชิงชี้แนะ (Guided Practice)

2.3 การฝึกปฏิบัติอย่างอิสระ (Free Practice)

ในระดับผู้เริ่มเรียนการฝึกเชิงควบคุมเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะเป็นการสร้างต้นแบบทางภาษา อันเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะให้ผู้เรียนมีเกณฑ์ หลักการ เพื่อยึดถือและพัฒนาพฤติกรรมทางภาษาในระดับสูงขึ้นไป เมื่อฝึกในเชิงควบคุมได้เพียงพอแล้ว จึงค่อยเพิ่มกิจกรรมเชิงชี้แนะ และฝึกปฏิบัติอิสระต่อไป

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 150) ได้กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้อีกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และจะช่วยให้การอ่านและการเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใ้จากการเข้าใจและจดจำ สำหรับวิธีสอนพูดที่นิยมใช้ในปัจจุบันคือการสอนเพื่อการสื่อสาร สกอตต์ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2535 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 150) ได้เสนอขั้นตอนการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ คือ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา คือ การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริบท เช่น ผู้พูดมีใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร พูดสนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจฝึกพูดพร้อม ๆ กัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลาย ๆ แบบ และเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

จากการศึกษาการสอนทักษะการพูด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสอนทักษะการพูดมีขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ขั้นการบอกวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงสิ่งที่ตนกำลังจะเรียนรู้ เป็นขั้นการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้ของผู้เรียน ช้มนำเสนอเนื้อหา หรือสถานการณ์ขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องได้ฟัง หรือสังเกตจากสิ่งที่ฟัง และขั้นสุดท้าย คือ ขั้นฝึกหรือการนำไปใช้ สถานการณ์จริง เป็นขั้นที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียง

กับสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่เป็นจริง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์และพัฒนาภาษาของตนเอง

4. แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 152) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะสื่อสารได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตจริง เพราะผู้เรียนสามารถใช้กิจกรรมในห้องเรียนแสดงออกทางภาษาโดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน การจัดกิจกรรมการพูดตามแนวสอนเพื่อการสื่อสาร มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมาย มีวิธีการฝึกในการทำกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ กล่าวคือ กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนสามารถที่จะนำหลักการใดหลักการหนึ่งไปใช้ในการจัดกิจกรรม แต่ควรมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ทักษะสัมพันธ์ คือมีกิจกรรมที่ต้องอาศัยทักษะมากกว่าหนึ่งทักษะและมีความสัมพันธ์กันระหว่างใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสื่อสารอย่างแท้จริงในชั้นเรียน อาร์เมอร์ให้ความเห็นว่ากระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมจะต้องอาศัยการจัดกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ และครูจะต้องชี้แจงจุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรม ให้ผู้เรียนทราบว่า จะมีความรู้ความสามารถใดบ้างขอผลทำกิจกรรมนั้นแล้ว การทำกิจกรรมหลากหลาย จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำกิจกรรม

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 อ้างถึงใน แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558, หน้า 152-153) ได้เสนอแนะข้อที่ควรคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. จัดให้มีเนื้อหาที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน
2. สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรม
3. จัดให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนข้อมูลที่ไม่รู้มาก่อนให้กันและกัน
4. จัดให้มีกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่มีการชักซ้อมมาก่อน
5. ให้ผู้เรียนเลือก เนื้อหาเองโดยยึดจุดประสงค์การสอนเป็นสำคัญ
6. จัดกิจกรรมให้เรียบง่ายทั้งการดำเนินงานและการเตรียมกิจกรรม
7. สอดคล้องกับวิชาที่สอน

จากการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ผู้วิจัยสรุปได้ว่าในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดนั้น ผู้สอนจะต้องออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีการใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง หรือสถานการณ์ที่คล้ายกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมมีหลายหลายกิจกรรม เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะสัมพันธ์

5. การวัดและประเมินผลด้านทักษะการพูด

การประเมินผลทักษะการพูดนั้น คือ การวัดความสามารถโดยส่วนรวม เป็นการตัดสินประสิทธิผลของผู้เรียนในการนำไปใช้เพื่อการสื่อสาร การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารควรเน้นที่ความสามารถของผู้เรียนที่จะสื่อสารในสถานการณ์เฉพาะ การจะวัดความสามารถมิใช่ดูจากความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา แต่ควรวัดความสามารถของผู้เรียนที่จะพูดหรือเขียนหรือเข้าใจข้อความได้

การทดสอบทักษะการพูดได้มีวิวัฒนาการจากการทดสอบออกเสียงและไวยากรณ์ปากเปล่ามาสู่การทดสอบโดยใช้กิจกรรมเป็นหลัก การวัดผลประเมินผลทักษะการพูดนั้น สามารถทำได้หลายลักษณะ ส่วนใหญ่มักจะให้นักเรียนอ่านข้อความ ตอบคำถาม จากภาพ บรรยายภาพ หรือเล่าเรื่องต่าง ๆ ซึ่งมักจะต้องใช้ภาพประกอบเพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสามารถพูดได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังต้องใช้วิธีการบันทึกเสียงในการทดสอบด้วย เพื่อช่วยในการตรวจให้คะแนนมีความเที่ยงตรงอย่างยิ่งขึ้น และสามารถใช้ทดสอบกับนักเรียนจำนวนมาก ๆ ได้อีกด้วย

Harris (1974, p. 81 อ้างถึงใน นิภาพร บุญกุศล, 2554, หน้า 30) กล่าวว่าความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

นอกจากนี้ นักวัดผลประเมินผลทางภาษา FSI (Foreign Service Institute) สถาบันบริการการทดสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการพูด ซึ่งแบ่งประเภทความสามารถ ดังนี้ (Oller, 1979 อ้างถึงใน นิภาพร บุญกุลศล, 2554, หน้า 32-34)

การออกเสียง (Pronunciation) แบ่งเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 มีการออกเสียงที่ฟังไม่เข้าใจบ่อยครั้ง
- ระดับ 2 ออกเสียงผิดมากและฟังไม่เข้าใจ ต้องให้พูดซ้ำ
- ระดับ 3 ออกเสียงแปร่ง ทำให้ต้องตั้งใจฟังและออกเสียงผิด ๆ ทำให้เข้าใจผิดเป็นบางครั้ง
- ระดับ 4 ใช้เสียงแปร่งในบางที่ และออกเสียงผิดในบางครั้ง แต่ยังฟังเข้าใจ
- ระดับ 5 ไม่มีการออกเสียงผิดที่ฟังได้ชัด แต่เวียงฟังออกกว่าเป็นคนต่างชาติพูด
- ระดับ 6 ออกเสียงได้เหมือนเจ้าของภาษาทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยว่าเป็นต่างชาติ

ไวยากรณ์ (Grammar) แบ่งออกเป็น 6 ระดับดังนี้

- ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ผิดทั้งหมด ยกเว้นสำนวนที่ท่องจำไว้ใช้บ่อยครั้ง
- ระดับ 2 มีที่ผิดอย่างสม่ำเสมอ บ่งบอกถึงความสามารถน้อยมากในการใช้รูปประโยคที่ถูกต้องทำให้สื่อสารไม่ได้บ่อยครั้ง
- ระดับ 3 มีที่ผิดบ่อยครั้ง บ่งบอกถึงความสามารถใช้รูปประโยคสำคัญ ๆ ได้ และทำให้ผู้ฟังเกิดความรำคาญและฟังไม่เข้าใจเป็นบางครั้ง
- ระดับ 4 มีที่ผิดเป็นบางครั้ง บ่งบอกถึงความสามารถใช้รูปประโยคบางประโยคได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ
- ระดับ 5 มีที่ผิดในการใช้โครงสร้างทางภาษาน้อยมาก
- ระดับ 6 มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่ง ในระหว่างการให้สัมภาษณ์

คำศัพท์ (Vocabulary) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- ระดับ 1 ใช้ศัพท์ผิด ๆ แมแต่สนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไป
- ระดับ 2 วงศัพท์ที่ใช้จำกัดอยู่แต่การพูดเรื่องส่วนตัวพื้นฐานและความจำเป็นในการดำรงชีพ

ระดับ 3 บางครั้งมีการใช้ศัพท์ไม่ถูกต้อง ความจำกัดของวงคำศัพท์ ทำให้พูดคุยเรื่องการทำงานอาชีพและเรื่องสังคมทั่วไปไม่ได้

ระดับ 4 รู้ศัพท์ทางด้านอาชีพเพียงพอที่จะคุยเรื่องที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษได้ ความรู้คำศัพท์ทั่วไปทำให้สามารถพูดคุยเรื่องทั่วไปได้ แต่ยังมีการพูดซ้ำและวากวน

ระดับ 5 คำศัพท์ทางด้านการทำงานและวิชาชีพกว้างและแม่นยำ รู้ศัพท์ทั่วไปเพียงพอที่จะแก้ปัญหาด้านปฏิบัติซับซ้อนได้ และใช้ภาษาในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ ได้

ระดับ 6 เห็นได้ชัดเจนว่ารู้ศัพท์อย่างกว้างขวางและถูกต้องเหมือนกับเจ้าของภาษาที่ได้รับการศึกษาดี

ความคล่องแคล่ว (Fluency) แบ่งออกเป็น 6 ระดับดังนี้

ระดับ 1 พูดตะกุกตะกักและไม่ปะติดปะต่อกัน จนทำให้พูดคุยกันไม่รู้เรื่องเกือบทั้งหมด

ระดับ 2 พูดซ้ำมากและตดตะกุกตะกัก ยกเว้นประโยคสั้น ๆ หรือประโยคที่ใช้บ่อยและท่องจำไว้

ระดับ 3 พูดซ้ำและไม่คล่องบ่อย ๆ บางประโยคก็พูดได้ไม่จบ

ระดับ 4 พูดซ้ำและไม่คล่องในบางครั้งทำให้ต้องพูดซ้ำใหม่และติดขัดเรื่องของการใช้ศัพท์

ระดับ 5 พูดไม่คล่อง แต่ยังติดเรื่องความเร็วและความราบเรียบในการพูด

ระดับ 6 พูดทุกเรื่องทั้งเรื่องการทำงานและเรื่องทั่วไปได้ คล่องแคล่วและราบเรียบเหมือนเจ้าของภาษา

ความเข้าใจ (Comprehension) แบ่งออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ฟังสนทนาเรื่องนั้น ๆ ได้เข้าใจน้อยเกินไป

ระดับ 2 เข้าใจแต่เพียงการพูดซ้ำ ๆ และเป็นเรื่องพื้น ๆ ด้านสังคมและการท่องเที่ยวที่ทุกคนรู้แล้ว ยังต้องให้ผู้ที่พูดด้วยซ้ำและเรียบเรียงความให้ฟังอีกบ่อย ๆ หรือให้รับภาษาที่ใช่ง่ายลง

ระดับ 3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองโดยตรง ต้องพูดซ้ำ ๆ หรือซ้ำในบางครั้ง

ระดับ 4 เข้าในภาษาที่ผู้พูดมีการศึกษา ใช้เป็นการพูดตัวต่อตัวได้
ค่อนข้างดีแต่ผู้พูดด้วยยังต้องพูดซ้ำและเรียบเรียงความใหม่ให้

ระดับ 5 เข้าใจภาษาของผู้พูดมีการศึกษาใช้ทุกเรื่อง ยกเว้นสำนวน
การพูดหรือการพูดที่เร็วมากและออกเสียงไม่ชัด

ระดับ 6 เข้าใจภาษาทุกอย่างที่เป็นการใช้ภาษาแบบทางการสำนวน
การพูดเหมือนเจ้าของภาษา

จากการศึกษาการวัดและประเมินผลด้านทักษะการพูด ผู้วิจัยสรุปได้ว่า
การวัดและประเมินผลด้านทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น สามารถวัดได้จากความสามารถ
โดยรวม คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจ
โดยองค์ประกอบทั้งหมดของผู้เรียนต้องขึ้นอยู่กับระดับการเรียนการสอนของผู้เรียนด้วย
และผู้สอนจะต้องมีการบันทึกเสียงผู้เรียนเมื่อมีการทดสอบเพื่อนำไปตรวจสอบและ
ให้คะแนนผู้เรียนได้อย่างเที่ยงตรง

การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบและเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้
สนองต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแข่งขันของประเทศทั้งด้านความก้าวหน้า
ทางด้านเทคโนโลยี การปรับตัวต่อการกระจายความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ด้านต่าง ๆ
ที่เชื่อมถึงกันทั่วโลก การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการศึกษา
นั้นสามารถทำได้หลายรูปแบบ ตั้งแต่การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอน
การนำบริการต่าง ๆ ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะ เวิลด์ไวด์เว็บมาพัฒนา
เป็นสื่อการสอนในทุกระดับการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
โดยใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลางในการติดต่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียน
สามารถเรียนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่เป็นการสร้างโอกาสและ
ความเสมอภาคในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งข่าวสาร
ถึงกันได้อย่างรวดเร็วก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ในการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์
ทั้งนี้ ฐปทอง กว่างสวาสดี (2557, หน้า 17) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีทั้งหมดนั้นไม่สามารถ
แทนที่ผู้สอนได้ กล่าวคือ ไม่สามารถที่สอนแทนผู้สอนได้ ผู้สอนต้องมีความรู้ในการออกแบบ
กิจกรรมเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม การนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการ
การจัดการเรียนรู้เรียกว่าการเรียนแบบผสมผสานภาษาและเทคโนโลยี

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน มีผู้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ ดังนี้

กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์ (2548, หน้า 75-76) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบผสมผสานเป็นการบูรณาการการเรียนออนไลน์ผ่านระบบเครือข่าย (Online learning) และการเรียนในห้องเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional classroom) ที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face-to-face meetings) เข้าด้วยกันโดยใช้สิ่งอำนวยความสะดวกบนอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อและเครื่องมือในสภาพแวดล้อมการเรียนการสอน อิเล็กทรอนิกส์เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นการมีปฏิสัมพันธ์จากการเรียนแบบออนไลน์และการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบดั้งเดิม เพื่อพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่ท้าทายและตอบสนองต่อความต้องการส่วนบุคคลของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

อนุชิต ชาวชาติ (2553, หน้า 17) กล่าวว่า สรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานว่า หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างการเรียนรู้แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำกับการเรียนรู้บนเครือข่าย หรือใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยใช้บทเรียนที่สร้างจากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตอบสนองให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ภายใต้สภาพแวดล้อมของชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน โดยใช้เทคโนโลยีเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นช่องทางในการส่งผ่านความรู้และการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความเสมอภาคกันเพื่อลดช่องว่างด้านเวลา และสถานที่เกิดความสมดุลและมีประสิทธิภาพในการศึกษาอย่างเต็มศักยภาพและทันสมัย

นฤมล รอดเนียม (2554, หน้า 16) สรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่รวมเอายุทธวิธีหลากหลายทั้งการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้าและการเรียนรู้แบบออนไลน์ โดยมุ่งเน้นการสนับสนุนสื่อและแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี

พิชญภา ยวงสร้อย (2554, หน้า 14) สรุปความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานว่า เป็นการรวมหรือผสมยุทธวิธีการสอนและเทคโนโลยีต่าง ๆ เข้าด้วยกันโดยเน้นความยืดหยุ่น เพื่อสรรค์สร้างผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพตอบสนองความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ดีขึ้น

SLOAN-C (2005, p. 5) ได้ให้คำจำกัดความของการเรียนแบบผสมผสานว่ามีสัดส่วนของเนื้อหาที่นำเสนอออนไลน์ระหว่างร้อยละ 30 ต่อร้อยละ 79 คำอธิบายของการเรียนแบบผสมผสาน คือ การเรียนที่ผสมการเรียนออนไลน์และการเรียนในชั้นเรียน โดยที่เนื้อหาส่วนใหญ่ส่งผ่านระบบออนไลน์ ใช้การอภิปรายออนไลน์และมีการพบปะกันในชั้นเรียนบ้าง และมีส่วนที่น่าสนใจว่าการอภิปรายออนไลน์ถือเป็นการส่งผ่านเนื้อหาออนไลน์เช่นกัน สำหรับการเรียนในรูปแบบอื่น ๆ อย่างเช่น การเรียนแบบปกติจะไม่มีส่งผ่านเนื้อหาออนไลน์ การเรียนแบบใช้เว็บช่วยสอนจะมีการส่งผ่านเนื้อหา ออนไลน์ร้อยละ 1-29 และการเรียนออนไลน์มีการส่งผ่านเนื้อหา ร้อยละ 80-100

Graham (2012, pp. 333-334) ได้ให้ความหมายว่าการเรียนการสอนที่ผสมผสาน เป็นระบบการเรียนการสอนที่ผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้ากับการสอนผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

Horn and Staker (2011, p. 3) ได้นิยามเกี่ยวกับการเรียนแบบผสมผสานของผู้เรียนในระดับ K-12 หมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้รับมวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ อย่างเป็นอิสระผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์โดยนักเรียนสามารถควบคุมตัวแปรทางการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในด้านเวลา สถานที่ แนวทางการเรียนรู้และอัตราการเรียนรู้ของตนเอง

จากนิยามของความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผสมผสานรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนไม่ต้องเผชิญหน้ากัน หรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะบนเทคโนโลยีการเรียนรู้แบบออนไลน์ต่าง ๆ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากวิธีการเรียนการสอนที่มีหลายรูปแบบ ซึ่งเป้าหมายอยู่ที่การทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และที่สำคัญต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีความยืดหยุ่น

2. ลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

การเรียนแบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่นำมาใช้กับวงการศึกษา ในปัจจุบันมีหลายลักษณะ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับลักษณะของการผสมผสานการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (Oliver and Trigwell, 2005, p. 17)

1. การผสมผสานเทคโนโลยีการเรียนการสอนจากการเรียนผ่านเว็บ (Web-Based Instruction) ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
2. การผสมผสานในรูปแบบหรือวิธีการที่เน้นเชิงวิชาการในการสร้างผลผลิตทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น โดยปราศจากเทคโนโลยีเพื่อการสอนอื่น ๆ เข้ามาช่วย
3. การผสมผสานรูปแบบวิธีการทางเทคโนโลยีทางการสอนผ่านหลักสูตรเฉพาะและ/หรือการฝึกอบรม
4. การผสมผสานเทคโนโลยีการสอนเข้ากับงานปกติ หรือการเรียนตามปกติที่กระทำอยู่ขณะเดียวกันกับที่ Horn and Staker (2011) ได้จำแนกถึงคุณลักษณะในการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน หรือ Blended Learning สำหรับผู้เรียนในระดับ K-12 ไว้ว่าการการสนรูปแบบดังกล่าวสามารถ จำแนกออกเป็น 6 รูปแบบ ดังนี้

Model 1: Face to Face Driver เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติที่มีการเรียนแบบเผชิญหน้าระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียนโดยการเรียนรู้แบบออนไลน์ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็นที่กำหนดในหลักสูตรของการเรียนรู้แต่ละครั้ง

Model 2: Rotation เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบหมุนเวียนตามหลักสูตรเนื้อหาในตารางที่กำหนด ของการสอนปกติในชั้นเรียนภายใต้สถานการณ์ที่มีความหลากหลายและเป็นไปตามอัตราการเรียนของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

Model 3: Flex เป็นลักษณะการเรียนแบบผสมผสานที่มีความยืดหยุ่นในการปรับใช้ภายใต้สถานการณ์ที่ต่างกันที่ครูสามารถจัดให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้หลายรูปแบบทั้งการเรียนแบบ tutoring หรือการเรียนแบบกลุ่มเล็กตามกลุ่มสนใจ เป็นต้น

Model 4: Online Lab เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานที่เน้นการเรียนในห้องเรียนออนไลน์ภายใต้สภาพการณ์ของการใช้ห้องปฏิบัติการทางเทคโนโลยีสารสนเทศเต็มรูปแบบโดยครูและผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้คอยควบคุมให้ความช่วยเหลือทางการเรียนรู้แก่ผู้เรียน

Model 5: Self Blended เป็นรูปแบบของการเรียนแบบผสมผสานด้วยตัวของผู้เรียนเองตามประเด็น หรือหลักสูตรกำหนด ลักษณะดังกล่าวนี้ส่วนใหญ่เป็นการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลทางการเรียนระหว่างกันหรือระหว่างสถาบัน ลักษณะดังกล่าวนี้จะมีโปรแกรมควบคุมหลักอยู่ที่ห้องปฏิบัติการตาม Model 4 ที่จะคอยควบคุมและอำนวยความสะดวกในการเรียนในการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยตนเอง

Model 6: Online Driver เป็นลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่เต็มรูปแบบโดยมีการเรียนแบบออนไลน์ทั้งผู้เรียนและผู้สอนจากหลักสูตรที่กำหนด เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสารสนเทศจะมีบทบาทค่อนข้างสูงต่อกระบวนการขับเคลื่อนในรูปแบบดังกล่าว

จากรูปแบบของการเรียนแบบผสมผสานข้างต้น เห็นได้ว่าการนำเอา กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ประเด็นสำคัญต้อง คำนึงถึงความพร้อมและความเป็นไปได้หลาย ประการที่จะเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ปรับใช้การเรียนรู้ในลักษณะนี้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ บริบท และความพร้อมทุกด้าน เพื่อเกิดผลและประสิทธิภาพสูงสุดของการประยุกต์ใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้สนใจรูปแบบ Face to Face Driver ที่เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติที่มีการเรียนแบบ เชนิอูหน้าระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอนในชั้นเรียนโดยการเรียนรู้แบบออนไลน์ในแต่ละเรื่องหรือแต่ละประเด็น ที่กำหนดในหลักสูตรของการเรียนรู้แต่ละครั้ง

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

นักการศึกษาและนักออกแบบการเรียนการสอนหลายท่านนำเสนอ แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานไว้ ดังนี้

Gülbahar & Madran (2009, p. 1) เสนอองค์ประกอบของการเรียนรู้ แบบผสมผสานที่ได้จากข้อค้นพบในงานวิจัยและจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่ามี 4 องค์ประกอบสำคัญที่ต้องพิจารณาเมื่อต้องการพัฒนาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ แบบผสมผสานให้มีคุณภาพสูง ได้แก่

1. เทคโนโลยี (Technology)
2. ผู้สอน (Instructors)
3. ผู้เรียน (Students)
4. ศาสตร์การสอน (Pedagogy)

โดยองค์ประกอบทั้ง 4 มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ในทรรศนะของผู้สอน ทักษะการสอน ทักษะทางเทคนิค และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบประชาธิปไตย ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง และในทรรศนะของผู้เรียน ปัจจัยสำคัญ คือ สมรรถนะ ทางเทคนิคและความรับผิดชอบในการเรียนของตน ในด้านการสอนควรจัดให้มีกิจกรรม การประเมินและการเรียนรู้ด้วยการมองและเทคนิคแบบเข้มข้น และโอกาสในการเพิ่มสมรรถนะ

ด้านเทคนิค และแกนกลางขององค์ประกอบการเรียนรู้แบบผสมผสาน คือ การสื่อสาร การเรียนแบบร่วมกัน และการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งมีความสำคัญกับทุก องค์ประกอบดังกล่าว Gülbahar & Madran (2009, p. 2) ยังให้ข้อเสนอแนะสำหรับการออกแบบระบบและการเรียนการสอนสำหรับการปรับหลังสูตรแบบดั้งเดิมเป็นหลักสูตรแบบผสมผสาน ดังนี้

1. ผู้สอนควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับศาสตร์การสอนออนไลน์ และการใช้ระบบการบริหารจัดการเนื้อหาและการเรียนรู้
2. เนื้อหาที่มีอยู่ควรได้รับการปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมออนไลน์ของผู้สอนเอง หรือเนื้อหาใหม่ทั้งหมดควรออกแบบและพัฒนาโดยพิจารณาเป้าหมายการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และกลยุทธ์การประเมิน
3. การประเมินควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และถ้าจำเป็นก็ควรแก้ไขเพิ่มเติมตามผลป้อนกลับที่ได้รับระหว่างการใช้งานไปใช้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น นักพัฒนาระบบกับผู้สอนควรทำงานร่วมกัน
4. การประชุมคณาจารย์เพื่อแลกเปลี่ยนปัญหาที่พบระหว่างภาคการศึกษาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันจะช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอน

Carman (2006, p. 4) จำแนกองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานออกเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย

1. เป็นเหตุการณ์สด (Live Events) การประสานเวลา กิจกรรมการเรียนรู้ที่นำโดยผู้สอน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในเวลาเดียวกัน เช่น การเรียนในห้องเรียนเสมือนแบบสด ตามองค์ประกอบนี้ Keller (2011) ซึ่งประกอบด้วย การสร้างแรงจูงใจ (Attention) ความตรงประเด็น (Relevance) ความมั่นใจ (Confidence) และความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้นำมาในการเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อสนับสนุนความสด (Live) ในการจัดการเรียนรู้
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล (Self-paced learning) เป็นการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเอง ด้วยอัตราเร็วในการเรียนและระยะเวลาที่เรียนตามความพึงพอใจของผู้เรียน เช่น เรียนจากอินเทอร์เน็ต หรือจากซีดีรอมเพื่อการฝึกอบรม

3. เป็นสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนมีการร่วมมือกับผู้อื่น (Collaboration) ได้แก่ การใช้ประโยชน์ อีเล็กทรอนิกส์ การใช้กระดานแสดงความคิดเห็นหรือการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต การร่วมมือกันนี้ ประกอบด้วย การร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

4. การประเมิน (Assessment) โดยมีการประเมินก่อนเรียน ระหว่างเรียนและหลังเรียนเพื่อ วัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน แนวคิดที่นำมาใช้ในการประเมินได้เป็นอย่างดี ก็คือ การวัดผลการเรียนรู้ 6 ชั้น ของบลูม (Bloom, 1956) อันได้แก่ ชั้นความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

5. สิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนการเรียนรู้ (Performance support materials) ซึ่งรวมถึงวัสดุที่ใช้ในการอ้างอิงทั้งแบบเสมือนและของจริง คำถามที่ถามบ่อย (FAQ) และบทสรุป โดยสิ่งเหล่านี้ช่วยให้เกิดการคงทนของการเรียนรู้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักการศึกษา โดยส่วนใหญ่ นักการศึกษาจะนิยมแบ่งเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ตามการจัดการเรียนศึกษา แบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (การศึกษาโดยมีผู้สอนและผู้เรียนอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนหรือในสถานที่เดียวกัน) แบบออนไลน์ (การศึกษาโดยอาศัยเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง) และแบบออฟไลน์ (การศึกษาด้วยตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ไม่เชื่อมต่อเครือข่าย) ซึ่งองค์ประกอบย่อยของนักการศึกษาข้างต้นสามารถจัดกลุ่มเป็นองค์ประกอบของการเรียนรู้แบบผสมผสานได้ 8 ประการ ดังนี้ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กลยุทธ์การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีและเครือข่าย ผู้เรียน ผู้สอน และการประเมินผล

4. แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

แบบผสมผสาน

ซีวิน ดินนังวัฒน์ (2555, หน้า 24) ได้กล่าวถึงการวิจัยสำหรับการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนแบ่งวิธีการเรียนรู้ออกเป็น 3 วิธี บางคนชอบเรียนรู้ด้วยวิธีการเดียว ในขณะที่บางคนชอบวิธีการเรียนรู้หลาย ๆ วิธี ดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยการเห็น มีนักเรียนที่ชอบการเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้ร้อยละ 50-70 และนักเรียนที่ชอบการเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้ชอบการเขียน Whiteboard ชอบชมโปรแกรมนำเสนอองานที่มีลักษณะเป็นรูปภาพผ่านโปรแกรม PowerPoint

2. การเรียนรู้ด้วยเสียง มีนักเรียนที่ชอบบการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ร้อยละ 2-40 ลักษณะของนักเรียนที่ชอบเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้ชอบฟังการบรรยายและนำเสนอเนื้อหา มาสรุปทีหลัง มีความสามารถในการพูดต่อหน้าสาธารณะ

3. การเรียนรู้ด้วยการกระทำ มีนักเรียนที่ชอบการเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ ร้อยละ 5-20 ลักษณะของนักเรียนที่ชอบเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้ชอบการเรียนรู้แบบการลอง การจับ และการสัมผัสการเรียนรู้ลักษณะนี้เป็นการเรียนรู้ที่ลึกที่สุด

รูปแบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ 6 รูปแบบ ดังนี้

1. การอ่าน (Reading) เช่น การอ่านหนังสือ แต่การอ่านจะไม่เหมาะสมกับการอ่านหนังสือบนเว็บ เนื่องจากคนเราไม่สามารถอ่านหนังสือบนเว็บได้นาน ๆ

2. การเห็น (Seeing) เป็นการนำตัวหนังสือมาเพิ่มเติมด้วยแผนผัง รูปถ่าย และสามารถมีการเคลื่อนไหวเล็ก ๆ น้อย ๆ

3. การได้ยิน (Hearing)

4. การได้ชม (Watching) นอกจากการได้ยินเสียงแล้ว การได้ยินเสียง และการได้เห็นความเคลื่อนไหวจะเป็นการเรียนรู้ที่เพิ่มความสามารถขึ้น เช่น การอภิปราย การสาธิตและมีผู้บรรยาย การชมวีดิทัศน์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ

5. การกระทำ (Experiential learning) เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียน จะเกิดความเชี่ยวชาญ (mastery) และคงความเข้าใจได้นาน เช่นวิธีการสอนโดยการจำลอง สถานการณ์ (Simulation) การทดลองการปฏิบัติงาน (on-the-job-exercise)

6. การสอน (Learning by teaching) เป็นการเรียนรู้โดยการสอนผู้อื่น เช่น ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring) การสอนแนะผ่านเครือข่าย (Online coaching)

การเรียนการสอนมีได้มากมาย ตั้งแต่รูปแบบปกติ คือ การเข้าชั้นเรียน ทุกคนมาเจอกันทั้งหมด หรืออาจจะเป็นแบบกระจายเสียง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้บรรยาย ส่วนนักเรียนอยู่ตามี่ต่าง ๆ ที่สามารถรับการถ่ายทอดได้ซึ่งอาจจะเป็นการกระจายเสียง ผ่านทางทีวี หรือวิดีโอ conference รูปแบบอื่น ๆ เช่น ซีดีรอมที่สามารถให้ผู้เรียนนั่งเรียนได้ ตามใจชอบหรือจะเป็นการเรียนรู้ในรูปแบบเอกสาร คือ ผู้เรียนอ่านได้อย่างเดียวโดยไม่จำเป็นต้องพูดกับใคร ค่อย ๆ อ่านไปเป็นขั้นเป็นตอน (เจนเนตร มณีนาถ, 2545 อ้างถึงใน ชีวิน ดินนังวัฒนะ, 2555, หน้า 25)

นอกเหนือจากนั้นต้องมีเครื่องมือควบคุมการจัดการเรียนการสอน หรือ Learning Management System (LMS) เอาไว้ใช้ติดตามผลการเรียนว่าเป็นอย่างไร เปลี่ยนไปมากน้อยแค่ไหนได้คะแนนเท่าไร แบ่งลักษณะการเรียนรู้ออกเป็น 4 ระดับ

1. การเรียนรู้จากสารสนเทศ การเรียนรู้แบบนี้เป็นระดับเบื้องต้น ล่างสุด กล่าวคือ แต่ละคนสามารถเรียนรู้ได้เองจากการอ่านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเอกสารอ้างอิง หรืออะไรก็ตาม

2. เรียนรู้จากการโต้ตอบ (Learn thru interaction) ตัวอย่างการเรียนรู้ ลักษณะนี้ คือ การใช้ Multimedia Computer-Based Training (CBT) หรือ Web-Based Training เพื่อตรวจสอบตัวเอง

3. เรียนรู้จากสังคมย่อย (Learn from collaboration) เป็นการแบ่งปัน ความรู้กัน ปรัชญาหรือกันติดต่อกันทางกระดานข่าวหรือห้องเรียนเสมือน

4. เรียนรู้จากการพบปะเผชิญหน้ากัน (Learn thru Collocation) ระดับนี้เป็นระดับสูงสุดต้องมี face-to-face หรือ get together หรือ mentoring นั้นเอง นั่นคือ Blended Learning ต้องก่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้ง 4 ระดับ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าอีเลิร์นนิ่ง สามารถให้การสนับสนุนเพียงระดับที่ 1 ถึง 3 เท่านั้น ดังนั้นการเรียนการสอนแบบที่ต้องมี ผู้บรรยายหรือผู้คุมเวิร์คชอร์ยังคงต้องมีอยู่อย่างแน่นอน (เจนเนตร มณีนาถ, 2545 อ้างถึงใน ชีวิน ดินนังวัฒนะ, 2555, หน้า 25)

ในการสร้างหลักสูตรสำหรับอบรมแบบผสมผสานนั้น มีแนวคิด ในการสร้างหลักสูตร 2 แนวคิด ดังนี้

“Program flow model” เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นเป็นลำดับขั้น มีการรวมสื่อหลาย ๆ ชนิดเข้าด้วยกัน มีการกำหนดหัวข้อการเรียนเป็นขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้น จนกระทั่งสิ้นสุดการเรียนรู้รูปแบบนี้จะเน้นเกี่ยวกับเวลาที่ชัดเจนแน่นอน เมื่อสิ้นสุดการเรียน อาจให้ทำแบบฝึกหัด ประเมินผลการเรียนหรือการวัดผลการเรียนทั้งหมด

“Core-and-spoke model” เป็นวิธีการอบรมที่อาศัยสื่อหลักเพียง ชนิดเดียวเท่านั้น สำหรับสื่ออื่น ๆ และกิจกรรมอื่น ๆ จะเป็นเพียงทางเลือกหรือสื่อเสริม เท่านั้น วิธีการอบรมลักษณะนี้เหมาะสำหรับการอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสานผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสานนั้นมีหลากหลายวิธีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนเริ่มต้นที่มาจากการอ่าน

การเรียนรู้จากการโต้ตอบกัน การเรียนรู้จากการปรึกษากันในสังคมของห้องเรียนที่ติดต่อกัน ทางห้องเรียนที่เสมือนจริง หรือแม้กระทั่งการเรียนรู้ที่เกิดจากการเผชิญหน้ากัน ซึ่งในแนวคิดดังกล่าวจะต้องมีผู้บรรยาย

5. การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

ซีวิน ดินนังวัฒนะ (2555, หน้า 26-27) กล่าวว่าจากการศึกษารูปแบบ การเรียนรู้แบบผสมผสานให้ศึกษาจุดอ่อนจุดแข็งรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบ ดังนี้

1. การศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยเครื่องมือ E-learning (E-learning self-study) เป็นหลักสูตรที่ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก เหมาะสำหรับการอบรม ที่ต้องการถ่ายทอดเนื้อหาให้แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว หรือเนื้อหาที่ต้องการอาศัย การวิเคราะห์ การอบรมนี้จะไม่มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ร่วมอบรมคนอื่น ๆ ทำให้รู้สึก เบื่อหน่ายแต่ผู้ออกแบบการอบรมสามารถแก้ไขด้วยการออกแบบการอบรมให้มีการโต้ตอบ กับผู้เรียน

2. การอบรมที่ผู้สอนผสมผสานกับการศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัย เครื่องมือ e-learning (Instructor led program blended with self-study e-learning) วิธีการอบรมลักษณะนี้เหมาะสำหรับการพัฒนาทักษะและความรู้ในระดับสูง เหมาะสำหรับผู้อบรมที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ผู้สอนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถวิธีการนี้จำเป็นจะต้อง มีการเดินทางมาพบกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนเป็นครั้งคราวทำให้ต้องมีค่าใช้จ่ายบ้าง

3. การสอนโดยผ่านเครื่องมือ e-learning เสริมด้วยสื่อชนิดอื่น ๆ (Live e-learning Centered with Other Media Added) เป็นการสอนที่ผู้สอนอาจจะสอน ผ่านเครื่องมือ e-learning หรือสอนผ่าน Webinars ผู้เรียนสามารถเห็นภาพผู้สอนและ ได้ยินเสียงผู้สอนผ่านโปรแกรมที่จำเป็น ก่อนการอบรมควรแจกเอกสารที่จำเป็นสำหรับการ อบรม วิธีการสอนลักษณะนี้เหมาะสำหรับการเผยแพร่ข่าวสารที่ต้องการให้ทราบโดยเร็ว และกระจายอย่างกว้างขวาง การอบรมด้วยวิธีนี้ต้องพยายามให้มีการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนและผู้เรียน หรือผู้เรียนด้วยกันเวลาที่ใช้ในการอบรมควรอยู่ในช่วงเวลาประมาณ 60 ถึง 90 นาที สำหรับอุปสรรคการอบรมในลักษณะนี้คือช่องว่างของสัญญาณ

4. การอบรมด้วยให้ทำงานจริง (On-the Job Centered) เป็นรูปแบบ ที่ใช้อบรมกันมากในโรงงานและทางการศึกษา จุดมุ่งหมายการอบรมนี้คือผู้อบรมต้องการ ความชำนาญ ผู้เข้าอบรมจะได้ทำงานจริงในสถานที่จริงโดยมีผู้จัดการเป็นผู้ควบคุม

การอบรมลักษณะนี้หากมีการใช้เครื่องมือ e-learning เข้าช่วยอาจจะลดเวลาการอบรมได้ถึงร้อยละ 30

5. การอบรมโดยใช้สถานการณ์จำลอง และการทดลองห้องปฏิบัติการ (Simulation and lab centered) การเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย ส่วนใหญ่การอบรมนี้จะใช้กับการอบรมด้านคอมพิวเตอร์และแบบจำลองทางธุรกิจ การเรียนรู้แบบห้องปฏิบัติการ หมายถึงการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนได้กระทำเสมือนว่าได้เข้าทำงานจริงจริง เช่น การควบคุมอุปกรณ์ router

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน มี 5 รูปแบบ ดังนี้ การศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยเครื่องมือ E-learning การผสมผสานกับการศึกษาด้วยตนเองโดยอาศัยเครื่องมือ e-learning สอนโดยผ่านเครื่องมือ e-learning เสริมด้วยสื่อชนิดอื่น ๆ สอนโดยให้ทำงานจริง และสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง และการทดลองห้องปฏิบัติการ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง วิธีการสอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสาร และส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาและคำศัพท์แล้ว จะใช้ภาษาในการสื่อสารได้ แต่จากข้อเท็จจริงแล้วพบว่า ถึงแม้ผู้เรียนจะเรียนรู้โครงสร้างของภาษาต่างประเทศมาแล้วเป็นอย่างดี ก็ยังไม่สามารถพูดคุย หรือสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้เลย หรือถ้าจะสื่อสารได้บ้าง ก็มักจะใช้ภาษาในลักษณะที่เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน แม้จะเป็นภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Keith Johnson and Keith Morrow, 1981 อ้างถึงใน เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1-2) ด้วยเหตุนี้ นักภาษาศาสตร์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจำนวนมากได้แสวงหาและพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ (เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1-2)

2. แนวคิดและหลักการจัดกิจกรรมของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เฉลิม ทองนวล (2554, หน้า 1-2) แนวคิดพื้นฐาน วิธีการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานจากแนวคิดที่ว่าภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร

ซึ่ง Keith Johnson and Keith Morrow (1981 อ้างถึงใน เฉลิม ทองนวล, 2554, หน้า 1-2) ได้ให้ความหมายว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษา หรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นการความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไหร่ ควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไหร่ ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร และในระยะต่อมา เฉลิม ทองนวล (2554, หน้า 1-2) ได้สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาต่างประเทศหลายคนก็ได้เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารไว้ ซึ่งการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารนั้นควรจะต้องสอนสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์หรือไวยากรณ์ (Linguistic or Grammatical Competence) อันได้แก่ การใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย ในด้านทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปถึงฟังข้อความในระดับ ความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจได้ ในด้านทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้อง และสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในด้านทักษะ การอ่านจะต้องรู้จักกลไกของการอ่านและสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ และในด้านทักษะ การเขียนจะต้องรู้จักกลไกในการเขียน คือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียงเรียงประโยคและใช้เชื่อมสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) ตลอดจนการเขียน ข้อความในลักษณะต่าง ๆ ได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (Sociolinguistic Competence) อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษา ให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะ ของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (Context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Pragmatic Competence or Strategic Competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้

เป็นการแสดงออกทั้งในทางคำพูด (Verbal) และไม่ใช่คำพูด (Nonverbal) เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้และนึกไม่ออกในขณะนั้น การพยายามอธิบายโดยใช้กริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

3. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การเรียนการสอนด้วยวิธีการตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นว่าเป็นแนวคิด (Approach) มากกว่ารูปแบบการสอน (Method) ดังนั้น จึงอาจจะไม่มีรูปแบบการสอนที่เป็นหลักสูตรสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แต่ก็ใช้หลัก present-practice-production กล่าวคือ มีขั้นตอนการนำเสนอเนื้อหา การฝึกใช้ และนำสิ่งที่เรียนและฝึกฝนมาผลิตภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารเอง และแสงระวี ดอนแก้วบัว (2558, หน้า 134-135) ได้สรุปขั้นตอนการสอนที่สำคัญไว้ ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)

มักเริ่มจากทักษะในการรับสาร คือ การฟัง หรือการอ่าน โดยครูจะนำเสนอเนื้อหาซึ่งมีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย โดยใช้ภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง หรือการอ่านให้ฟัง เนื้อหาที่สอนนั้นควรมีทั้งคำศัพท์ และโครงสร้างที่เคยเรียนมาแล้ว และเนื้อหาที่จะนำเสนอใหม่แก่นักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่เรียนได้บ้าง จากนั้นครูจะกระตุ้นการเรียนรู้ด้วยการใช้คำถาม ซึ่งไม่ได้เจาะจงรายละเอียดและเรื่องราวมากนักเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนแล้วจึงนำเสนอคำศัพท์ใหม่ด้วยบัตรคำ รูปภาพของจริง และนำเสนอโครงสร้างด้วยแถบประโยค หรือตาราง

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) ครูเป็นผู้นำการฝึก โดยเน้น

ความถูกต้องของเนื้อหาภาษาเป็นสำคัญ เพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ การฝึกในขั้นตอนนี้จะเป็นการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง หรือการฝึกแบบควบคุม ซึ่งครูต้องพยายามให้นักเรียนได้ฝึกอย่างทั่วถึงทั้งชั้น อาจให้ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก เป็นคู่ หรือฝึกเดี่ยว แต่ต้องมีข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนได้ทราบว่าการออกเสียง ความเข้าใจ การตอบคำถามของนักเรียนนั้น ประสบความสำเร็จหรือไม่ และต้องมีการปรับปรุงแก้ไขส่วนใดบ้าง ในขั้นตอนนี้ครูอาจมีกิจกรรมช่วยฝึกความพร้อมอุปกรณ์การสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุด

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) ครูสามารถ

ทำได้โดยการกำหนดสถานการณ์ในการใช้ภาษาขึ้นใหม่แก่นักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ ซึ่งต้องอาศัยความรู้ที่ได้จากการฝึกแบบควบคุมตามขั้นตอนที่ 2

มาประยุกต์ใช้ให้เหมือนกับลักษณะของการใช้ภาษาสื่อสารจริง ขั้นตอนนี้นับว่าสำคัญมาก เพราะนักเรียนจะได้ใช้ความสามารถในการถ่ายโอนความรู้จากสิ่งที่ได้ศึกษามาและสู่สิ่งที่ต้องการสื่อสารให้นักเรียนเกิดความต้องการ หรืออยากที่จะสื่อสารเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังไม่ทราบ โดยมีทางเลือกที่จะสื่อสารด้วยเนื้อหา หรือรูปแบบภาษาที่พิจารณาแล้วว่ามีความเหมาะสม และในการฝึกภาษาต้องมีข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนได้ทราบผลการปฏิบัติ หรือผลการเรียนรู้ของนักเรียนเอง กิจกรรมที่อาจทำได้เพื่อใช้ภาษาอย่างอิสระนี้ เช่น การให้ใบงานที่ต้องการได้ข้อมูลเพิ่มเติมการแสดงบทบาทสมมติโดยมีนักเรียนเป็นผู้คิดเอง การอภิปรายหรือรายงานหน้าชั้นเรียน หรือรายงานภายในกลุ่มย่อย ๆ

เฉลิม ทองนวล (2554, หน้า 3-5) ได้สรุปขั้นตอนการเรียนการสอน ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language)

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในแนวใดก็ตาม เนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนนี้ ครูจะให้ข้อมูลทางภาษา แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่เดิมนั้นจุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหา มักจะมุ่งให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา เช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเสนอเนื้อหา จะเน้นที่การให้นักเรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษา ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาดังกล่าวด้วย ในการเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการ ดังนี้

ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ผู้สอนเสนอบริบท หรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อนโดยอาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง ฯลฯ จากนั้น จึงเสนอ เนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่าน ในเนื้อหาที่เสนอ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาต่างประเทศเห็นพ้องกันว่าควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์ กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหา นั้นนอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วก็ควรจะมีคำศัพท์ หรือ รูปภาพรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟัง หรืออ่านได้บ้าง จากนั้นผู้สอนจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียน

เข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่นถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย (Explanation) และแสดงให้ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบ วิธีการใช้และมีความหมายอย่างไรและถ้าจำเป็นต้องใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกโดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลักแต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกันการฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Repetition Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือ เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่าง จนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้น การฝึกแบบนี้นักเรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้

สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้นักเรียนฟังตัวอย่างภาษา การฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟังจะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องหรือแบ่งฝึกทีละครึ่งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตัวเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากฝึกพร้อมกันแล้วผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะเดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดียวได้ ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม แม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ผู้สอนก็อาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนในด้านความหมายได้โดยทางคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่-ไม่ใช่ หรือถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในการขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) จัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดตอนหนึ่งของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่า ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่านักเรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริง ก็คือการที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนมาแล้วใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุมซึ่งกันได้เลือกใช้ภาษาเองนี้ จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมรูปแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น อธิบายวิธีการทำกิจกรรม จัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรมและผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลทำกิจกรรมในภายหลัง

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) เป็นขั้นที่นำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้จริง 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียนมาใหม่ จากการฝึกควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก มุ่งเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่สถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้
 ถวัลย์ มาศจรัส (2546, หน้า 32) ให้ความหมายของแผนจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การนำวิชาการหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องสอนตลอดภาคเรียน มาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดภาคเรียน โดยมีจุดประสงค์ การเรียนการสอนเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ การวัดผลประเมินผล โดยให้สอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตร สภาพของผู้เรียนและความพร้อมของโรงเรียน และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น

สำลี รักษุที (2546, หน้า 16) อธิบายความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมา สร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์การสอน และการวัดผล ประเมินผล สำหรับเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ หรือจุดเน้นของหลักสูตร สภาพผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียน ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และตรงกับชีวิตจริงในท้องถิ่น ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่ง แผนการจัดการเรียนรู้ ก็คือ การเตรียม การสอนเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า หรือบันทึกการสอนตามปกตินั่นเอง กล่าวให้สั้นก็คือ การเตรียมการสอนหรือการวางแผนการสอนของครูนั่นเอง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 106) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำแผนการจัดการเรียนรู้ตลอดภาค สร้างเป็นแบบแผนการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ และประเมินผล ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดเน้นของหลักสูตร

จากความหมายที่กล่าวมา พอสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเป็นระบบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามวัตถุประสงค์

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้
 วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, หน้า 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของ
 แผนการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้าเป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอนการเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

สำลี รักสุทธี (2546, หน้า 78) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่ามีความสำคัญ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูผู้สอนมีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผลประเมินผล การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ
2. เรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยมความซื่อสัตย์ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่น ตลอดจนการเชื่อมโยงสัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย
3. เป็นเครื่องมือของครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
4. ผู้สอนใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เทียบตรง เสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเพื่อนครูที่สอนวิชาอื่น
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทน
6. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครู ที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝน มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 107) กล่าวว่า ผลดีของการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยทำให้เกิดการวางแผนวิธีจัดการเรียนรู้ที่มีความหมายยิ่งขึ้น
2. ช่วยให้ผู้สอนมีสื่อการจัดการเรียนรู้ เกิดความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ทำให้จัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามหลักสูตร และจัดการเรียนรู้ได้ทันเวลา
3. เป็นผลงานทางวิชาการที่สามารถเผยแพร่เป็นตัวอย่างได้
4. ช่วยให้ความสะดวกแก่ผู้สอนจัดการเรียนรู้แทนในกรณีผู้จัดการเรียนรู้ ไม่สามารถเข้าจัดการเรียนรู้ได้

จากการศึกษาความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ พอสรุปได้ว่า ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ คือ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูสามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของผู้เรียน ทำให้ครูวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และครูมีความมั่นใจในการสอน ทำให้การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2545, หน้า 44-45) ได้สรุปขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ได้ ดังนี้

1. การเลือกรูปแบบแผนการเรียนรู้ นำหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว มาพิจารณาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
2. ตั้งชื่อแผนตามหัวข้อสาระการเรียนรู้
3. กำหนด จำนวนเวลา ระดับชั้น
4. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้จากมาตรฐานการเรียนรู้รายปี/รายภาคที่เลือกไว้ เขียนเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา
5. เลือกจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์ไว้แล้ว เฉพาะข้อที่สัมพันธ์กับหัวข้อสาระการเรียนรู้ กำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้หรือจุดประสงค์ปลายทางตามธรรมชาติวิชา
6. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้เป็นรายละเอียดสำหรับนำไปจัดการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้จะเป็นเนื้อหาใหม่ของเนื้อหาที่กำหนดไว้ที่จำเป็นต้องสอน

7. กำหนดจุดประสงค์นำทางตามลำดับความยากง่ายของเนื้อหา นั้น ๆ
  8. เลือกกิจกรรมและเทคนิคการสอนที่เหมาะสม
  9. เลือกสื่ออุปกรณ์ สำหรับใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระที่เลือกมา เช่น รูปภาพ บัตรคำ วิดีทัศน์
  10. จัดทำลำดับขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยคำนึงขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติ จุดประสงค์ และควรคำนึงถึงการบูรณาการเทคนิคและกระบวนการเรียนรู้รวมทั้งสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เข้าไว้ในแต่ละขั้นตอนด้วย
  11. กำหนดการวัดผลประเมินผลโดยระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เกิดระหว่างเรียน ตามจุดประสงค์ย่อย จุดประสงค์นำทาง และที่เกิดหลังการเรียนการสอนเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการวัดหลากหลายรูปแบบวิธีการวัดหลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสม
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550, หน้า 114-115) ได้เสนอขั้นตอนการเขียนแผนการเรียนรู้มี ดังนี้
1. ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่จะจัดทำหลักสูตร เพื่อที่เข้าใจเป้าหมาย และทิศทางการจัดการเรียนรู้
  2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น เพื่อกำหนดสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค
  3. วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ช่วงชั้นและผลการเรียนรู้อย่างที่คาดหวังรายปีหรือรายภาค เพื่อกำหนดเป็นสาระรายปีหรือรายภาค
  4. นำผลการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค และสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาคมาพิจารณาเพื่อจัดทำคำอธิบายรายวิชา
  5. นำคำอธิบายรายวิชามากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้
  6. นำหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมาจัดทำแผนจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วย
  7. นำแผนจัดการเรียนรู้เป็นรายหน่วยมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้รายชั่วโมง

จากการศึกษาดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนจะช่วยให้ครูผู้สอน มีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนา ตามทักษะต่าง ๆ ได้ชัดเจน และเมื่อจบแผนการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนใช้วิธีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลายรูปแบบตามความเหมาะสมและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน

4. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้
 วิวัฒนาพร ระวังทุกข์ (2542, หน้า 144-148) ได้กล่าวถึงรูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมในปัจจุบันมี 3 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้หัวเรื่องตามที่กำหนด กำกับแต่ละลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน จะเขียนแบบเชิงบรรยายกิจกรรมที่ครูผู้สอน จัดเตรียมไว้ โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

2. แผนการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้หัวเรื่องตามที่กำหนด มากำกับ แต่บรรจุลงในตารางเกือบทั้งหมด

3. แผนการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มี รายละเอียด แสดงขั้นการลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนแยกเป็นกิจกรรมที่ครูปฏิบัติ และสิ่งที่นักเรียน ปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกัน

สุวิทย์ มูลคำ และคณะ (2549, หน้า 60-62) กล่าวว่า แผนการสอน ที่นิยมใช้กันทั่วไปมี 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้ประเด็นทั้ง 10 ประเด็น มากำกับ แต่การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนจะเขียนเป็นเชิงบรรยายกิจกรรม ที่ครูจัดเตรียมไว้ โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้ประเด็นสำคัญ ที่เป็นองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มากำกับ และบรรจุองค์ประกอบสำคัญ เหล่านั้นลงในตารางเกือบทั้งหมด

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การจัดลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน แยกเป็นกิจกรรม ที่ครูปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติซึ่งสอดคล้องกัน

สมนึก ธาตุทอง (2548, หน้า 246) กล่าวว่า รูปแบบแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1) แบบบรรยาย 2) แบบตาราง 3) แบบพิสดาร

จากการศึกษาดังกล่าวพอสรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมใช้กันทั่วไป มี 3 รูปแบบใหญ่ ๆ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้ โดยกำหนดรูปแบบ ตามที่ครูผู้สอนเห็นว่าเหมาะสม สะดวกต่อการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความพึงพอใจ

1. ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีผู้ที่ให้ความหมายของคำว่า ความพึงพอใจ อยู่หลากหลายความหมายด้วยกัน แต่ละความหมายมีความคล้ายคลึงและแตกต่างกัน ออกไป ดังนี้

ชูศรี การเกษ (2546, หน้า 60) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน และต้องการ ดำเนินกิจกรรมนั้นจนบรรลุผลสำเร็จ

สุมิตรชัย กันทาคุณ (2551, หน้า 71) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่ดีของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวก ความรู้สึก พึงพอใจ ชอบใจ ในการร่วมปฏิบัติกิจกรรม

ปัญญา ศรีผายวงษ์ (2556, หน้า 70) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่องานนั้น เช่น ความรู้สึกรัก ชอบ ภูมิใจ เต็มใจและยินดี ผู้มีความพึงพอใจจะมีความเสียสละ อุทิศร่างกาย แรงใจ และสติปัญญาให้แก่การทำงาน อย่างแท้จริง

Morse (1955, p. 27) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่สามารถถ่ายทอดความเครียดของผู้ทำงานให้ลดลงได้ ถ้าเกิดความเครียดมากจะทำให้ ไม่พอใจในการทำงานนั้นมากดังนั้นจึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกชอบ มีความสุขต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองของความ ต้องการของบุคคล นั้น ๆ

Good (1973, p. 161) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบอันเป็นผลมาจากความสนใจของบุคคลต่องาน

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้นนี้ กล่าวโดยสรุป ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ หรือเจตคติ ในด้านบวกอันเป็นผลมาจากการทำกิจกรรมหรืองานที่ทำนั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นและทำให้เกิดความรู้สึกดีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่กำลังปฏิบัติอยู่

2. ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ได้รับประสบการณ์และมีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะที่แตกต่างกันออกไปตามแรงจูงใจที่มากระตุ้นซึ่งแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์มี ดังต่อไปนี้

Maslow (1970, pp. 68–69 อ้างถึงใน พัชรินทร์ วิญญาสุข, 2554, หน้า 59) ได้เสนอทฤษฎีลำดับความต้องการ (Hierarchy of Needs) ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการทางเพศ

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Need) เป็นความต้องการความมั่นคงในชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคตความเจริญก้าวหน้าความอบอุ่นใจ

3. ความต้องการทางสังคม (Social Need) เป็นสิ่งจูงใจที่มีความสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมต้องการให้สังคมยอมรับเข้าเป็นสมาชิกต้องการความเป็นมิตรและความรักจากเพื่อนร่วมงาน

4. ความต้องการมีฐานะ (Esteem Need) มีความอยากเด่นในสังคมมีชื่อเสียงต้องการการยกย่องสรรเสริญอยากมีความเป็นอิสระมีเสรีภาพ

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Need) เป็นความต้องการระดับสูงสุดอยากให้ตนประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

Alderfer (1972, pp. 507–532 อ้างถึงใน อารีรัตน์ ศรีวิพันธุ์, 2559, หน้า 22) ได้นำเสนอทฤษฎีการจูงใจ ERG กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการเพื่อดำรงชีวิต (Existence Needs) หรือ E เป็นความต้องการทางร่างกายและปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต

2. ความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Related Needs) หรือ R เป็นความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เช่น สมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth Needs) หรือ G เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพ

ทฤษฎีการจูงใจของแมคเคลแลนด์ (Macleand) เชื่อว่าความต้องการเป็นการเรียนรู้จากการมีประสบการณ์และมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์และแรงจูงใจสู่เป้าหมายโดยแบ่งความต้องการออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Needs for Achievement) เป็นความต้องการที่กระทำการใด ๆ ให้เป็นผลสำเร็จเป็นแรงขับที่จะนำไปสู่ความเป็นเลิศ

2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพและมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3. ความต้องการอำนาจ (Needs for Power) เป็นความต้องการควบคุมผู้อื่นมีอิทธิพลต่อผู้อื่น

จากทฤษฎีพื้นฐานดังกล่าว มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่ในการดำรงชีวิตอยู่ 3 ปัจจัย ได้แก่ ความต้องการด้านร่างกาย ความต้องการด้านความสัมพันธ์ และความต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต เมื่อนำปัจจัยดังกล่าวมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน ความต้องการด้านร่างกายคือ ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อรายวิชานั้น ๆ ความไวใจในตัวครูผู้สอน และบริบทของห้องเรียน ความต้องการด้านความสัมพันธ์ คือ ความสัมพันธ์ที่ตระหว่างนักเรียนกับนักเรียน นักเรียนกับครู และความต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต คือ ความสำเร็จในการในการเรียน ความภาคภูมิใจ ตลอดจนการเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม

3. การสร้างแบบวัดความพึงพอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2546, หน้า 63-71) ได้นำเสนอเครื่องมือที่ใช้วัดความพึงพอใจ เช่น แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงสร้างแบบสอบถามมีส่วนประกอบโครงสร้างแบบสอบถาม 3 ส่วน คือ

1.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเป็นส่วนแรกของการสอบถาม โดยระบุจุดมุ่งหมาย และความสำคัญที่ทำให้ตอบแบบสอบถาม คำอธิบายของแบบสอบถาม

และวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายกล่าวขอบคุณล่วงหน้า แล้วระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถาม

1.2 สถานภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบคำถาม เช่น อายุ เพศ การศึกษา

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้วสร้างคำถามพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจมีลักษณะเป็นปลายเปิดหรือปลายปิด แบบสอบถามฉบับหนึ่งอาจจะเป็นแบบปลายเปิดทั้งหมดหรือแบบผสมก็ได้ ดังนี้

2.1 ข้อคำถามแบบปลายเปิด เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ แต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบโดยใช้คำพูดของตนเอง

2.2 ข้อคำถามปลายปิด เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้ตอบ เขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความ หรือตรงกับช่องที่เป็นความจริง หรือความเห็นของตนเอง มีหลายแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเองเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเองเพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ

2.2.3 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเองได้หลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบตอบตามระดับความคิดเห็นของตนเอง อาจจัดในรูปของตาราง

2.2.5 แบบผสมหมายถึง มีหลายแบบอยู่ด้วยกัน

2.2.6 แบบให้เรียงลำดับความสำคัญ โดยเขียนเรียงลำดับความชอบต่อสิ่งนั้น

2.2.7 แบบเติมคำสั้น ๆ ลงในช่องว่างสิ่งที่เติมมีความเฉพาะเจาะจง

3. หลักเกณฑ์การสร้างแบบสอบถามมี ดังนี้

3.1 กำหนดจุดหมายให้แน่นอนว่าต้องการถามอะไร

3.2 สร้างคำถามให้ตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.3 เรียงข้อคำถามตามลำดับให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันตรงหัวข้อที่ได้วางโครงสร้างไว้

3.4 ไม่ควรให้ผู้ตอบตอบมากเกินไปเพราะทำให้เบื่อหน่าย ไม่ให้ความร่วมมือ หรือตอบโดยไม่ตั้งใจ

3.5 ให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความลำบากน้อยที่สุดในการตอบ ดังนั้นควรใช้ข้อคำถามแบบปลายปิด ผู้ตอบแบบสอบถามเพียงแต่กาตอบในแบบสอบถาม

3.6 สร้างข้อคำถามให้มีลักษณะที่ดีคือมีลักษณะ ดังนี้

3.6.1 ใช้ภาษาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายไม่กำกวม

3.6.2 ใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัดไม่มีส่วนฟุ่มเฟือย

3.6.3 เป็นข้อคำถามที่เหมาะสมกับผู้ตอบโดยคำนึงถึงสติปัญญา ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้ตอบ

3.6.4 แต่ละข้อควรถามเพียงปัญหาเดียว

3.6.5 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะตอบได้หลายทาง

3.6.6 หลีกเลี่ยงคำถามที่จะทำให้ผู้ตอบเบื่อหน่าย ไม่รู้เรื่อง หรือไม่สามารถตอบได้

3.6.7 หลีกเลี่ยงคำตอบที่ผู้ตอบตีความแตกต่าง เช่น บ่อย ๆ เสมอ ๆ รวย ใจ ฉลาด

3.6.8 ไม่ใช่คำถามที่เป็นคำถามนำผู้ตอบให้ตอบตามแนวหนึ่งแนวใด

3.6.9 ไม่เป็นคำถามที่ทำให้ผู้ตอบอึดอัดลำบากใจที่จะตอบ

3.6.10 ไม่ถามในสิ่งที่รู้แล้วหรือวัดด้วยวิธีอื่นที่ดีกว่า

3.6.11 ไม่ถามในเรื่องที่เป็นความลับ

3.6.12 คำตอบที่ให้เลือกในข้อคำถามควรมีให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่าง ทุกคนสามารถเลือกตอบได้ตรงกับความจริง ตามความคิดเห็นของเขา

4. มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นมาตรวัดชนิดหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือประเภทแบบสอบถาม แบบวัดด้านจิตพิสัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

4.1 มีระดับความเข้มข้นให้ผู้ตอบเลือกตอบความตามความคิดเห็น เหตุผลสภาพความเป็นจริง ตั้งแต่ 3 ระดับขึ้นไป

4.2 ระดับที่เลือกอาจเป็นชนิดที่มีด้านบวกและด้านลบในข้อเดียวกัน หรือมีเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งโดยที่อีกด้านหนึ่งจะเป็นศูนย์หรือระดับน้อยกว่า

4.3 บางข้อมีลักษณะเชิงนิมาน (Positive Scale) บางข้อมีลักษณะเชิงนิเสธ (Negative Scale)

4.4 สามารถแปลงผลตอบเป็นคะแนนได้ จึงสามารถวัดความคิดเห็นคุณลักษณะด้านจิตพิสัยออกมาโดยใช้เกณฑ์ ตามตาราง 4

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

ข้อความที่กล่าวในเชิงนิมาน	ข้อความที่กล่าวในเชิงนิเสธ
มากที่สุด 5 คะแนน	มากที่สุด 1 คะแนน
มาก 4 คะแนน	มาก 2 คะแนน
ปานกลาง 3 คะแนน	ปานกลาง 3 คะแนน
น้อย 2 คะแนน	น้อย 4 คะแนน
น้อยที่สุด 1 คะแนน	น้อยที่สุด 5 คะแนน

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การจัดเรียนการสอนของครูผู้สอน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจชนิดปลายปิด แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้อาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างผสมผสาน ร่วมกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

การหาค่าประสิทธิภาพของเครื่องมือ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในครั้งนี้เป็นการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ คือ แผนการจัดการเรียนรู้ นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 116) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านการนำไปใช้ (Usability) ผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ (CAI) บทเรียนโปรแกรม เอกสารประกอบการเรียน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่พิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัด หรือกระบวนการเรียนหรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 85/65$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

1. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum x}{N}\right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำ
แบบทดสอบท้ายแผนการจัดการเรียนรู้
ทุกแผน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายแผนทุกแผน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum y}{N}\right)}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากการทำแบบทดสอบ
วัดความสามารถหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 แต่ละคน ได้คะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

3. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลขตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ดังนี้ สมมติว่า นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่า แตกต่างจากคะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนและหลังเรียน) เท่ากับ 85-10=75 ดังนั้นค่าของ $= (75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 60$)

4. เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวนนักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าข้อไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีความบกพร่อง)

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหา ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น อย่างไรก็ตามการที่จะกำหนด E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนพิจารณาตามความเข้าใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ ความจำ มักจะตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะจะตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี (2555, หน้า 5) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียน โดยการผสมผสานระหว่างการเรียนแบบดั้งเดิมหรือแบบพบกันในชั้นเรียน (Face to face) กับการเรียนโดยใช้สื่อเทคโนโลยีด้วยการนำข้อเด่นของคุณลักษณะของแต่ละรูปแบบกิจกรรมการเรียน (the old and new approach) มาผสมผสานในการจัดแผนกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับสัดส่วนในการผสมผสานนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งในแง่ของเครื่องมือวัสดุสนับสนุนการศึกษาและบุคลากรว่ามีทักษะเพียงพอต่อการนำวิธีการใหม่นี้มาใช้หรือไม่ และจากตัวอย่างของการนำการเรียนแบบผสมผสานประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มในทางที่ดี คือ สามารถแก้ปัญหาอุปสรรคในการเรียนโดยเฉพาะการเรียนในทศวรรษที่ 21 ที่ต้องการพัฒนาบุคคลในสังคมอนาคต เพื่อนำไปสู่ยุคของเทคโนโลยีขั้นสูง ยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ ยุคแห่งสังคมเครือข่าย

กรวรรณ จุ้ยต่าย (2558, หน้า 5) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสำคัญของการนำเทคโนโลยีบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม โดยให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้า และลงมือปฏิบัติจริง อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อฝึกทักษะในการทำงาน การทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและคุ้มค่า จึงเห็นว่าควรนำการศึกษาแบบผสมผสาน (Blended Learning) โดยจัดให้มีการเรียนในชั้นเรียน (Face to Face) ร่วมกับการเรียนแบบ Online บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือ e-Learning โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้ค้นคว้าศึกษาด้วยตนเอง ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน และลงมือปฏิบัติจริง ตามศักยภาพ

จური สุขนวนนิช (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (ไอซีที) ในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยมาเป็นข้อเสนอแนะและประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าประเทศจีนมีการพัฒนาและสนับสนุนการใช้ไอซีทีอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ไอซีทีที่มีประโยชน์และเหมาะสมสำหรับการนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย คือ เว็บไซต์ การเรียนรู้แบบเคลื่อนที่ ซอฟต์แวร์ เกม อีเลิร์นนิ่ง และการเรียนแบบผสมผสาน

จันทกานต์ ไพรศรี (2561, หน้า 273-274) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้บทบาทสมมติในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อดูผลของการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติในการสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งระหว่างการทำทดลองนั้นความสามารถของนักเรียนในการพูดภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นจากระดับปกติในช่วงเริ่มต้นของการเรียนและสูงขึ้นอย่างทีละน้อย และหลังจากจบการทำทดลอง นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้น โดยมีคะแนนรวมพัฒนาขึ้นถึง +6.54 คะแนน และมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งไวยากรณ์ การออกเสียง ความเข้าใจ พื้นความรู้ที่มีอยู่เดิม และความคล่องแคล่ว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนทั้งหมดมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนทั้งหมดได้กล่าวถึงคุณแจสำคัญในการเรียนรู้ของวิชานี้ นั่นคือ สื่อการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และข้อดีของการเรียนรู้โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนกล่าวว่าคุณแจสำคัญเหล่านั้นช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการพูด และทำให้นักเรียนสามารถพูดได้ดีขึ้นเนื่องจากการผ่านการแสดงบทบาทสมมติอย่างบ่อยครั้ง และยังช่วยให้นักเรียนมีโอกาสในการพูดมากขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นเนื้อหาในวิดีโอและสถานการณ์จำลองที่ครูให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติโดยไม่มีบทสนทนาที่กำหนดให้ นั้น เป็นสถานการณ์ที่เข้าใจง่ายและเป็นสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน จึงช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและสามารถฝึกฝนได้บ่อยครั้ง รวมถึงในแต่ละคาบครูได้มอบหมายให้นักเรียนจับคู่เพื่อแสดงบทบาทสมมติ

ซึ่งทำให้นักเรียนไม่อายซึ่งกันและกัน เพราะนักเรียนทุกคนต้องทำการแสดงเช่นเดียวกัน สภาพแวดล้อมการเรียนรู้นั้นสนุก การฝึกซ้อมบ่อย ๆ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการพูด และยังสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยรวมแล้วนักเรียนเพลิดเพลินกับกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ รวมถึงการแสดงบทบาทสมมติให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้วิธีใช้ภาษาอังกฤษในเหตุการณ์จริงในชีวิตประจำวัน และช่วยให้นักเรียนเน้นที่การสื่อสารมากกว่าไวยากรณ์ อีกทั้งกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมตินี้ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียนเช่นกัน การแสดงบทบาทสมมตินี้ช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น พฤติกรรมการเรียนรู้จะมีส่วนช่วยให้มีการพัฒนาการเรียนรู้ความสามารถในการพูด เมื่อมีการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้แล้ว ดูจากผลลัพธ์ที่ได้ คือ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการพูดสามารถอังกฤษของตนเองได้

เยาวพร ศรีระชา และจิระพร ชะโน (2561, หน้า 243-254) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสมเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่ช่วยการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาจีน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการบูรณาการด้านวัฒนธรรม อีกทั้งทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสม พบว่า อยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ประเมิน เมื่อก้าวถึงการพูด ซึ่งเป็นการช่วยผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้การใช้ภาษาด้วยตนเอง และผู้เรียนควรเรียนรู้ที่จะพูดภาษาต่างประเทศด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล องค์กรประกอบ เกณฑ์การประเมิน ทักษะการพูด และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สังเคราะห์ องค์กรประกอบและสร้างแบบประเมินทักษะการพูด โดยองค์กรประกอบพิจารณาการประเมินแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านความถูกต้อง โครงสร้างไวยากรณ์ ออกเสียง คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว โดยก่อนการทำแบบประเมินทักษะการพูดทุกครั้ง ผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษา ประโยค ถ้อยคำ วลีกับคู่สนทนาของตัวเอง

พิทยรัศม์ แยมประยูร (2563, หน้า 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติเป็นการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ครูกำหนดและตามเนื้อหาที่จัดขึ้น ซึ่งมีการอภิปรายซักถามและการใช้สื่อการสอน และทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่ม อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานกับเทคนิคการแบ่งกลุ่มเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองสามารถคิดและออกแบบความรู้ได้ด้วยตนเองมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเพื่อนแลกเปลี่ยนเรียนรู้รวมทั้งการเสนอความคิดของตนเองกับครูผู้สอนประกอบกับการเรียนรู้โดยการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นแต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ

Bingling Zhong (2019, pp. 1–15) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า 1. การสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการเรียนรู้แบบออนไลน์และส่วนที่เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติมีสัดส่วน 30:70 ได้แก่ 1) การเรียนรู้แบบออนไลน์ประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอน คือ 1.1) เตรียมความพร้อมการเรียนออนไลน์ 1.2) ศึกษาปัญหาและทำแบบฝึกหัด 1.3) ค้นคว้าเพิ่มเติม และ 1.4) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ 7 ขั้นตอน คือ 2.1) ทบทวนความรู้เดิม 2.2) สะท้อนผลการเรียนรู้ออนไลน์ 2.3) เสนอสาระสำคัญ เนื้อหา 2.4) ฝึกฝนให้ชำนาญ 2.5) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ 2.6) ให้ข้อมูลย้อนกลับรายบุคคล และ 2.7) สรุปสาระสำคัญการเรียนรู้ 2. สื่อการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ได้แก่ หน่วยที่ 1

E_1/E_2 เท่ากับ 80.42/81.22 หน่วยที่ 2 E_1/E_2 เท่ากับ 80.27/80.22 และหน่วยที่ 3 E_1/E_2 เท่ากับ 81.08/80.56 3. ทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานของนักเรียนอยู่ในระดับดีโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82 4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน จัดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95, S.D. = 1.01)

กรกช ฉวีวรรณชล, ปริญญา ทงสอน และปานเพชร รมไทร (2566, หน้า 87-88) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติเน้นการทำกิจกรรม มีการฝึกการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้ฟัง ได้สนทนากันเป็นกลุ่มย่อย ทำให้เกิดความเข้าใจและความสนุกสนานในการเรียนรู้ ในการใช้ภาษา อีกทั้งนักเรียนมีทักษะการพูดภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนที่เน้นให้นักเรียนได้มีการฝึกพูดกับเพื่อนในกลุ่มย่อย ๆ ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความมั่นใจเวลาที่ต้องพูดภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่มากยิ่งขึ้น มีความสนุกในการสนทนากับเพื่อนในทีม

เมธาวี ศรีพฤกษ์ และบัณฑิตา อินสมบัติ (2566, หน้า 203-217) ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลของการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสถานการณ์จำลอง มีผลคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน มีค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นค่าเฉลี่ย 13.63

นั่นเพราะว่าวิธีการสอนภาษาจีนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสถานการณ์จำลอง ช่วยให้นักเรียนได้รับการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาตามวัยและธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา วิธีการนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังมาก ๆ พร้อมทั้งปฏิบัติตามหรือโต้ตอบด้วยท่าทางเพื่อสื่อความหมาย อีกทั้งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการฟังภาษาจีนและการพูดภาษาจีน ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางร่วมกับสถานการณ์จำลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เดชชาติ ทองดี (2566, หน้า 10) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนและสมรรถนะการคิดขั้นสูง ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบผสมผสานรวมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอาคิตะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 21.75 ร้อยละ 86.91 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 36 คน ร้อยละ 81.81 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด พบว่า ด้านที่มีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเข้าใจ ร้อยละ 90.40 รองลงมา คือ ด้านไวยากรณ์ ร้อยละ 86.80 และด้านคำศัพท์ ร้อยละ 86.40 และองค์ประกอบที่มีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านความคล่องแคล่ว ร้อยละ 83.60 ตามลำดับ ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบผสมผสาน (hybrid learning) รวมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอาคิตะ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาจีนสูงขึ้น กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่สร้างปฏิสัมพันธ์ (interaction) ระหว่างครูผู้สอนและนักเรียน รวมไปถึงนักเรียนและนักเรียนเองมีจำนวนนักเรียนผ่านการทดสอบสมรรถนะการคิดขั้นสูงอยู่ในระดับ 3 (ระดับสามารถ) ขึ้นไป คือ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 93.18 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามแนวคิดของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ โดยมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์เท่ากัน คือ 41 คน คิดเป็นร้อยละ 93.18 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบผสมผสาน (hybrid learning) รวมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอาคิตะ ที่ช่วยให้นักเรียนมีสมรรถนะการคิดขั้นสูงที่สูงขึ้น กล่าวคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Dodero, Fernandez & Sanz (2003, pp. 39–42) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เปรียบเทียบ ข้อดีของการเรียนแบบผสมผสานในด้านการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและความคิดริเริ่ม ในกระบวนการเรียนกับการเรียนแบบออนไลน์เพียงอย่างเดียว โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียน ซึ่งเรียนแบบผสมผสาน และกลุ่มผู้เรียน ที่เรียนแบบห้องเรียนเสมือน การเรียนการสอนจัดในห้องคอมพิวเตอร์และให้นักเรียนเรียน บนเว็บ ประเมินผลให้นักเรียนทำข้อสอบในชั้นเรียนและดูจากการมีส่วนร่วมบนเว็บ ติดต่อสื่อสาร โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่อยู่ในระบบเครือข่าย วิเคราะห์การมีส่วนร่วม ของผู้เรียนโดยวัดจากการอภิปราย และการตั้งกระทู้หรือโพสต์ข้อความ จากการวิจัยพบว่า

- 1) การมีส่วนร่วมของนักเรียนในการอภิปรายนั้นส่งเสริมการเรียนแบบผสมผสานช่วยทำให้ การเรียนแบบไม่ประสานเวลาสมบูรณ์มากขึ้น และ
- 2) การเรียนแบบผสมผสานส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนด้วย

Konstantyuk (2004, p. 51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ระเบียบวิธีการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารสอนภาษายูเครน ซึ่งให้ทัศนะเกี่ยวกับลักษณะของภาษายูเครน ที่ใช้แทน ความยากและความสนใจเฉพาะเมื่อสอนภาษายูเครนเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง การศึกษาครั้งนี้อธิบายระเบียบวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและลักษณะที่สามารถ นำมาใช้ในการสอนภาษายูเครน กลุ่มตัวอย่างกิจกรรมที่อธิบายไว้ในการศึกษาครั้งนี้ได้ เสนอแนะสำหรับระดับต่าง ๆ ของผู้เรียนที่มีความมุ่งหมายในการสอนภาษาอันเป็นวิธีการ ที่จะช่วยผู้เรียนพัฒนาทักษะเพื่อการแสดงออกถึงความหมายทางการสื่อสารต่าง ๆ การรวบรวมเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเข้ากับการมีทักษะทั้ง 4 ทักษะในภาษา ยูเครนนั้นถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและมีความสุข เทคนิคการปฏิสัมพันธ์ เช่น ละคร คำโคลง เกมบทบาท การสนทนา การอภิปราย สถานการณ์สมมติ กิจกรรมการแก้ปัญหาเหล่านี้ได้รับคำอธิบายว่าเป็นส่วนบูรณาการของ ระเบียบวิธีการและได้รับการเสนอแนะสำหรับการสอนภาษายูเครนเป็นภาษาต่างประเทศ หรือภาษาที่สอง

Rovia & Jordan (2004, pp. 1–13) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเป็นชุมชนแห่ง การเรียนรู้ระหว่างการเรียนแบบในชั้นเรียนปกติการเรียนแบบผสมผสาน และการเรียน ออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 68 คน และอาสาสมัครอีก 86 คน

แบ่งเป็นผู้เรียนในชั้นเรียนแบบเดิม 26 คน เป็นอาสาสมัคร 24 คน ผู้ที่เรียนแบบผสมผสาน 28 คน อาสาสมัคร 23 คน เรียนด้วยวิธีการผสมผสานทั้งแบบในชั้นเรียนปกติ และแบบออนไลน์ ผู้ที่เรียนออนไลน์อย่างเดียว 25 คน อาสาสมัคร 21 คน เรียนผ่านระบบ Blackboard และการเรียนแบบออนไลน์ โดยใช้แบบวัด CCS เป็นเครื่องมือวัดลักษณะความเป็นชุมชนในชั้นเรียนในการวัดการติดต่อสัมพันธ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการวิจัยพบว่า การเรียนแบบผสมผสานนั้นสามารถสร้างความรู้สึกรู้แบบเป็นชุมชน การเรียนรู้ได้มากกว่ารูปแบบอื่น ๆ โดยทำให้บรรยากาศการเรียนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนรู้มากขึ้น โดยจะเน้นที่การเรียนแบบกระตือรือร้นโดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือและสร้างสังคมแห่งความรู้ความเข้าใจเกิดขึ้น

Gutierrez–Heras, & Villacrés–Camino (2022, pp. 1304–1318) ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในภาษาที่พูดกันมากที่สุดในโลก ดังนั้น การพัฒนาทักษะการพูดได้เป็นทางการสื่อสารที่สำคัญสำหรับคนที่ภาษาแม่ ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาใหม่กลัวที่จะแสดงความคิดเห็นของพวกเขาโดยการพูด เพราะกลัวจะทำคามผิด จังหวะเสียงหรือพูดผิดคำหรือวลี แนวทางการสอนที่เรียกว่า CLT เป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ชีวิตจริง เน้นไปที่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน โดยการสนทนาโดยใช้ภาษาเป้าหมาย การสื่อสารผ่านเทคนิคต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสอนแบบ Communicative Language Teaching มาปรับใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดในนักเรียนอายุ 16 ปี จากโรงเรียนมัธยมศึกษา เทคนิคการพูดที่เฉพาะเจาะจง เช่น การสัมภาษณ์ การสร้างเรื่องด้วยตัวละคร และการเล่นบทบาทสมมติ ผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ ส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Zakiyah, Kunifaizatus (2022, p. 1) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้ Communicative Language Teaching ในการสอนทักษะในการพูด เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ การสังเกตการณ์ การสัมภาษณ์ และการเก็บรวบรวมเอกสาร การวิจัยที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการใช้วิธีการสอนแบบสื่อสาร (CLT) ในการสอนทักษะที่ ECC Darussalam ในปีการศึกษา 2021–2022 การสอนที่ใช้ CLT เป็นการสอนภาษาในการปฏิสัมพันธ์เป็นสื่อและเป็นเป้าหมายสุดท้ายของการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการ CLT นี้ นักเรียนจะมีความเข้าใจในการสอนและการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากปัจจัยหลายประการ เช่น นักเรียนฝึกสนทนาเป็นคู่ สื่อการสอนที่ครูจัดเตรียมเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและน่าสนใจ และรูปแบบการเรียนรู้นี้ทำให้นักเรียนมีความสนุกมากขึ้น

สรุปได้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่ยึดผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง ในการแสดงออกและพัฒนาทางด้านภาษาได้มากที่สุด โดยนักเรียนได้ลงมือ ปฏิบัติด้วยตนเองผ่านทั้งประสบการณ์จริงหรือสถานการณ์ที่สมมติขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ มีการพัฒนาทักษะทางด้าน การสื่อสารมากขึ้น โดยเฉพาะทักษะเบื้องต้น คือ ทักษะการฟัง- พูดภาษา และจากการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจุบันสื่อเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ ในการเรียนออนไลน์ หรือที่เรียกกันว่าการเรียนแบบผสมผสานยังเหมาะสมกับการพัฒนา ทางด้านภาษาเพื่อการสื่อสารให้ควบคู่ไปกับเทคโนโลยีอีกด้วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เข้ามาจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยตรงในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการเรียน ในรายวิชาภาษาจีนสื่อสาร นั่นก็คือ ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้ง ยังช่วย พัฒนาทักษะทางการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนให้สูงขึ้น และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมี ดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เนื่องจากการจัดห้องเรียนแต่ละห้องมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน รวม 20 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

1.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 23 ข้อ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1.2.1 ข้อสอบการฟังแบบปรนัยแบบเลือกตอบ แบบเติมคำและแบบถูกผิด จำนวน 15 ข้อ

1.2.2 ข้อสอบการพูดแบบอัตนัย จำนวน 8 ข้อ เป็นคำถามแบบตอบสั้น

1.3 แบบประเมินทักษะการฟัง

1.4 แบบประเมินทักษะการพูด

1.5 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

มีรายละเอียดในการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา (ภาษาต่างประเทศ) 2565 เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ หลักการ จุดมุ่งหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และการวัดและประเมินผล

2.1.2 ศึกษาองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ หลักการหรือแนวทางการสร้าง รวมทั้งวิธีการหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ จากหนังสือ ตำรางานวิจัย หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 กำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1.3.1 ส่วนนำ เป็นส่วนแรกขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 1) ชื่อหน่วยการเรียนรู้ 2) ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ 3) จำนวนชั่วโมงที่เรียน และ 4) วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการจัดการเรียนการสอน

2.1.3.2 ส่วนเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย 1) สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้หรือเนื้อหา 4) หลักฐานการเรียนรู้ (ชิ้นงาน/ภาระงาน) 5) กิจกรรมการเรียนรู้ 6) สื่อและแหล่งเรียนรู้ และ 7) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.1.3.3 ส่วนท้าย ซึ่งประกอบด้วย 1) บันทึกหลังสอน และ 2) ภาคผนวก อันเป็นส่วนรวบรวมหลักฐานรายละเอียดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ เช่น สื่อการเรียนการสอน ใบงาน ใบความรู้ แหล่งเรียนรู้ เครื่องมือวัดและประเมินผล และอื่น ๆ

2.1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน แต่ละแผน ใช้ขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1.4.1 ขั้นนำเสนอเนื้อหา เป็นขั้นที่นำเสนอเนื้อหาใหม่ ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้จริง โดยเป็นการเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนปกติ ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาของบทเรียนที่แล้ว หลังจากนั้นครูนำเสนอดำคำศัพท์ บทสนทนา ของบทเรียนใหม่ ครูเปิดเสียงคำศัพท์และบทสนทนา ให้นักเรียนฟังและออกเสียงตาม หรือให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมที่มอบหมาย

2.1.4.2 ขั้นการฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียนมาใหม่ จากการฝึกควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก มุ่งเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก ประกอบด้วย 2 กิจกรรม คือ การเรียนรู้ด้วยบทเรียนออนไลน์ (Online Instruction) โดยมีปริมาณของการใช้เนื้อหา 70% ที่ประกอบด้วยวิดีโอออนไลน์ กระดานข่าว เว็บไซต์ อีเมล และห้องสนทนา (Chat room) และกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนปกติ โดยให้นักเรียนทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย

2.1.4.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการใช้ภาษา

เพื่อการสื่อสารจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่สถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอบทสนทนา หรือผลการสืบค้นข้อมูลหน้าชั้นเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขในการทำกิจกรรมการสนทนาหรืออรรถคดีปริทัศน์ ในกรณีที่มีการแสดงบทบาทสมมุติ นักเรียนจะอรรถคดีปริทัศน์และอัปโหลดส่งงานใน Google classroom หลังจากนั้นครูและนักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมที่มอบหมาย

2.1.5 นำร่างแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.1.6 ปรับปรุงแก้ไขร่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ

ของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.7 สร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการ

จัดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

2.1.7.1 ศึกษาหลักการและแนวทางการสร้างแบบประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ จากหนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.7.2 กำหนดลักษณะของแบบประเมินเป็นชนิดมาตราประมาณค่า

5 ระดับ มีการให้คะแนน 5, 4, 3, 2 และ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามลำดับ

2.1.7.3 เขียนรายการประเมินจำแนกตามองค์ประกอบ

ของแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.7.4 จัดทำแบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

ที่สมบูรณ์ สำหรับนำไปใช้ในการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2.1.8 ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังนี้

2.1.8.1 รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านหลักสูตรและการสอน สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.8.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธนานันต์ กุลโพบุตร ผู้เชี่ยวชาญ

ด้านหลักสูตรและการสอน สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.8.3 ดร.พัทธนันท์ ชมภูณัฐ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
สังกัดคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.8.4 นางสุพร สิงห์ศรี ครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

2.1.8.5 Miss Liu Yu Qiong ครูอาสาสมัครชาวจีน กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
นครพนม

ในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
ที่สร้างขึ้น ในการประเมินความเหมาะสม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด,
2556, หน้า 121)

มากที่สุด	ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
มาก	ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
ปานกลาง	ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
น้อย	ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ
น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ของแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่า IOC อยู่ในระดับ 3.51

2.1.9 ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ยังบกพร่องตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
จากนั้นจัดทำเป็นจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา
ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อไป โดยมีลำดับการจัดกิจกรรม
ดังนี้

ตาราง 4 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ลำดับการจัดกิจกรรม	เนื้อหา	เวลาเรียน/ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	การแนะนำและให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อน และครอบครัว รูปแบบ การเรียนรู้ Face-to-Face	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	การแนะนำและให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อน และครอบครัว รูปแบบ การเรียนรู้ Online Learning	3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	การบอกวันและเดือน รูปแบบ การเรียนรู้ Face-to-Face	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	การบอกวันและเดือน รูปแบบ การเรียนรู้ Online Learning	4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	อาหารและเครื่องตีมีจีน รูปแบบ การเรียนรู้ Face-to-Face	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	อาหารและเครื่องตีมีจีน รูปแบบ การเรียนรู้ Online Learning	4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	การซื้อขาย และตอรองราคาสินค้า รูปแบบการเรียนรู้ Face-to-Face	2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	การซื้อขาย และตอรองราคาสินค้า รูปแบบการเรียนรู้ Online Learning	1 ชั่วโมง
รวมเวลาในการจัดการเรียนรู้		20 ชั่วโมง

2.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ทำการปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว
ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อดูความเหมาะสม
ของเนื้อหา ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2.2 แบบทดสอบทักษะการฟัง ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้
Rubrics แบบ Analytic rubrics ให้คะแนนการฟังของผู้เรียนแยกแยะตามประเด็นที่จะประเมิน
มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี สารความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง ภาษาจีน จากหนังสือ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้น นิยามปฏิบัติการของคำว่า “ทักษะการฟัง” ให้ชัดเจน

2.2.2 ศึกษาหลักการและแนวทางการสร้างแบบทดสอบทักษะการฟัง ภาษาจีน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.3 ร่างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน โดยการเขียนรายการหรือข้อกระทงหรือข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้นิยามไว้ ประกอบด้วย จำนวน 40 ข้อ เพื่อคัดเลือกให้เหลือ 23 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย แบบเลือกตอบ แบบเติมคำและแบบถูกผิด จำนวน 15 ข้อ

2.2.4 นำเนื้อหาที่ได้ มาสร้างร่างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

ตาราง 5 วิเคราะห์เนื้อหาในการฟังภาษาจีน

สาระการเรียนรู้ ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	หนังสือเรียนรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร (จ 31214)	กรอบอ้างอิง ทางภาษา ของ HSK	วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้
การแนะนำและ ให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อนและครอบครัว	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์แนะนำและ ให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อนและครอบครัว เช่น 我、你、叫、 什么、名字、 是、哪儿、 国、人、泰 国、中国、英 国、日本
การบอกวันและเดือน	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์การบอกวันและ เดือน 今天、昨 天、几、日、 月、星期

ตาราง 5 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	หนังสือเรียนรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร (จ 31214)	กรอบอ้างอิง ทางภาษา ของ HSK	วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้
อาหารและเครื่องดื่ม จีน	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่มจีน 中午、食堂、 要、个、碗、 这些、吃饭、 馒头、米饭、 鸡蛋、饺子、 包子、面条 儿、喝、汤、 牛奶、可乐、 茶、咖啡
การซื้อขาย และต่อรองราคา สินค้า	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์การซื้อขาย และต่อรองราคาสินค้า 买、水果、苹 果、斤、多 少、块(元)、 贵、太...了、便 宜、(一)点儿、 来、吧、还、 别的、橘子、 怎么、卖、 两、一共、 给、找

2.2.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน

ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.6 นำร่างแบบแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน สร้างขึ้นไป

ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ชุดเดิม) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถาม” กับ “นิยามปฏิบัติการ” โดยที่ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามผ่านเกณฑ์ ต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งมีคะแนนดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.80–1.00 ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรง

ตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรง

ตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดไม่ตรง

ตามตัวชี้วัด

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของข้อสอบครั้งนี้ ตามวิธี Rovinelli และ Hambleton โดยคำนวณหาค่า IOC เป็นรายข้อ พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง และพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีคะแนนตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80–1.00

2.2.7 ข้อสอบที่ได้ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนปลาปากวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ที่ได้เคยเรียนวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมาแล้ว

2.2.8 วิเคราะห์ข้อสอบโดยการหาค่าความยากรายข้อ (p)

และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยกำหนดเกณฑ์คุณภาพของข้อสอบที่มีค่าความยาก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพไว้เท่ากับจำนวนที่กำหนด คือ 23 ข้อ โดยแบบทดสอบการฟัง เป็นข้อสอบปรนัย จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.40–0.70 และอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27–0.60 ซึ่งการให้คะแนนจะเป็น 1 คะแนน ถ้าตอบถูก และคะแนนจะเป็น 0 ถ้าตอบผิด สำหรับรายการคำถามครอบคลุม

1) การฟังเพื่อความเข้าใจ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย แบบเติมคำ
จำนวน 5 ข้อ

2) การฟังเพื่อจับใจความสำคัญ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย
แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ

3) การฟังเพื่อการรู้ความหมายคำศัพท์ จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย
แบบถูกผิด จำนวน 5 ข้อ

2.2.9 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการฟังทั้งฉบับ
โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการฟัง
เท่ากับ .77

2.2.10 จัดทำแบบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับสมบูรณ์
แล้วนำแบบทดสอบการฟัง ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 23 ข้อ แล้วไปทดลองกับ
นักเรียนตัวอย่างต่อไป

2.3 แบบประเมินทักษะการพูด ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้
Rubrics ในการประเมินทักษะการฟังนักเรียน ซึ่งเป็น Rubrics แบบ Analytic rubrics
สร้างขึ้นสำหรับให้คะแนนการฟังของผู้เรียนแยกแยะตามประเด็นที่จะประเมิน มีขั้นตอน
การสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี สาระความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ
การพูด ภาษาจีน จากหนังสือ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนิยามปฏิบัติการของคำว่า
“ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร” ให้ชัดเจน

2.3.2 ศึกษาหลักการและแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะ
การพูดภาษาจีน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.3 ร่างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน โดยการเขียนรายการ
หรือข้อกระทงหรือข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้นิยามไว้

ตาราง 6 วิเคราะห์เนื้อหาในการพูดภาษาจีน

สาระการเรียนรู้ ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	หนังสือเรียนรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร (จ 31214)	กรอบอ้างอิง ทางภาษา ของ HSK	วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้
การแนะนำและ ให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อนและครอบครัว	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์แนะนำและ ให้ข้อมูลของตนเอง เพื่อนและครอบครัว เช่น 我、你、叫、 什么、名字、 是、哪儿、 国、人、泰 国、中国、英 国、日本
การบอกวันและเดือน	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์การบอกวัน และเดือน 今天、昨天、 几、日、月、 星期
อาหารและเครื่องดื่ม จีน	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่มจีน 中午、食堂、 要、个、碗、 这些、吃饭、 馒头、米饭、 鸡蛋、饺子、 包子、面条 儿、喝、汤、 牛奶、可乐、 茶、咖啡

ตาราง 6 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้ ภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	หนังสือเรียนรายวิชา ภาษาจีนเพื่อการ สื่อสาร (จ 31214)	กรอบอ้างอิง ทางภาษา ของ HSK	วิเคราะห์เนื้อหาที่ได้
การซื้อขาย และต่อรองราคา สินค้า	หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程	HSK ระดับที่ 2	คำศัพท์การซื้อขาย และต่อรองราคาสินค้า 买、水果、苹 果、斤、多 少、块(元)、 贵、太...了、便 宜、(一)点儿、 来、吧、还、 别的、橘子、 怎么、卖、 两、一共、 给、找

จากตารางเนื้อหาข้างต้น ผู้วิจัยนำไปสร้างแบบทดสอบ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน
ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนตัว จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบโดยกำหนดสถานการณ์ นักเรียนจับคู่เลือกสนทนา
โต้ตอบ โดยการจับฉลากเลือกสถานการณ์ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ สถานการณ์ 1) พบเจอเพื่อน
ใหม่เป็นชาวต่างชาติที่สนามบิน 2) ฉันและเพื่อน ๆ นัดหมายกันไปกินข้าวกลางวันที่
ร้านอาหาร 3) ไปซื้อผลไม้ที่ตลาด

2.3.4 นำเนื้อหาที่ได้ มาสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนไปให้
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.3.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน
ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3.6 นำร่างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระและด้านการวัดและการประเมินผล (ชุดเดิม) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถาม” กับ “นิยามปฏิบัติการ” โดยที่ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามผ่านเกณฑ์ โดยมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.80-1.00 โดยมีเกณฑ์คะแนนการพูดภาษาจีน ดังนี้

ตาราง 7 เกณฑ์คะแนนการพูดภาษาจีน

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออก เสียงเน้นหนัก ในคำ/ประโยค อย่างสมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักใน คำ/ประโยค เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความ คล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสาร ได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8

ตาราง 7 (ต่อ)

ระดับ คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ประเด็น การประเมิน						
การแสดง ท่าทาง/น้ำเสียง ประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือน อ่านไม่เป็น ธรรมชาติ ขาดความ น่าสนใจ	พูดได้น้อย มาก	1	4
	รวม				5	20

เกณฑ์การแปลความหมายผลคะแนนรวม ของการประเมินทักษะการพูด
ภาษาจีน โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้ 16–20 คะแนน หมายถึง ดีมาก 13–15 คะแนน
หมายถึง ดี 10–12 คะแนน หมายถึง พอใช้ และน้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง ควรปรับปรุง

2.3.7 จัดทำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนที่สมบูรณ์ แล้วนำไปใช้
ได้ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนปลาปากวิทยา
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ที่ได้เคยเรียนรายวิชาภาษาจีน
เพื่อการสื่อสารมาแล้ว และพูดในสถานการณ์ที่กำหนด โดยคณะกรรมการพูดของนักเรียน
ใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.3.8 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการพูดทั้งฉบับ
โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการพูด
เท่ากับ 0.80

2.3.9 จัดทำแบบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ฉบับสมบูรณ์
แล้วนำแบบทดสอบการพูด ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 8 ข้อ แล้วไปทดลองกับนักเรียน
ตัวอย่างต่อไป

2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

2.4.1 กำหนดลักษณะของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามรายการต่าง ๆ ที่ต้องการวัดจากระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งมีการให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

2.4.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี สาระความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจจากหนังสือ ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้น นิยามปฏิบัติการของคำว่า “ทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร” ให้ชัดเจน

2.4.3 ศึกษาหลักการและแนวทางการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เป็นชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.4 ร่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการเขียนรายการหรือข้อกระทงหรือข้อคำถามให้สอดคล้องและครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้นิยามไว้ โดยมีรายการประเมิน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน

2.4.5 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ

2.4.6 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.4.7 นำร่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาสาระและด้านการวัดและการประเมินผล (ชุดเดิม) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง “ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถาม” กับ “นิยามปฏิบัติการ” โดยที่ข้อคำถามหรือรายการที่สอบถามผ่านเกณฑ์ ต้องมีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

2.4.8 จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ฉบับสมบูรณ์ สำหรับนำไปใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design เขียนเป็นรูปแบบการทดลอง ดังนี้

ตาราง 8 แบบแผนการทดลอง

Group	Pre-test	Treatment	Post-test
E	O ₁	X	O ₂

E หมายถึง กลุ่มตัวอย่าง

X หมายถึง การทดลองจัดการเรียนรู้

O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน

O₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

2. ขั้นตอนดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่างโดยดำเนินการ ดังนี้

2.1 ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยทราบถึงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ทุกคนเข้าใจตรงกัน และปฏิบัติกิจกรรมได้ถูกต้อง

2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 23 ข้อ

2.3 ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยที่ระหว่างการทำทดลองผู้วิจัยได้ทำการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2.4 ทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) จำนวน 23 ข้อ

2.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (Mean) กับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 124)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

X แทน คะแนน

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ร้อยละ (Percentage) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 122)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 126)

$$S.D. = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{n(n-1)}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ได้แก่

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2548, หน้า 221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

- เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์
กับเนื้อหาหรือระหว่างแบบวัดกับจุดประสงค์
- $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
ทั้งหมด
- N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 97-98)

ค่าความยากง่าย

$$p = \frac{R_u + R_l}{2f}$$

ค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{R_u - R_l}{f}$$

- เมื่อ P แทน ระดับความยาก
- r แทน ค่าอำนาจจำแนก
- R_u แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อนั้นถูก
- R_l แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อนั้นถูก
- f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.3 หาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการฟังและการพูด
ภาษาจีน โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551, หน้า 239) ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
- k แทน จำนวนแบบทดสอบ
- P แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ
- q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
- s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพึงพอใจทั้งฉบับ
ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach Alpha Procedure)
(บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117-119) ดังนี้

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

K แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ

$\sum s_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3. สถิติตรวจสอบสมมติฐาน

สถิติตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยโดยใช้ t-test ชนิด Dependent Samples
คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 133)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะเปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบ
ความมีนัยสำคัญ

D แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
ตามลำดับ

n แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผ่านการประเมิน ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลาปากวิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ซึ่งจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันในสิ่งที่สื่อความหมายข้อมูล ผู้ศึกษาได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ ดังนี้

E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน สถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงแบบ t

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 75/75 ดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

แผนการจัดการเรียนรู้	คะแนนระหว่างเรียน				ประสิทธิภาพ E ₁ /E ₂
	คะแนน เต็ม	คะแนน ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ	
1-2	60	53.07	3.73	88.44	90.85/83.89
3-4	40	35.97	1.90	89.92	
5-6	80	74.07	1.87	92.58	
7-8	40	36.77	1.22	91.92	
รวมระหว่างเรียน (E ₁)	220	199.87	6.46	90.85	90.85/83.89
หลังเรียน (E ₂)	30	25.17	3.05	83.89	

จากตาราง 9 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยแต่ละกิจกรรม (E_1) เท่ากับ 199.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 220 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.85 ของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูด หลังเรียน (E_2) เท่ากับ 25.17 คะแนนจากคะแนนเต็ม 30 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม ดังนั้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.85/83.89

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน

จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		t-value	Sig (1-tailed)
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
30	30	15.23	3.78	25.17	3.05	20.78**	.000

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 พบว่า ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้แสดงผลการวิเคราะห์ ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสามารถนักเรียน	4.43	0.50	มาก
2. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	4.67	0.47	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยตรงกับความสนใจและความต้องการ ของนักเรียนนำไปใช้ได้จริง	4.50	0.50	มาก
4. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนก่อนเรียน	4.53	0.50	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	4.50	0.50	มาก
6. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	4.47	0.50	มาก
7. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	4.40	0.49	มาก
8. กิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนานและน่าสนใจ	4.57	0.50	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	4.50	0.50	มาก
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลายและทันสมัย	4.60	0.49	มากที่สุด
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด
12. ครูดูแลและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.50	0.50	มาก
13. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนและเรียนอย่างมีความสุข	4.47	0.50	มาก
14. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	4.63	0.48	มากที่สุด
15. ครูให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.53	0.50	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
16. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.50	0.50	มาก
17. ครูเขาสอนและออกตรงเวลา	4.43	0.50	มาก
18. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า	4.50	0.50	มาก
19. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.47	0.50	มาก
20. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.47	0.50	มาก
รวม	4.51	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) อยู่ในระดับมากที่สุด ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) อยู่ในระดับมากที่สุด และกิจกรรมการเรียนการสอนมีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลายและทันสมัย ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปลาปากวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถในการฟังและการเขียน และความพึงพอใจ ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

สรุปผล

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.85/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 75/75
2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้นำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.85/83.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับการตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขโดยได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจากผู้เชี่ยวชาญผ่านการตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้ประเมิน มีการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเอกสารกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการวัดผลประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำปัญหาที่พบมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป นับว่าเป็นกระบวนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bingling Zhong (2019, pp. 1-15) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สื่อการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ได้แก่ หน่วยที่ 1 E_1/E_2 เท่ากับ 80.42/81.22 หน่วยที่ 2 E_1/E_2 เท่ากับ 80.27/80.22 และหน่วยที่ 3 E_1/E_2 เท่ากับ 81.08/80.56 ทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานของนักเรียนอยู่ในระดับดีโดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82 นอกจากนี้ พิทยรัตน์ แย้มประยูร (2563, หน้า 72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน ของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
 เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ครูกำหนดและตามเนื้อหาที่จัดขึ้น ซึ่งมีการอภิปราย
 ซักถามและการใช้สื่อการสอน และทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยการจัดการเรียนรู้
 ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แนวการสอนภาษา
 เพื่อการสื่อสารผสมผสานกับเทคนิคการแบ่งกลุ่มเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียน
 ได้ทำกิจกรรมด้วยตนเองสามารถคิดและออกแบบความรู้ได้ด้วยตนเองมีปฏิสัมพันธ์
 กับเพื่อนเพื่อนแลกเปลี่ยนเรียนรู้รวมทั้งการเสนอความคิดของตนเองกับครูผู้สอนประกอบ
 กับการเรียนรู้โดยการใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ไม่จำกัด
 ความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นแต่สนับสนุน
 ให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ

2. ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 ก่อนเรียนและหลังเรียน จากหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้
 แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการใช้การจัดการเรียนรู้
 แบบผสมผสาน เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น
 ในห้องเรียน ผสมผสานกับการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ผู้เรียนผู้สอนไม่ต้องเผชิญหน้ากัน
 หรือการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะจะเป็นเทคโนโลยีการเรียนรู้
 แบบออนไลน์ต่าง ๆ โดยอาศัยกระบวนการการเรียนรู้และกิจกรรมที่เกิดขึ้นจากวิธีการเรียน
 การสอนที่มีหลายรูปแบบ ซึ่งเป้าหมายอยู่ที่การทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีขึ้น
 และที่สำคัญต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและมีความยืดหยุ่น อีกทั้งการสอนภาษาเพื่อ
 การสื่อสาร เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามขั้นตอนในการจัดการเรียน
 การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ชี้นำเสนอเนื้อหา (Presentation or
 Introducing New Language) เป็นขั้นที่นำเสนอบริบทใหม่ ครูเป็นผู้ป้อนข้อมูลทางภาษา
 แก่ผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจกับความหมายและรูปแบบภาษา

ที่ใช้จริง 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ฝึกภาษาที่เพิ่งเรียนมาใหม่จากการฝึกควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก มุ่งเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากสถานการณ์ในชั้นเรียน ไปสู่สถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย พิทยรัศมี แยมประยูร (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีนในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Rovia & Jordan (2004) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ระหว่างการเรียนรู้แบบในชั้นเรียนปกติ การเรียนแบบผสมผสาน และการเรียนออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นปีที่ 3 จำนวน 68 คน และอาสาสมัครอีก 86 คน แบ่งเป็นผู้เรียนในชั้นเรียนแบบเดิม 26 คน เป็นอาสาสมัคร 24 คน ผู้ที่เรียนแบบผสมผสาน 28 คน อาสาสมัคร 23 คน เรียนด้วยวิธีการผสมผสานทั้งแบบในชั้นเรียนปกติ และแบบออนไลน์ ผู้ที่เรียนออนไลน์อย่างเดียว 25 คน อาสาสมัคร 21 คน เรียนผ่านระบบ Blackboard และการเรียนแบบออนไลน์ โดยใช้แบบวัด CCS เป็นเครื่องมือวัดลักษณะความเป็นชุมชนในชั้นเรียนในการวัดการติดต่อสัมพันธ์และการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวิจัยพบว่า การเรียนแบบผสมผสานนั้นสามารถสร้างความรู้สึกการเรียนรู้แบบเป็นชุมชนการเรียนรู้ได้มากกว่ารูปแบบอื่น ๆ โดยทำให้บรรยากาศการเรียนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มากขึ้น โดยจะเน้นที่การเรียนแบบกระตือรือร้นโดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือและสร้างสังคมแห่งความรู้ ความเข้าใจเกิดขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข โดยได้รับคำชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความเหมาะสมจากผู้ประสบการณ์มีการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนปลาปากวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นอกจากนี้ยังได้ศึกษาเอกสารกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการวัดผลประเมินผลจนเข้าใจ แล้วจึงนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน รวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พัฒนานักเรียนทุกคนให้มีความสามารถในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ช่วยเหลือกัน มีส่วนช่วยตอบสนองความต้องการความสามารถของผู้เรียนทำให้นักเรียนกล้าที่จะซักถาม กล้าแสดงออก เกิดการเรียนรู้ เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินต่อการปฏิบัติกิจกรรม สามารถเรียนรู้อย่างมีความสุข มีทักษะทางด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Bingling Zhong (2019, pp. 1-15) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการสอนแบบผสมผสานเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐาน จัดอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95, S.D. = 1.01) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกรกช ฉวีวรรณชล, ปริญญา ทองสอน และปานเพชร รมไทร (2566, หน้า 87-88) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT รวมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการฟังภาษาจีน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) รวมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนได้มีการฝึกพูดกับเพื่อนในกลุ่มบ่อย ๆ

ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกมากขึ้น มีความมั่นใจเวลาที่ต้องพูดภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแม่มากยิ่งขึ้น มีความสนุกในการสนทนากับเพื่อนในทีม เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ในภาพรวม อยู่ในระดับดีมาก (4.69)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเป็นการสนับสนุนว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ช่วยให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะกระบวนการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด และทักษะการสร้างความรู้ใหม่ มีความรับผิดชอบ และการแบ่งปันความรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ยังเป็นการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ และมีทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กล้าแสดงออก รู้จักหาความรู้ ข้อมูลใหม่เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้นร่วมมือกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ครูผู้สอนควรจัดอย่างต่อเนื่องทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

1.2 การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนอ่อน เรียนปานกลาง และเรียนเก่ง เพราะกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถเรียนรู้ร่วมกัน หรือหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา ครูควรจัดให้มีกิจกรรมเสริมให้นักเรียนที่มีทักษะฟังและการพูดภาษาจีนที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตามศักยภาพให้เพิ่มขึ้น

1.3 ให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตนเองอย่างเหมาะสม ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน เพื่อกระตุ้นความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาผลงานในครั้งต่อไป

1.4 ในการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูควรให้คำชี้แจงกิจกรรมในแต่ละกิจกรรม และจัดลำดับขั้นการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาในครั้งต่อไป

2.1 ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร ฉันทนารุ่งภักดิ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ
แบบผสมผสานด้วยการเรียนการสอนแบบร่วมมือในกลุ่มการเรียนรู้
คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กรกช ฉวีวรรณชล, ปริญญา ทองสอน และปานเพชร รมไทร. (2566). การพัฒนาทักษะ
การฟัง และทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ร่วมกับการเรียน
แบบร่วมมือเทคนิค STAD. *Journal of Graduate Studies Review*
Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Phrae Campus, 8(2), 78–90.
- กรมวิชาการ. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านทักษะ
การสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรวรรณ จ้อยต่าย. (2558). การพัฒนาบทเรียนแบบผสมผสาน โดยใช้โครงงานเป็นฐาน
เรื่องการสร้างสื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กรวรรณ สืบสม และคณะ. (2560). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบห้องเรียน
กลับด้าน (Flipped classroom) ด้วยการบูรณาการการเรียนการสอนรายวิชา
เทคโนโลยีมัลติมีเดียผ่าน Google Classroom. *วารสารสมาคมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี*, 6(2), 118–127.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- เชียน ธีระวิทย์. (2551). การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย ระดับประถม
มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำหมาน คนโค. (2544). กระบวนท่าของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: สายธาร.

- จันทกานต์ ไพรศรี. (2561). การใช้บทบาทสมมติในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 14(3), 267–275.
- จินตนา ภูธนาสรณ์. (2552). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนสอนภาษาจีนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- จური สุขนวนิช. (2560). การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) : กรณีศึกษา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. *วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(2), 1–12.
- เฉลิม ทองนวล. (2554). *คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: ไส้เอ็ดพับลิชซิ่ง.
- _____. (2557). *เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: ไส้เอ็ดพับลิชซิ่ง.
- ชีวิน ดินนังวัฒนะ. (2555). ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เรื่องอาหารและสารอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี การเกษ. (2546). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา วิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการบวกลบระคน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐฐ์คนันท์ พัดศรี. (2560). การพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้บนเว็บ เรื่อง การสนทนาภาษาจีนในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- เดชชาติ ทองดี. (2566). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาจีนและสมรรถนะการคิดขั้นสูงด้วยการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดแบบผสมผสานร่วมกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอาคิตะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *Journal of Education Studies*, EDUCU5102004–11.

- เดือนนภา ทองมาก. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพุดาย ด้วยวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมเพลงและเกม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- ถวัลย์ มาตจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนา ผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์ 3 และบุคลากรทางการศึกษา (ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญ และครูเชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพฯ: ธารอักษร.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2557). การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล บุญส่ง. (2561). สื่อสังคมกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารฉบับ ภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 11(1), 2873-2875.
- นฤมล รอดเนียม. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้การวิจัยเป็นฐานพัฒนาจิตวิทยาศาสตร์ สำหรับนิสิตปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิภาพร บุญกุลศ. (2554). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด และการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานและบทบาทสมมุติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กอฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- _____. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเสริม สัมนางวงศ์. (2553). การศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาต่างประเทศที่ 2 (ภาษาจีน) ของโรงเรียนที่มีผลการสอบวิชาความถนัดทางภาษาจีนสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฎิมาพร บุญเกิด. (2554). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ชุดเกมคำศัพท์ ภาษาจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2550). พัฒนาการของการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย. *วารสารอักษรศาสตร์*, 36(2), 64–82.
- ปัญญา ศรีผายวงษ์ (2556). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงสร้าง การในรูปแบบบริษัทจำลอง รายวิชาโครงการอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างครุยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรินทร์ วิญญาสุข. (2554). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงการ เรื่องการถนอมอาหาร กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พิชญาภา ยวงสร้อย. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เพื่อส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหาด้วยหลักอริยสัจในการทำโครงการ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พิทยรัศมี แยมประยูร. (2563). *การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผสมผสานเทคนิคการแบ่งกลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาจีน ในชีวิตประจำวัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มณี แก้วมณี. (2554). *ผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเล่าเรื่อง ที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหัวกระสังข์ จังหวัดฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์.
- เมธาวี ศรีพิภุข และบัณฑิตา อินสมบัติ. (2566). ผลการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนอง ด้วยท่าทางร่วมกับสถานการณ์จำลองที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *Education journal Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University*, 6(1), 203–217.

- เยาวพร ศิริระชา และจิระพร ชะโน. (2561). การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร CLT ประกอบชุดสื่อประสมเพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 24(1), 243–254.
- โรงเรียนปลาปากวิทยา. (2565). *หลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน)*. นครพนม: โรงเรียนปลาปากวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครพนม.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ช้างทอง.
- ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี. (2555). บทความปริทัศน์ การเรียนแบบผสมผสานและการประยุกต์ใช้. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 11(1), 1–5.
- ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย : ระดับประถม-มัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศรีบุรณค้อมพิวเตอรคาร์พิมพ์.
- สมนึก ธาตุทอง. (2548). *เทคนิคการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: เพชรเกษมการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2548). *การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กภาพลินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สาวิตรี เถาว์โท. (2558). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์* ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *แนวทางการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนา
การศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2559). รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
ในประเทศไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพฯ:
พริกหวานกราฟฟิค.
- ลำลี รักสุทธิ. (2546). คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค.
กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุมิตรชัย กันหาคุณ. (2551). การพัฒนาบทเรียนบนเว็บ เรื่องระบบควบคุม
ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ วิชางานระบบควบคุมเครื่องยนต์ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร.
- สุรไกร นันทบุรุษย์. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้แบบผสมวิธีห้องเรียน
กลับด้าน พื้นที่การเรียนรู้ และการเรียนรู้เชิงรุก. วารสารห้องสมุด,
61(2), 45–51.
- สุรชาติ บุรณศิริ. (2558). การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและเจตคติ
ต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
วัดบางกระ โดยใช่วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยกิจกรรมเพลงและเกม.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- สุวิทย์ มูลคำ และคณะ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชิต ชาวชาติ. (2553). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนแบบผสมผสาน
วิชาศิลปะนิยม สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อมรรัตน์ เศษฤทธิ์. (2563). การใช้ Google Classroom ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *คุรุสภาวิทยากร*, 1(1), 65–74.

- อารีรัตน์ ศรีวิพันธุ์. (2559). *แรงจูงใจการปฏิบัติงานของครูกลุ่มโรงเรียนพานทอง 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เอกวิทย์ สิทธิวะ และวรรณันท์ ชูทอง. (2558). *คู่มือการใช้งานการอบรมการใช้นวัตกรรม Google Classroom ในการเรียนการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์*. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- Aiping, Z. (2016). *Chinese Language Learning Management of Secondary School in Phumthani Province as Perceived by Administrators and Teachers*. M.Ed. unpublished Thesis, Phumthani: Dhurakif Pundit University.
- Bingling Zhong. (2019). Chinese Communication Skills of Secondary School Students in Thailand. *E-Journal of Education Studies, Burapha University*, 1(5), 1–15.
- Bloom, B. S. (1956). *Taxonomy of Education Objectives: The Classification of Education Goal*. New York: Longman.
- Carman, J.M. (2006). *Blended Learning Design: Five Key Ingredients*. Retrieved from <http://www.agilantlearning.com/pdf/Blended%20Learning%20Design.pdf> September 16th, 2021.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education* (3rd ed). New York: McGraw–Hill book Co.
- Graham, C.R. (2012). The handbook of Blended Learning. Global Perspectives, local designs. *Turkish Online Journal of Distance Education–TOJDE*, 10(4), 218–221.
- Gülbahar & Madran, (2009). Communication and collaboration, satisfaction, equity, and autonomy in blended learning environments: A case from Turkey. *International Review of Research in Open and Distance Learning*, 10(2), 1–22.
- Gutierrez Heras and Villacrés Camino. (2022). Communicative Language Teaching to Enhance Speaking Skills in B1.1 Level. *Polo del Conocimiento (Edición núm. 69)*, 7(4), 1304–1318.

- Horn, B.M. & Staker, H. (2011). *The Rise of K-12 Blended Learning*. Retrieved from <https://www.christenseninstitute.org/wp-content/uploads/2013/04/The-rise-of-K-12-blended-learning.pdf> May 6th, 2021.
- Juan Manuel Doderó, Camino Fernández, and Daniel Sanz. (2003). An Experience on Students' Participation in Blended vs. Online Styles of Learning. *inroads-The SIGCSE Bulletin*, 35(4), 39-42.
- Keller, John. (2011). "Motivation Design" Official site of John Keller's ARCS Model. Retrieved from <http://www.arcsmodel.com/home.htm> July 26th, 2011.
- Konstantyuk, L. (2004). Communicative Language Teaching Methodology and the Teaching of Ukrainian. *Masters Abstracts International*, 42(1), 51.
- Morse, N.C. (1955). *Satisfaction in the white collar job*. Michican: University of Michican.
- Oliver, M. and Trigwell, K. (2005). Can Blended Learning Be Redeemed. *E-Learning*, 2(1), 17-26.
- Rovai, A.P. and Jordan, M. (2004). Blended Learning and Sense of Community: A Comparative Analysis with Traditional and Fully Online Graduate Courses. *The International Review of Research in Open and Distance Learning Regent University USA*, 5(2), 1-13.
- Sloan Consortium. (2005). *Growing by Degrees Online Education in the United States*. Retrieved from <https://files.eric.ed.gov/fulltext/ED530063.pdf> October 27th, 2021.
- Zakiyah, Kunifaizatuz. (2022). *Communicative Language Teaching (CLT) in Teaching Speaking Skill at Basic Class in Ecc Darussalam Course in Academic Year 2021/2022*. Thesis. Faculty of Education and Teacher Training in a Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of Strata University of Southampton.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและสำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาภาษาจีนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนาวัฒน์ กุลไพบุตร กรรมการบริหารหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. ดร.พัทธนันท์ ชมภูงูช อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. นางสุพร สิงห์ศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
5. Miss Liu Yu Qiong ครูอาสาสมัครชาวจีน โรงเรียนปลาปากวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนันท์ ก้าว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวิสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๔๗๔๐ ๙๖๐๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธนานันต์ กุลไพบุตร

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนันท์ กวี เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๔๗๔๐ ๙๖๐๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พัชรินทร์ ชมภูนุช

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
  ๒. เครื่องมือการวิจัย
  ๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนันท์ ก้าว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๔๗๔๐ ๙๖๐๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพร สิงห์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนนท์ ก้าว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๔๗๔๐ ๙๖๐๒

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๘๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน Miss Liu Yuqiong

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๐๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.จรี พชรนันท์ กัว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๔๗๔๐ ๙๖๐๒

ภาคผนวก ข

ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลและตารางคะแนนของนักเรียน

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนจากการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน

เลขที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
1	11	19
2	15	25
3	14	26
4	16	28
5	13	19
6	17	26
7	10	19
8	9	25
9	12	22
10	19	28
11	22	29
12	21	28
13	19	27
14	17	27
15	18	27
16	16	25
17	16	27
18	14	28
19	10	19
20	10	26
21	13	26
22	17	24
23	19	26
24	21	28
25	22	30

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)
26	14	25
27	12	23
28	11	23
20	15	26
30	14	24
รวม	457	755
$\bar{X}$	15.23	25.17
S.D.	3.78	3.05

ตาราง 13 บันทึกคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียนกิจกรรมการเรียนรู้

เลขที่	คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน				รวมคะแนน ระหว่างเรียน
	คะแนน แผนที่ 1-2 (60)	คะแนน แผนที่ 3-4 (40)	คะแนน แผนที่ 5-6 (80)	คะแนน แผนที่ 7-8 (40)	220 คะแนน
1	48	31	71	35	185
2	50	37	76	36	199
3	57	36	77	36	206
4	58	37	75	35	205
5	47	32	74	34	187
6	58	38	73	37	206
7	45	34	74	35	188
8	50	38	73	38	199
9	54	36	77	37	204
10	57	38	73	37	205
11	59	36	72	37	204
12	58	38	75	39	210
13	55	35	73	37	200
14	57	37	74	38	206
15	56	37	76	39	208
16	54	36	73	37	200
17	55	35	75	37	202
18	53	34	78	36	201
19	49	33	72	36	190
20	50	36	73	38	197
21	52	36	72	36	196
22	54	37	74	36	201

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน				รวมคะแนน ระหว่างเรียน
	คะแนน แผนที่ 1-2 (60)	คะแนน แผนที่ 3-4 (40)	คะแนน แผนที่ 5-6 (80)	คะแนน แผนที่ 7-8 (40)	220 คะแนน
23	53	35	73	37	198
24	54	38	75	37	204
25	57	39	76	36	208
26	50	38	77	39	204
27	52	35	75	37	199
28	51	34	73	37	195
29	49	36	71	38	194
30	50	37	72	36	195
รวม	1592	1079	2222	1103	5996
ร้อยละ	88.44	89.92	92.58	91.92	90.85
$\bar{X}$	53.07	35.97	74.07	36.77	199.87
S.D.	3.73	1.90	1.87	1.22	6.46

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของกิจกรรมการเรียนรู้

แผนการเรียนรู้	คะแนน			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	คิดเป็นร้อยละ
1-2	60	53.07	3.73	88.44
3-4	40	35.97	1.90	89.92
5-6	80	74.07	1.87	92.58
7-8	45	36.77	1.87	91.92
รวม	220	199.87	6.46	90.85

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

จำนวนนักเรียน	คะแนน			
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	คิดเป็นร้อยละ
30	30	25.17	3.05	83.89

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้
ที่พัฒนาขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับความสามารถนักเรียน	4.43	0.50	มาก
2. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา	4.67	0.47	มากที่สุด
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนนำไปใช้ได้จริง	4.50	0.50	มาก
4. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนก่อนเรียน	4.53	0.50	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน	4.50	0.50	มาก
6. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน	4.47	0.50	มาก
7. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย	4.40	0.49	มาก
8. กิจกรรมการเรียนรู้สนุกสนานและน่าสนใจ	4.57	0.50	มากที่สุด
9. กิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	4.50	0.50	มาก
10. กิจกรรมการเรียนรู้มีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลายและทันสมัย	4.60	0.49	มากที่สุด
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน	4.57	0.50	มากที่สุด
12. ครูดูแลและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน	4.50	0.50	มาก
13. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนและเรียนอย่างมีความสุข	4.47	0.50	มาก
14. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	4.63	0.48	มากที่สุด
15. ครูให้คำแนะนำช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม	4.53	0.50	มากที่สุด
16. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม	4.50	0.50	มาก

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
17. ครูเขาสอนและออกตรงเวลา	4.43	0.50	มาก
18. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า	4.50	0.50	มาก
19. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน	4.47	0.50	มาก
20. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม	4.47	0.50	มาก
รวม	4.51	0.50	มากที่สุด

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) และกิจกรรมการเรียนการสอนมีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลายและทันสมัย ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบทดสอบทักษะการฟัง-พูด
- แบบประเมินความพึงพอใจ
- แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Face-to-Face
- แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Online Learning

แบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
จำนวน 23 ข้อ 30 คะแนน

ตอนที่ 1 ทดสอบทักษะการฟัง (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังคำศัพท์แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หรือ X หน้ารูปภาพที่กำหนดให้

1.		
2.		
3.		
4.		
5.		

ตอนที่ 2 ทดสอบทักษะการฟัง (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง แล้วเขียนอักษร A-E ลงในช่องสี่เหลี่ยม

A. At school

B. At home

C. At the canteen

D. At weekend

E. At the market

1.

2.

3.

4.

5.

ตอนที่ 3 ทดสอบทักษะการฟัง (5 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังประโยคสั้น ๆ จำนวน 2 ครั้ง แล้วทำเครื่องหมาย X

	x ī ngq ī y ī	x ī ngq ī è r
1.	A. 星 期 一	B. 星 期 二
	x ī ngq ī s ā n	x ī ngq ī s ì
	C. 星 期 三	D. 星 期 四
	y ī nggu ó	t à igu ó
2.	A. 英 国	B. 泰 国
	r ì b ě n	zh ō nggu ó
	C. 日 本	D. 中 国
	ji ǔ yu è	li ù yu è
3.	A. 九 月	B. 六 月
	s ā nyu è	b ā yu è
	C. 三 月	D. 八 月
	m á ntou	m ǐ f à n
4.	A. 馒 头	B. 米 饭
	ji ǎ ozi	mi à nti á o r
	D. 饺 子	C. 面 条 儿
	y ì j ī n	li ǎ ngj ī n
5.	A. 一 斤	B. 两 斤
	s ā nj ī n	s ì j ī n
	C. 三 斤	D. 四 斤

ตอนที่ 4 ทดสอบทักษะการพูด

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้ (5 คะแนน)

1. 你叫什么名字?
2. 你是哪国人?
3. 今天星期几?
4. 你买什么?
5. 你吃什么?

ตอนที่ 5 ทดสอบทักษะการพูด

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่สร้างบทสนทนาจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ (10 คะแนน)

1. พบเจอเพื่อนใหม่เป็นชาวต่างชาติที่สนามบิน
2. ฉันและเพื่อน ๆ นัดหมายกันไปกินข้าวกลางวันที่ร้านอาหาร
3. ไปซื้อผลไม้ที่ตลาด

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูด
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**

นักเรียนเพศ ชาย หญิง

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจ ดังนี้

5 : มากที่สุด 4 : มาก 3 : ปานกลาง 2 : น้อย 1 : น้อยที่สุด

กิจกรรม	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับ ความสามารถนักเรียน					
2. การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา					
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยตรงกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนนำไปใช้ได้จริง					
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
4. นักเรียนทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจนก่อนเรียน					
5. กิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอน					
6. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร					
7. กิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และร่วมกันอภิปราย					
8. กิจกรรมการเรียนการสอนสนุกสนานและน่าสนใจ					
9. กิจกรรมการเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา					
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีวิธีการสอนและใช้สื่ออย่างหลากหลายและทันสมัย					

กิจกรรม	ความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
11. ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน					
12. ครูดูแลและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงขณะสอน					
13. นักเรียนชอบกิจกรรมการเรียนการสอนและเรียนอย่างมีความสุข					
ด้านครูผู้สอน					
14. ครูส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้จากอินเทอร์เน็ตหรือแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ					
15. ครูให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการทำกิจกรรม					
16. ครูมีบุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาเหมาะสม					
17. ครูเข้าสอนและออกตรงเวลา					
18. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบเกณฑ์การประเมินผลล่วงหน้า					
19. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียน					
20. ครูประเมินผลอย่างยุติธรรม					
รวมคะแนน					
รวมทั้งหมด					

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1

รหัสวิชา จ 31213

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 2 ชั่วโมง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่มจีน

รูปแบบการเรียนรู้ Face-to-Face (การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร)

ผลการเรียนรู้

1. เข้าใจหลักการการเปลี่ยนเสียงของ 一 (yī)
2. สามารถสนทนาโต้ตอบจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจีน
3. รู้หมวดคำและส่วนประกอบของอักษรจีน
4. สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับอาหาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับการอาหารและเครื่องดื่มจีนเป็นภาษาจีนได้
2. สามารถเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจีน เป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ด้านทักษะ (P)

1. สามารถออกเสียงคำศัพท์ รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจีนเป็นภาษาจีนได้
2. สามารถสนทนาประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจีน เป็นภาษาจีนได้
3. สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจีน เป็นภาษาจีนได้
4. สามารถค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มีความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น
2. ผู้เรียนชื่นชมและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

สาระสำคัญ

อาหารและเครื่องดื่มเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต การสั่งอาหาร และการซื้อของก็ถือว่าเป็นอีกทักษะที่นักเรียนควรรู้เพื่อที่จะได้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ใหม่	คำอ่าน	ชนิดของคำ	ความหมาย
1. 中午	zhōngwǔ	noun	กลางวัน
2. 食堂	shítáng	noun	โรงอาหาร
3. 要	yào	verb	ต้องการ
4. 个	gè	numeral-classifier	อัน (ลักษณะนาม)
5. 碗	wǎn	noun, numeral-classifier	ชาม
6. 这些	zhèxiē	pronoun	เหล่านี้, ส่วนนี้
7. 吃	chī	verb	กิน
8. 饭	fàn	noun	ข้าว
9. 馒头	mántou	noun	หมั่นโถว
10. 米饭	mǐfàn	noun	ข้าวสวย
11. 鸡蛋	jīdàn	noun	ไข่ไก่
12. 饺子	jiǎozi	noun	เกี๊ยวซ่า
13. 包子	bāozi	noun	ซาลาเปา
14. 面条儿	miàntiáor	noun	กวยเตี๋ยว
15. 喝	hē	verb	ดื่ม
16. 汤	tāng	noun	ซุป
17. 牛奶	niúǎi	noun	นม
18. 可乐	kělè	noun	โค้ก
19. 茶	chá	noun	ชา
20. 咖啡	kāfēi	noun	กาแฟ

บทสนทนา

— 课文 Kèwén Text

07-1

(在教室 In the classroom)

麦克: 中午 你去哪儿吃饭?

Màikè: Zhōngwǔ nǐ qù nǎr chī fàn?

玛丽: 我去食堂。

Mǎlì: Wǒ qù shítáng.

(在食堂 In the dining hall)

麦克: 你吃什么?

Màikè: Nǐ chī shénme?

玛丽: 我吃馒头。

Mǎlì: Wǒ chī mántou.

麦克: 你要几个?

Màikè: Nǐ yào jǐ ge?

玛丽: 一个。你也吃馒头吗?

Mǎlì: Yí ge. Nǐ yě chī mántou ma?

麦克: 我不吃馒头, 我吃米饭。你喝什么?

Màikè: Wǒ bù chī mántou, wǒ chī mǐfàn. Nǐ hē shénme?

玛丽: 我要一碗鸡蛋汤。你要吗?

Mǎlì: Wǒ yào yì wǎn jīdàntāng. Nǐ yào ma?

麦克: 不要, 我喝啤酒。

Màikè: Bú yào, wǒ hē píjiǔ.

玛丽: 这些是什么?

Mǎlì: Zhèxiē shì shénme?

麦克: 这是饺子, 这是包子, 那是面条儿。

Màikè: Zhè shì jiǎozi, zhè shì bāozi, nà shì miàntiáor.

โครงสร้างประโยคการถามตอบบอกความต้องการกินอาหารและเครื่องดื่ม

รูปแบบที่ 1 การถาม : ประธาน + กริยา (吃/喝) + 什么

รูปแบบที่ 2 การตอบ : ประธาน + กริยา (吃/喝) + อาหารและเครื่องดื่ม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูสอบถามเกี่ยวกับงานที่มอบหมายและให้นักเรียนแลกเปลี่ยนกับเพื่อน และช่วยกันตรวจ ครูคอยแนะนำช่วยเหลือนักเรียน
2. ครูนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและการสั่งอาหารโดยให้นักเรียนฟัง จาก YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=F27fqSLQJc4>) และนำเสนอคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและการสั่งอาหารบน Google Slide และให้นักเรียนออกเสียงตาม
3. ครูสนทนบทสนทนาเกี่ยวกับอาหารและการสั่งอาหาร โดยให้นักเรียนฟัง จาก YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=S2E79Z0Bye8>) และให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คนฝึกออกเสียง โดยเพื่อนช่วยกันแก้ไขการออกเสียง และครูช่วยแนะนำ

— 课文 Kèwén Text 07-1

(在教室 In the classroom)

麦克: 中午 你去哪儿吃饭?

Mǎikè: Zhōngwǔ nǐ qù nǎr chī fàn?

玛丽: 我去食堂。

Mǎlì: Wǒ qù shítáng.

(在食堂 In the dining hall)

麦克: 你吃什么?

Mǎikè: Nǐ chī shénme?

玛丽: 我吃馒头。

Mǎlì: Wǒ chī mántou.

麦克: 你要几个?

Mǎikè: Nǐ yào jǐ ge?

玛丽: 一个。你也吃馒头吗?

Mǎlì: Yí ge. Nǐ yě chī mántou ma?

麦克: 我不吃馒头, 我吃米饭。你喝什么?

Mǎikè: Wǒ bù chī mántou, wǒ chī mǐfàn. Nǐ hē shénme?

玛丽: 我要一碗鸡蛋汤。你要吗?

Mǎlì: Wǒ yào yì wǎn jīdàntāng. Nǐ yào ma?

麦克: 不要, 我喝啤酒。

Mǎikè: Bú yào, wǒ hē píjiǔ.

玛丽: 这些是什么?

Mǎlì: Zhèxiē shì shénme?

麦克: 这是饺子, 这是包子, 那是面条儿。

Mǎikè: Zhè shì jiǎozi, zhè shì bāozi, nà shì miàntiáor.

ขั้นการฝึกปฏิบัติ (ชั่วโมงที่ 2)

1. ครูให้นักเรียนทุกคนทำใบงานที่ 1 ค้นหาชื่ออาหารเป็นภาษาจีน โดยสามารถหาได้ทั้งอาหารไทย อาหารจีน หรืออาหารชาติอื่น ๆ มาคนละ 5 ชนิด แล้วบันทึกลงในใบงานของตน จากนั้นครูให้นักเรียนทุกคนออกมานำเสนอชื่ออาหารเป็นภาษาจีนโดยเขียนไว้บนกระดานพร้อมออกเสียงแล้วให้เพื่อนออกเสียงตาม หากคำใดที่มีการซ้ำกันนักเรียนไม่ต้องเขียนเพิ่มเติมลงไปบนกระดาน

2. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน สังเกตอาหารและเครื่องดื่มว่ามีอะไรบ้าง และแลกเปลี่ยนแลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มเกี่ยวกับคำศัพท์และอ่านออกเสียง แล้วฝึกสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ที่อยู่ที่โรงอาหารของโรงเรียนแล้วถามตอบกันเรื่องการรับประทานอาหารว่าต้องการทานอะไร นักเรียนสามารถเปลี่ยนชื่อเมนูอาหารจากบนสนทนาข้างต้นได้ ให้เป็นชื่ออาหารที่ตนเองหรือเพื่อนได้ออกมานำเสนอหน้ากระดาน

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มคัดเลือกเพื่อนออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียนเพื่อแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์ที่ทั้งคู่อยู่ที่โรงอาหารโรงเรียนแล้วถามตอบกันเรื่องการรับประทานอาหารว่าต้องการทานอะไร

2. ครูและนักเรียนร่วมกันโหวตว่าคูไหน ได้ทำการแสดงบทบาทสมมุติได้น่าสนใจที่สุด ทั้งหมด 3 คู่ พร้อมทั้งครูมอบรางวัลพิเศษเป็นกำลังใจให้นักเรียน

สื่อการเรียนการสอน

1. หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程
2. Google Slide เรื่อง อาหารจีนและเครื่องดื่ม
3. Google Classroom รายวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1
4. YouTube การสนทนาเกี่ยวกับอาหารจีนและเครื่องดื่ม
5. ใบงานที่ 1 ค้นหาชื่ออาหารเป็นภาษาจีน

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) 1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 2. สามารถเลือกใช้คำศัพท์หรือประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	สังเกตจากการตอบคำถาม	แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) 1. สามารถออกเสียงคำศัพท์ รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 2. สามารถสนทนาประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 3. สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 4. สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	สังเกตการณ์อ่านออกเสียงประโยค การสั่งอาหารจีน และเครื่องดื่ม	แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกการประเมินการฟังเพื่อการสื่อสาร	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. มีความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น 2. ผู้เรียนชื่นชมและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรม และเกิดความสนุกสนาน	แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำกิจกรรม	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....
 .....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ (จากปัญหาอุปสรรค)

.....
 .....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม)

...../...../.....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้/หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

.....
 .....

ลงชื่อ.....หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

(.....)

...../...../.....

ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม
แล้วมีความคิดเห็น ดังนี้

1. คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

- ดีมาก
 ดี
 พอใช้
 ควรปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม
 ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป

3. การนำไปใช้

- นำไปใช้ได้จริง
 ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
 .....

ลงชื่อ.....รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการ

(.....)

...../...../.....

ความคิดเห็น

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน

(.....)

...../...../.....

แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร

เลขที่	ประเด็น /คะแนน ชื่อ-สกุล	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบการพูด	รวม คะแนน
		8	8	4	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดเพื่อการสื่อสาร

ระดับคะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติขาด ความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16-20 คะแนน

ดีมาก

13-15 คะแนน

ดี

10-12 คะแนน

พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน

ควรปรับปรุง

แบบบันทึกการประเมินการฟังเพื่อการสื่อสาร

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความเข้าใจ	การจับใจความ สำคัญ	การรู้ความหมาย คำศัพท์	รวม คะแนน
	ชื่อ-สกุล	4	8	8	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังเพื่อการสื่อสาร

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	สามารถตอบ คำถามหลังจาก ที่ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถตอบ คำถามหลังจาก ที่ฟังได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถตอบ คำถามหลังจาก ที่ฟังได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ฟัง ได้น้อยมาก	1	4
การจับใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่และ ชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16-20 คะแนน

ดีมาก

13-15 คะแนน

ดี

10-12 คะแนน

พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน

ควรปรับปรุง

ใบงานที่ 1 ค้นหาชื่ออาหารเป็นภาษาจีน

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาชื่ออาหารเป็นภาษาจีน โดยสามารถหาได้ทั้งอาหารไทย อาหารจีน หรืออาหารชาติอื่น ๆ รวมทั้งเครื่องดื่ม มาคนละ 5 ชนิด แล้วบันทึกลงในใบงาน พร้อมวาดรูปอาหารหรือนำภาพอาหารมาติดในใบงาน แล้วให้ฝึกอ่านร่วมกันในกลุ่มย่อย (10 คะแนน)

姓名 _____

1.		อักษรจีน	คำอ่านพินอิน
2.			
3.			
4.			
5.			

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

รายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1

รหัสวิชา จ 31213

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

เวลา 4 ชั่วโมง

เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม

รูปแบบการเรียนรู้ Online Learning

ผลการเรียนรู้

1. เข้าใจหลักการการเปลี่ยนเสียงของ — (yī)
2. สามารถสนทนาโต้ตอบจากเรื่องใกล้ตัวในชีวิตประจำวันเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม
3. รู้หมวดคำและส่วนประกอบของอักษรจีน
4. สามารถเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกับวัฒนธรรมไทยเกี่ยวกับอาหาร

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K)

1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้
2. สามารถเลือกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม เป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ด้านทักษะ (P)

1. สามารถออกเสียงคำศัพท์ รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้
  2. สามารถสนทนาประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม เป็นภาษาจีนได้
  3. สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม เป็นภาษาจีนได้
  4. สามารถค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้
- ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

1. มีความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น
2. ผู้เรียนชื่นชมและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

สาระสำคัญ

อาหารและเครื่องดื่มเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญในการดำรงชีวิต การสั่งอาหาร และการซื้อของก็ถือว่าเป็นอีกทักษะที่นักเรียนควรรู้เพื่อที่จะได้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำศัพท์ใหม่	คำอ่าน	ชนิดของคำ	ความหมาย
1. 中午	zhōngwǔ	noun	กลางวัน
2. 食堂	shítáng	noun	โรงอาหาร
3. 要	yào	verb	ต้องการ
4. 个	gè	numeral-classifier	อัน (ลักษณะนาม)
5. 碗	wǎn	noun, numeral-classifier	ชาม
6. 这些	zhèxiē	pronoun	เหล่านี้, ส่วนนี้
7. 吃	chī	verb	กิน
8. 饭	fàn	noun	ข้าว
9. 馒头	mántou	noun	หมั่นโถว
10. 米饭	mǐfàn	noun	ข้าวสวย
11. 鸡蛋	jīdàn	noun	ไข่ไก่
12. 饺子	jiǎozi	noun	เกี๊ยวซ่า
13. 包子	bāozi	noun	ซาลาเปา
14. 面条儿	miàntiáor	noun	ก๋วยเตี๋ยว
15. 喝	hē	verb	ดื่ม
16. 汤	tāng	noun	ซุป
17. 牛奶	niúniǎi	noun	นม
18. 可乐	kělè	noun	โค้ก
19. 茶	chá	noun	ชา
20. 咖啡	kāfēi	noun	กาแฟ

— 课文 Kèwén Text

07-1

(在教室 In the classroom)

麦克：中午 你去哪儿吃饭？

Màikè: Zhōngwǔ nǐ qù nǎr chī fàn?

玛丽：我去食堂。

Mǎlì: Wǒ qù shítáng.

(在食堂 In the dining hall)

麦克：你吃什么？

Màikè: Nǐ chī shénme?

玛丽：我吃馒头。

Mǎlì: Wǒ chī mántou.

麦克：你要几个？

Màikè: Nǐ yào jǐ ge?

玛丽：一个。你也吃馒头吗？

Mǎlì: Yí ge. Nǐ yě chī mántou ma?

麦克：我不吃馒头，我吃米饭。你喝什么？

Màikè: Wǒ bù chī mántou, wǒ chī mǐfàn. Nǐ hē shénme?

玛丽：我要一碗鸡蛋汤。你要吗？

Mǎlì: Wǒ yào yì wǎn jīdàntāng. Nǐ yào ma?

麦克：不要，我喝啤酒。

Màikè: Bú yào, wǒ hē píjiǔ.

玛丽：这些是什么？

Mǎlì: Zhèxiē shì shénme?

麦克：这是饺子，这是包子，那是面条儿。

Màikè: Zhè shì jiǎozi, zhè shì bāozi, nà shì miàntiáor.

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอเนื้อหา (ชั่วโมงที่ 1)

1. ครูให้นักเรียนเลือกกลุ่มด้วยตนเอง กลุ่มละประมาณ 3-4 คน
2. จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดว่า หากนักเรียนจะเปิดร้านอาหารหรือเครื่องดื่มสักร้านนักเรียนอยากเปิดร้านอะไร โดยนักเรียนจะต้องช่วยกันตั้งชื่อร้านและคิดเมนูที่จะต้องมีขายในร้านของตน จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลชื่อเมนูของตนเองว่าภาษาจีนคืออะไร แล้วเขียนลงในใบงานที่ 2 ร้านของฉัน

ขั้นการฝึกปฏิบัติ (ชั่วโมงที่ 2)

1. เมื่อนักเรียนค้นหาข้อมูลเบื้องต้นเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมมือกัน ใบงานที่ 3 จัดทำชื่อร้าน เมนูอาหารเสนอในรูปแบบ infographics แล้วส่งใน Google Classroom ตามบทเรียนที่ 3 เรื่อง อาหารจีนและเครื่องดื่ม
2. หลังจากนั้นให้นักเรียนทำใบงานที่ 4 เขียนบทสนทนาในสถานการณ์การสั่งอาหารในร้านที่ตนเองได้ตั้งขึ้น โดยแบ่งหน้าที่เป็นผู้ขายและผู้ซื้อ

ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ชั่วโมงที่ 3 และชั่วโมงที่ 4)

1. จากนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่ม อัดคลิปวิดีโอแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์การสั่งอาหารในร้านอาหาร พร้อมอัปโหลดวิดีโอส่งงานใน Google Classroom ตามบทเรียนที่ 3 เรื่อง อาหารและเครื่องดื่ม
2. ครูมอบหมายงานให้นักเรียนอ่านเนื้อหาบทเรียนต่อไปจาก Google Classroom และตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหานั้นและส่งเข้า Google Classroom เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อไป

สื่อการเรียนรู้การสอน

1. หนังสือเรียนภาษาจีน 汉语教程
2. Google Slide เรื่อง อาหารจีนและเครื่องดื่ม
3. Google Classroom รายวิชา ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร 1
4. YouTube การสนทนาเกี่ยวกับอาหารจีนและเครื่องดื่ม
5. ใบงานที่ 2 ร้านอาหารของฉัน
6. ใบงานที่ 3 จัดทำชื่อร้าน เมนูอาหารเสนอในรูปแบบ infographics
7. ใบงานที่ 4 เขียนบทสนทนาในสถานการณ์การสั่งอาหารในร้านอาหาร

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้ (K) 1. สามารถบอกความหมายของคำศัพท์รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับอาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 2. สามารถเลือกใช้คำศัพท์หรือประโยคเกี่ยวกับอาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม	สังเกตจากการตอบคำถาม	แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป
ด้านทักษะ/กระบวนการ (P) 1. สามารถออกเสียงคำศัพท์รวมทั้งประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 2. สามารถสนทนาประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 3. สามารถฟังประโยคเกี่ยวกับการสั่งหรือซื้ออาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีนได้ 4. สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	สังเกตการณ์อ่านออกเสียงประโยค การสั่งหรือซื้ออาหารจีนและเครื่องดื่มเป็นภาษาจีน	แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร แบบบันทึกการประเมินการฟังเพื่อการสื่อสาร	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A) 1. มีความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น 2. ผู้เรียนชื่นชมและเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร	สังเกตจากการร่วมทำกิจกรรมและเกิดความสุขสนุกสนาน	แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการทำกิจกรรม	เกณฑ์การผ่านต้องได้ระดับพอใช้ขึ้นไป

บันทึกหลังสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

นักเรียนจำนวน.....คน

ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้โดยรวม.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....
 .....

3. แนวทางแก้ไข/ข้อเสนอแนะ (จากปัญหาอุปสรรค)

.....
 .....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม)

...../...../.....

ความเห็นของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้/หัวหน้ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

.....
 .....

ลงชื่อ.....หัวหน้ากลุ่มสาระฯ

(.....)

...../...../.....

ความเห็นของหัวหน้าสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ได้ทำการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้ของ นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม
แล้วมีความคิดเห็น ดังนี้

1. คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

- ดีมาก
 ดี
 พอใช้
 ควรปรับปรุง

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

- เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ในการสอนได้อย่างเหมาะสม
 ยังไม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ควรปรับปรุงพัฒนาต่อไป

3. การนำไปใช้

- นำไปใช้ได้จริง
 ควรปรับปรุงก่อนนำไปใช้

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....
 .....

ลงชื่อ.....รองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารวิชาการ
 (.....)
 ...../...../.....

ความคิดเห็น

.....

ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการโรงเรียน
 (.....)
 ...../...../.....

แบบบันทึกการประเมินการพูดเพื่อการสื่อสาร

เลขที่	ประเด็น /คะแนน ชื่อ-สกุล	ความ ถูกต้อง	ความ คล่องแคล่ว	การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด	รวม คะแนน
		8	8	4	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดเพื่อการสื่อสาร

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความถูกต้อง	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงออกเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคอย่าง สมบูรณ์	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องตาม หลักการออก เสียงมีเสียง เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น ส่วนใหญ่	ออกเสียง คำศัพท์และ ประโยคได้ ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ขาดการออก เสียงเน้นหนัก	ออกเสียงคำ/ ประโยคผิด หลักการออก เสียงทำให้ สื่อสารไม่ได้	2	8
ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้	พูดตะกุก ตะกักบ้าง แต่ยังพอ สื่อสารได้	พูดเป็นคำ ๆ หยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อทำให้ สื่อสารได้ไม่ ชัดเจน	พูดได้บางคำ ทำให้สื่อ ความหมาย ไม่ได้	2	8
การแสดงท่าทาง/ น้ำเสียงประกอบ การพูด	แสดงท่าทาง และพูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย	พูดด้วย น้ำเสียง เหมาะสมกับ บทบรรยาย แต่ไม่มีท่าทาง ประกอบ	พูดเหมือนอ่าน ไม่เป็น ธรรมชาติขาด ความน่าสนใจ	พูดได้น้อยมาก	1	4
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16-20 คะแนน

ดีมาก

13-15 คะแนน

ดี

10-12 คะแนน

พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน

ควรปรับปรุง

แบบบันทึกการประเมินการฟังเพื่อการสื่อสาร

เลขที่	ประเด็น/ คะแนน	ความเข้าใจ	การจับใจความ สำคัญ	การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รวม คะแนน
	ชื่อ-สกุล				
		4	8	8	20
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

เกณฑ์การให้คะแนนการฟังเพื่อการสื่อสาร

ระดับ คะแนน ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				น้ำหนัก/ ความสำคัญ	คะแนน รวม
	4	3	2	1		
ความเข้าใจ	สามารถตอบ คำถามหลัง จากที่ฟังได้ ทั้งหมด	สามารถตอบ คำถามหลัง จากที่ฟังได้ เป็นส่วนใหญ่	สามารถตอบ คำถามหลัง จากที่ฟังได้ เล็กน้อย	ตอบคำถาม หลังจากที่ฟัง ได้น้อยมาก	1	4
การจับใจความ สำคัญ	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้เกือบ ทั้งหมด	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ เล็กน้อย	จับใจความ สำคัญของ เนื้อหาได้ น้อยมาก	2	8
การรู้ ความหมาย คำศัพท์	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์โดย ส่วนใหญ่และ ชัดเจน	รู้ความหมาย คำศัพท์ ทั้งหมด	รู้ความหมาย คำศัพท์ เล็กน้อย และไม่ชัดเจน	2	8
รวม					5	20

เกณฑ์การประเมิน

16-20 คะแนน

ดีมาก

13-15 คะแนน

ดี

10-12 คะแนน

พอใช้

น้อยกว่า 10 คะแนน

ควรปรับปรุง

ใบงานที่ 3 ร้านของฉัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งชื่อร้านอาหารหรือร้านเครื่องดื่ม และออกแบบเมนูอาหารตามรายการที่ได้สืบค้นมาแล้วนำเสนอในรูปแบบ infographics (20 คะแนน)

ใบงานที่ 4 เขียนบทสนทนาในสถานการณ์การสั่งอาหารในร้านอาหาร
คำชี้แจง ให้นักเรียนจับกลุ่มกลุ่มละ 5 คน แต่งบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหาร
ในร้านอาหารให้สมบูรณ์ (20 คะแนน)

姓名 _____.

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

_____

แบบทดสอบย่อย แผนการเรียนรู้อื่นที่ 5 และแผนการเรียนรู้อื่นที่ 6

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนฟังครูอ่านบทความต่อไปนี้จำนวน 2 ครั้ง แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

(10 คะแนน)

tāmen qù nǎ r chī fàn

1. 他们去哪儿吃饭? _____

wǒ chī shénme

2. “我”吃什么? _____

mǎlì chī jǐ gè mántou

3. 玛丽吃几个馒头? _____

wǒ hē shénme

4. “我”喝什么? _____

mǎlì hē shénme tāng

5. 玛丽喝什么汤? _____

หมายเหตุ บทความที่ครูอ่านให้นักเรียนฟังจำนวน 2 ครั้ง

jīntiān xiàwǔ wǒ hé mǎlì yìqǐ qù shítáng chīfàn wǒ

今天下午我和玛丽一起去食堂吃饭。我

chīmiàntiáo mǎlì chī sān gè mántou hé hē yì wǎnjīdàn

吃面条。玛丽吃三个馒头和喝一碗鸡蛋

tāng wǒ hē niú nǎi dànshì mǎlì hé kělè wǒ wèn mǎlì

汤。我喝牛奶但是玛丽和可乐。我问玛丽

zhè shì shénme mǎlì shuō zhè shì bāozi

这是什么? 玛丽说“这是包子。”

ภาคผนวก ง

การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

- ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น
จากผู้เชี่ยวชาญ
- ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบทดสอบ
- ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ
- ผลคะแนนระหว่างเรียน
- ผลคะแนนทักษะการฟัง-การพูด ก่อนและหลังเรียน

ตาราง 17 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. สารสำคัญ			
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.80	0.45	มาก
1.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
รวม	4.67	0.49	มากที่สุด
2. จุดประสงค์การเรียนรู้			
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.45	มาก
2.3 ระบุพฤติกรรมที่ต้องการวัดได้อย่างชัดเจน	4.20	0.45	มาก
รวม	4.33	0.49	มาก
3. สาระการเรียนรู้			
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 มีความยากง่ายเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
3.3 เหมาะสมกับเวลา	4.40	0.55	มาก
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
รวม	4.50	0.51	มาก
4. กิจกรรมการเรียนการสอน			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2 ได้รับความสนใจผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
4.3 เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
4.4 กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน จากง่ายไปหายาก	4.40	0.55	มาก
4.5 กิจกรรมเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
4.6 กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ฝึก การแก้ปัญหา	4.40	0.55	มาก
4.7 เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้ วางแผน กำกับและตรวจคำตอบที่ถูกต้อง ด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก
รวม	4.46	0.51	มาก

ตาราง 17 ต่อ

รายการประเมิน	ผลพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5. สื่อการเรียนรู้			
5.1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.40	0.55	มาก
5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น	4.40	0.55	มาก
5.3 ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถตามจุดประสงค์	4.40	0.55	มาก
5.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก
รวม	4.40	0.55	มาก
6. การวัดและประเมินผล			
6.1 ใช้เครื่องมือการวัดผลได้เหมาะสม	4.20	0.45	มาก
6.2 วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้	4.40	0.45	มาก
6.3 มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย	4.20	0.45	มาก
รวม	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.43	0.50	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าระดับความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.50)

ตาราง 18 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบทดสอบวัดทักษะทักษะการฟัง การพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน ร่วมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
21	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
22	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้

จากตาราง 18 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบทดสอบวัดทักษะทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบ
การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่า IOC
อยู่ในระดับ 0.80-1.00

ตาราง 19 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้

จากตาราง 19 ผลการประเมินความสอดคล้องค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ
ของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อทักษะการฟัง-พูด
ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานรวมกับการสอน
ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่า IOC อยู่ในระดับ 1.00

ตาราง 20 ผลคะแนนระหว่างเรียน

นักเรียน ลำดับที่	แบบทดสอบระหว่างเรียน				รวม 220 คะแนน
	แผนที่ 1-2 (60 คะแนน)	แผนที่ 3-4 (40 คะแนน)	แผนที่ 5-6 (80 คะแนน)	แผนที่ 7-8 (40 คะแนน)	
1	48	31	71	35	185
2	50	37	76	36	199
3	57	36	77	36	206
4	58	37	75	35	205
5	47	32	74	34	187
6	58	38	73	37	206
7	45	34	74	35	188
8	50	38	73	38	199
9	54	36	77	37	204
10	57	38	73	37	205
11	59	36	72	37	204
12	58	38	75	39	210
13	55	35	73	37	200
14	57	37	74	38	206
15	56	37	76	39	208
16	54	36	73	37	200
17	55	35	75	37	202
18	53	34	78	36	201

ตาราง 20 ต่อ

นักเรียน ลำดับที่	แบบทดสอบระหว่างเรียน				รวม 220 คะแนน
	แผนที่ 1-2 (60 คะแนน)	แผนที่ 3-4 (40 คะแนน)	แผนที่ 5-6 (80 คะแนน)	แผนที่ 7-8 (40 คะแนน)	
19	49	33	72	36	190
20	50	36	73	38	197
21	52	36	72	36	196
22	54	37	74	36	201
23	53	35	73	37	198
24	54	38	75	37	204
25	57	39	76	36	208
26	50	38	77	39	204
27	52	35	75	37	199
28	51	34	73	37	195
29	49	36	71	38	194
30	50	37	72	36	195
รวม	1592	1079	2222	1103	5996
$\bar{X}$	53.07	35.97	74.07	36.77	199.87
S.D.	3.73	1.90	1.87	1.22	6.46
ร้อยละ	88.44	89.92	92.58	91.92	90.85

ตาราง 21 ผลคะแนนทักษะการฟัง-พูด ก่อนและหลังเรียน

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	คะแนนทักษะ การฟัง (15 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูด (15 คะแนน)	รวม (30 คะแนน)	คะแนน ทักษะการฟัง (15 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูด (15 คะแนน)	รวม (30 คะแนน)
1	9	2	11	11	8	19
2	10	5	15	14	11	25
3	10	4	14	14	12	26
4	9	7	16	15	13	28
5	9	4	13	11	8	19
6	11	6	17	14	12	26
7	8	2	10	11	8	19
8	7	2	9	15	10	25
9	10	2	12	13	9	22
10	12	7	19	15	13	28
11	14	8	22	15	14	29
12	13	8	21	15	13	28
13	12	7	19	14	13	27
14	10	7	17	15	12	27
15	12	6	18	14	13	27
16	9	7	16	13	12	25
17	8	8	16	15	12	27
18	8	6	14	15	13	28
19	7	3	10	10	9	19
20	5	5	10	15	11	26
21	9	4	13	13	13	26
22	14	3	17	13	11	24
23	14	5	19	14	12	26
24	14	7	21	15	13	28
25	15	7	22	15	15	30
26	10	4	14	13	12	25
27	9	3	12	13	10	23

ตาราง 21 ต่อ

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน			คะแนนหลังเรียน		
	คะแนนทักษะ การฟัง (15 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูด (15 คะแนน)	รวม (30 คะแนน)	คะแนน ทักษะการฟัง (15 คะแนน)	คะแนนทักษะ การพูด (15 คะแนน)	รวม (30 คะแนน)
28	8	3	11	11	12	23
29	10	5	15	15	11	26
30	9	5	14	14	10	24
รวม	305	152	457	410	345	755
$\bar{X}$	10.17	5.07	15.23	13.67	11.50	25.17
S.D.	2.46	1.98	3.78	1.52	1.81	3.05
ร้อยละ	67.78	33.78	50.78	91.11	76.67	83.89

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธัญญาภรณ์ พยอม
วัน เดือน ปี	23 กรกฎาคม 2534
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 87 หมู่ 1 ตำบลท่าผา อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง 52130
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู คศ. 2
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเวียงแหงวิทยาคม ตำบลเมืองแหง อำเภอเมืองแหง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเพ็ญจิตตพงษ์ อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2557	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2558	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) วิชาเอกการสอนภาษาจีน ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. 2566	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2558	ครูผู้ช่วย โรงเรียนปลาปากวิทยา อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2565	ครู คศ. 1 โรงเรียนปลาปากวิทยา อำเภอปลาปาก จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2566	ครู คศ. 2 โรงเรียนเวียงแหงวิทยาคม อำเภอเมืองแหง จังหวัดเชียงใหม่